

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

III. 16. (அ)

கணபதிநீண்டி.

திருவாரூர்த்

867

தியாகராசலீலம்.

திருவாவதுறையாதீனத்து மஹாலித்துவான்

தீர்ச்சுரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்வராயவர்கள்

இயற்றியது.

—o—o—o—

இது

தேவகோட்டை,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ ராம.மெ.சித.சிதம்பர்செட்டியாரவர்களுடைய

வருப்பத்தின்படி

இந்நூலாகிரியர் மாணாக்கரும்

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

நாதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை :

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

—o—o—o—

விலை. அரை ரூ. 2.

—o—o—o—

விசுவா வசுஸ்ரூ ஆவணியர்.

1906.

Copyright Registered.

GF
Q23:38 T-7m
D5

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

						பக்கம்.
க.	முகவுணா	1.
உ.	இந்நூலிலுள்ள சிறந்தசெய்யுட்கள்...	4.
ங.	திருவாரூர்த்தியாகராசலீலை...	க.
	கடவுள்வாழ்த்து	க.
	நூலியற்றுதற்குக்காரணம்	எ.
	அவையடக்கம்	அ.
	திருநாட்டிப்படலம்	க.
	திருநகரப்படலம்	ங0.
	நைமிசப்படலம்	ருக.
	முதலாவதுலீலை	ருஅ.
	இரண்டாவதுலீலை...	கூஉ.
	மூன்றாவதுலீலை	கூச.
	நான்காவதுலீலை	கூஎ.
	ஐந்தாவதுலீலை	கூஅ.
	ஆறாவதுலீலை	எ0.
	ஏழாவதுலீலை	எஉ.
	எட்டாவதுலீலை	எச.
	ஒன்பதாவதுலீலை	எக.
	பத்தாவதுலீலை	எஎ.
	பதினொன்றாவதுலீலை	எஅ.
	பன்னிரண்டாவதுலீலை	எக.
	பதினமூன்றாவதுலீலை	அஉ.
	பதினான்காவதுலீலை	அக.
ச.	நூலின் குறிப்புணா	அக.
ரு.	நூலின் விஷயகுசிகை	க0க.

மு க வு னை.

தே வ ர ம்.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தந்தெளிவீர்கா, ளத்தஞ்ஞாபப்

பத்திமலர்தூவ, முத்தியாகுமே.

திருவாருருக்குரிய பழைய சரித்திரங்களைத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் வடமொழியில் அஜபாரஹஸ்யம், ஆடகேச்வர மாஹாத்மியம், கமலாலய மாஹாத்மியம், சமத் காரபுர மாஹாத்மியம், தியாகராஜ மாஹாத்மியம், தியாகராஜலீலை, தேவயாகபுர மாஹாத்மியம், தேவாச்ரய மாஹாத்மியம், நாகரகண்டம், முசுருந்தபுர மாஹாத்மியம், ராமகயா மாஹாத்மியம், ஸ்ரீபுர மாஹாத்மியம், ஸ்கந்தபுர மாஹாத்மியம், சேஷத்திரவர மாஹாத்மியம் எனப் பல உள்ளனவென்று சொல்லுகின்றனர்.

அவற்றுள், கமலாலயமாஹாத்மியம், நாகரகண்டம், தியாகராஜலீலை என்னும் இம்மூன்றும் தமிழிற் செய்யுள்நடையாகச் செய்யப்பெற்றுள்ளன.

கமலாலய மாஹாத்மியமென்பது, சிதம்பரம் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்த ரென்பவரால், இயற்றப்பெற்றுக் கமலாலயச்சிறப்பென்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது; அதன் திருவிருத்தத்தொகை - ௧௦௬௫. அதனை அவர் செய்யத் தொடங்கியகாலம், கலியப்தம் ௪௬௪௭-ம்வருத்தின் பின்னதாகிய பராபவ வருஷமென்று (சாலி - ௧௪௬௬; கி. பி. 1547.) ஷே நூலின் பாயிரச்சுருக்கத் துள்ள ௨௫ - ம் செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது. அவரியற்றிய பதிபசுபாசப் பனுவலென்னும் நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்திலுள்ளதாகிய, “ஆதி கமலாலய முதற் புராண, மோது மதியாற் சூதனை யொப்போன்” என்னும்பகுதியும் அந்நூல் அவரியற்றினாரென்பதை வலியுறுத்தும். அந்நூல் இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

நாகரகண்டமென்பது அளகைச் சம்பந்தமுனிவரென்னும் வணிகர் பெருமானால் இயற்றப்பெற்று, நாகரகண்டமெனவும், திருவாரூர்ப்புராண மெனவும் வழங்குகின்றது. அதன் திருவிருத்தத்தொகை - ௨௯௬௫. அதனை அவர் இயற்றி அரங்கேற்றியகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௫௧௪ - (கி. பி. 1592.) பங்குனிமீனமென்று அந்நூலின் பாயிரத்துள்ள ௩௫ - ம் செய்யுளால் தெரிகின்றது. அஃது, அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தியாகராசலீலை யென்பது, ஸ்ரீ வித்விடங்கத் தியாகராஜமூர்த்தியின் முந்நூற்றறுபது லீலைகளை யுணர்த்துவது.* அவற்றுள், முதலிலுள்ள பதின் மூன்று லீலைகளும் ௧௪ - ம் லீலையின் முதற்பாகமும், திருவாவடுதறையாதீனத்து மஹா வித்துவானும் கவிஞர்பெருமானாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்று, தியாகராசலீலையெனவும் திருவாரூர்த் திருவிளையாடலெனவும் வழங்கும். இதன் திருவிருத்தத்தொகை - ௬௯௬. இந்நூலைப் பிள்ளையவர்கள் செய்யத்தொடங்கியகாலம், சென்ற விசுவாசவருடமென்று (இ. பி. 1845.) தெரிகிறது.

இதனைச் செய்தற்குக்காரணம், இப்புத்தகம், எ - ம்பக்கத்துள்ள, “காலொளந்தவழம்” என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றால் விளங்கும்.

இதன் மேற்பாகமான வடநூலைப்பெறுவதற்கு எத்தனையோமுறை முயன்றும் அது கைக்குவாராமையாலேதான், அந்தப்பாகம் இவர்களாற் செய்யப்பெறவில்லை. அந்தக்குறை இவர்களுக்கு வாழ்நாளளவும் இருந்தே வந்தது.

லீலைகள் முந்நூற்றறுபதாதலால், அவற்றிற்குத்தக்கபடி இருக்கவேண்டுமென்றுநினைந்தே கடவுள்வாழ்த்து, திருநாட்டுப்படலமுதலியவை மிக்க விரிவாக இதிற் செய்யப்பெற்றன.

இந்தப்பாகம் முழுவதையும் எட்டுப்பிரதியில் அப்பொழுதப்பொழுது தாமே எழுதிவந்தவரும் கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்தவருமாகிய, ஸ்ரீ. சித. தியாகராசசெட்டியாரவர்களுக்கு இந்நூற் செய்யுட்கள்யாவும் முகஸ்தமாதலால், அவர்கள், தம்பால்வந்தவர்களுக்கு இதிலுள்ள அருமையானபாடல்களை எடுத்துச்சொல்லிப் பரவசத்தோடு பிரஸங்கித்தலை எத்தனையோமுறை கண்டிருக்கிறேன். இன்னஇன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபாடல்கள் செய்யப்பட்டனவென்றும் அவர்கள் சொல்லக் கேள்வியுண்டு. விரிவஞ்சி அவ்வரலாறுகள், இப்பொழுது விடுக்கப்பெற்றன.

திருவாவடுதறை ஆதீனத்தில் ௧௬ - ம்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியதேசிகரவர்களுக்கு இந்நூலில் மிக்க பிரீதியுண்டு; அவர்கள், தம்பால் தமிழ்ச்சுவையறிந்தோர்கள் வந்தகாலங்களில், பிள்ளையவர்களைக்கொண்டேனும் மேற்கூறிய செட்டியாரவர்களைக்கொண்டேனும் ஆச்சரிய ஸங்கீதவித்துவானாக இருந்த ஸ்ரீ மகாவைத்தீயநாதையரவர்களைக்கொண்டேனும் அடியிற்குறிப்பிட்டுள்ள பாகங்களுள் ஏதாவது ஒருபாகத்தைச்சொல்லுவித்து மகிழ்விப்பார்கள்.

கைமிசப்படலம், ௫ - ௯௦.

முதலாவதுலீலை, ௧ - ௯௦.

மூன்றாவதுலீலை, முற்றும்.

பின்னையவர்களுடைய தமிழ்நூற்புலமையையும் கவிவன்மையையும் இத்தமிழுலகம் மிகச் செவ்வையாக அறிந்திருத்தலால், இதில் அவ்வவ்விடங்களில் அமைந்திருக்கும் பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்களையும் சொல்லணிபொருளணிகளையும் செய்யுட்களின் நடைச்சிறப்பையும் சைவசித்தாந்த நூற்கருத்துக்களையும் சிவோத்தகர்ஷங்களையும் பிறவிசேடங்களையும் எடுத்துக் காட்டுதல் மிகையென்று இம்மட்டோடு நிறுத்தலானேன்.

தொடங்கிய ஒவ்வொரு புஸ்தகவேலையினிடத்தும் அன்புபாராட்டி என்னை ஆதரித்துவரும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிகரவர்களை இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதியை உதவிசெய்தவிஷயத்தில் நிரம்ப நன்றியறிவுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

இந்நூலைப்பதிப்பித்தற்குரிய அச்சுக்கலிமுதலியவற்றில் யாதொரு கவலையுமில்லாமல் இருக்கும்படி பொருளுதவிசெய்த தேவிகோட்டை ம-நா-ந-ஸ்ரீ ராம. மெ. சித். சிதம்பரசேட்டியாரவர்களுடைய பெருந்தகைமை இக்காலத்தில் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்தில் உடனிருந்து அன்புடன் உதவிபுரிந்தவர்கள்:—சென்னை, ந்யூஇங்டன்ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய, தமிழ் வித்துவான் ம-நா-ந-ஸ்ரீ தி. கிருஷ்ணையரவர்கள்; திருமயிலை பி. சுப்பிரமணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள்.

திருவாரூர், போர்டு ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ சுந்தானமையங்காரவர்கள், இதிலவந்துள்ள பழைய சரித்திரங்கள் சிலவற்றை விசாரித்து விளங்க எழுதியனுப்பினார்கள்,

விருத்தம்.

எண்ணிய பலவு மாணவர்க் கன்பி னீந்திடு நிதிதமிழ் விளங்க
நண்ணிய புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரநன் னாவல னன்கினி தாய்ந்து
பண்ணிய வீதி விடங்கர்த மாடற் பனுவலைப் பதிப்பிக்க வியைந்த
புண்ணிய மதனை நினைதொறு மெனது புந்திமிக் கின்புறு மாலோ,

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனாட்சி செய்கவி யானின் செயன்முற்றுஞ் செப்புமுன்னே
மீனாட்சி சுந்தர வள்ளலை யெங்கள் விழுப்பொருளை
வானாட்சி செய்யப் புரிந்ததென் னோமன் வடிவுகொடு
தானாட்சி செய்திரு வாரூர்த் தியாகசிந் தாமணியே.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

சிறந்தசெய்யுட்கள் வருமாறு :—

அவையடக்கம். முழுவதும்.

பதினான்காவதுலீலை. ச, கச, கஅ.

கணபதி துணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த் தியாகராசலீலம்.*

கடவுள்வாழ்த்து.

காப்பு.

திருமன்னு மணிமார்பன் நேமன்னு தாமனாப்பூர் தேவனாக
ருருமன்னு புகழ்க்குழலைக் குரியபொரு ளொருதானென் றுலகோர் துய்ய
மருமன்னு செழுங்கடுக்கை மலர்மாலை முடிக்கணிந் து வயங்கா நிற்குந்
தருமன்னு மைங்கரத்தந் குஞ்சரப்பொற் செஞ்சரணந் தலைமேற் கொள்வாம்.

வாதாலிவிநாயகர்.

வழிவருமைந் தர்கள்வாரா மைந்தர்களுக் கிதம்கித மருவ வாற்றிப்
பழியினலம் பொருத்துபுகழ்த் தந்தையென வறமாதி படர்தீர்ந் தெய்தக்
கழிநசையின் வழிபடுவார் படாதவருக் கறமறமாங் கருணை யாற்றி
யிழிவில்சுகப் பேறருளும் வாதாலி மழகளிற்றை யிறைஞ்ச வாமே. (2)

விட்டவாயில்விநாயகர். •

இருகவுணின் ரொழுமத முண்ணவொளிர் நிறத்தொழுங்கி னினாத்து
மொய்த்த, கருநிறவண் டினம்பிறைக்கோட் டொளிமூழ்கி வெண்ணிறமாய்க்
கதிர்த்த னோக்கி, மருவுபிதா வெனத்தலைமா லிகையிவர்கு டினர்கொ வென
வானோ ரேத்தி, வெருவில்களி யுறவமரும் விட்டவா யிற்களிற்றை விடாதுள்
வாமே. (௩)

ஆகாசவிநாயகர்.

விரவுபிரு திவித்தலத்துக் கபோலமத வெள்ளமன்பர் வீணை என்னும்
பரவுதரு வேர்பறித்துத் தள்ளிரி யாணவழல் படர்ந்து பற்றி
புரவுசுதர் துகளாக்கச் செவிக்காற்றுத் தூற்றவினி துவந்து மேவும்
புரவுவன ராகாசக் களியாண யொளிர்பாதம் போற்று வாமே. (4)

* திருவாரூர்த் திருவிளையாடற்புராணமெனவும் வழங்கும்.

நடுக்கந்தீர்த்தவிநாயகர்.

சேர்த்தவரை முழுத்தவரை யெடுத்தவரை வண்டெடவேள் செயல்போய் மாய
பார்த்தவரை முகத்தவரை யுறுமாற்பிற் றுழாய்க்கமடப் பார வோடு [ப்
சேர்த்தவரை யுடுத்தவரை யெடுத்தொரர வார்த்தவரைத் தீரா தோங்கு
நார்த்தவரை யாண்டுக்கந் தீர்த்தவரை யடைந்தவரை நாமுள் வாமே. (இ)

மாற்றுனாத்தவிநாயகர்.

தந்தையிலாத் தந்தைநகை தம்மிடத்தே தங்கவுமத் தந்தை யாற்செய்
நிந்தையறு தொழிலென்ப துணர்ந்துநடு நிலையேதா நின்ற னன்றென்
நெற்றைபிரா னுரூரன் செழுங்கனகந் தாழ்வயர்வென் றியைய வோர்ந்து
சின்னையொள மாற்றுனாத்தா ரடிக்கமல முடிக்கணியாச் சேர்த்து வாழ்வாம்.

சோழவிநாயகர்.

தேருமுனி வரச்சிவா கமம்பொறித்த கோசங்கள் சிதைவு ஞாம
லாருமவர் செய்கருமந் தவஞ்மற் றவச்சாலை யடிய ஞாமற்
பாருநெடு விண்ணுமிடர் மருவாம லங்குசம்வெம் பாச மேந்திக்
கூரும்வலி மூடிகமூ ரழகியசோ முக்களிற்றைக் குறித்து வாழ்வாம். (எ)

நீட்களசிவம்.

பூமேவு கருணையினுந் பல்லுயிர்க்கும் பவநல்கிப் போக மூட்டித்
தாமேவு மலமகல வறிவறியா மையினுமறஞ் சார வாற்றித்
தாமேவு சத்திபதித் தொழியாம லானந்தஞ் சுரவா நிற்கு
மாமேவு சதியளிக்குந் தனிமுதலை யெஞ்ஞான னும் வாழ்த்தி வாழ்வாம். (அ)

வன்மீகநாதர்.

தடங்கொண்ட தாமரைமே லுறைவானு நிறைவானுந் தயங்கு காசொண்
படங்கொண்ட பாப்பிணமேற் படுப்பானுங் கடுப்பார்வெண் பகரே மொய்ம்
றிடங்கொண்ட புரந்தரனு நிரந்தரஞ்சூழ் நிறைசெல்வத் திருவா ரூர்ப்புற் றிற்
றிடங்கொண்ட பெருமானே வலங்கொண்டு மலர்தூவி யிறைஞ்ச வாமே. (இ)

துன்னுபொறி செறிபடப்பாம் பணிந்தசா தனத்தானே துகட. ரன்பின்
மின்னுமொரு பாம்புதொழ நடநவிலுந் திறத்தானே விரிபா லாழி
யுன்னுமொரு பாம்புயிர்த்த விடமமுது செயுங்குணத்தா னேவன் மீக
மன்னுமொரு மாமணியைப் போற்றுவாம் வினைப்பிறவி மாற்று வாமே. (க)

அசுலேசர்.

பரவுதமை யடைந்தவர்கள் வெம்மையரா யினுந்தண்மைப் பால ரேனும்
விருபகை யினரெனினு மொப்புமையன் ஞமைநனி மேவி நாளுங்
கரவுதவிந் தினிதமருந் தன்மையுல கினுக்குணர்த்தல் கடுப்பக் காரி
யரவமுத மதிநிகர்த்தொன் றுறமுடிக்கொ ளசுலேச ரடிகள் போற்றி. (கக)

ஆடகேசர். வேறு.

சிறையளி கோடி யுண்ணத் தேம்பொழி தெய்வக் கஞ்சத்
திறையவன் பசுந்து ழாயோன் முதலியோர் யாரு மேத்து
மறையவன் யானே யென்று மன்னுல சுறிவிப் பான்போ
லறையழ லங்கை யேர்து மாடகே சன்றான் போற்றி. (௧௨)

ஆனந்தேசர். வேறு.

உடையநா யகர்சி ரானந்தேச் சுரர்பே ருலகெலாம் பரந்தவான் புனலை
நடையறச் சுருக்கி மலர்மக னறியா நகுமுடி வைத்தென நாளுந் [ன்று
விடையவா தனையிற் பரந்தவெம் மனத்தைச் சுருக்குபு விழைந்துமான் முய
மடைதர முடியா வடிமிசை வைப்ப ராதலா லவர்க்கன்பு செய்வாம். (௧௩)

சித்தீசர். வேறு.

ஊனார் பிறவிப் பகைக்குள்ள முடைந்த டைந்தோ
ரானார் தமைக்காப் பவொன்பதற் கான்ற சான்றாத்
தேனா ரிதழி மலர்மாலையொன் செஞ்ச டைக்கண்
வானார் பிறைவைத்த சித்தீசனா வாழ்த்தி யுய்வாம். (௧௪)

சோமாக்கந்தர். வேறு.

ஆட்பசங்கற் பசுமாதி யமைந்தபெரு விண்ணுலக மழுக்கா நெய்தப்
படர்நெலொ ரிதியுடுத்த மண்ணுலகங் களிதூங்கப் பைந்து ழாய்மா
லிடரறுசெந் தாமமாயோ னேத்தெடுப்பத் திருவாரூ ரெழிப்பூங் கோயிற்
சுடரரியா தனத்தமருஞ் சோமாக்கந் தனாநாளுந் துதித்து வாழ்வாம். (௧௫)

வீதிவிடங்கர்.

பெண்ணரசு குடிகொளரி நிறஞ்சிறப்பன் நெனவனையான் பிணைமுன் னாய
விண்ணரசு தனைமருவி யவன்சோர்வு தெரிந்தவற்கு வெற்றி யீந்த
மண்ணரசு கொளவந்து மண்ணரசா கியவாரூர் மணிப்பூங் கோயி
லெண்ணரசு வீற்றிருக்கும் வீதிவிடங் கப்பெருமா னிருதாள் போற்றி. (௧௬)

பொன்பொலியும் வாசிகையு மணிமுடியுஞ் செவ்வந்திப் பூமென் றோடு,
மன்பொலியுஞ் செங்கழுநீர் மாலையும்பொற் குண்டலமு மணிப்பொற் பூணு,
மின்பொலியுந் திருமுகமும் தெருண்மொழியு மருள்விழியும் விடங்கப் பெம்
மான், நென்பொலியு மாடரவக் கிண்கணிப்பொற் பாதமும்யாஞ் சிந்தை
செய்வாம். (௧௭)

தியாகராசர்.

கலகமற மொழியவறங் குதுக்லிப்பப் பல்லுயிருங் களிப்புண் மூழ்கி
யிலகமணி முடிமுடிவைத் திருபத்தைத் தகவையுடை யேந்த லாகித்
திலகநுதல் வெண்ணீறு திகழமணிப் பூணொளிர்ச் செங்கோல் கைக்கொண்
லெகமுழு தாண்டவருட் டியாகரா சப்பெருமா னொளிர் தாள் போற்றி. (௧௮)

சு

திருவாரூர்த் தியாகராக லீலை.

தடவரியா தனம்போற்றி கருணைபொழி முகம்போற்றி தயங்கோர் பாக
மடவரன்மெல் லியல்போற்றி மன்னுமிளஞ் சேய்போற்றி மலர்க்கண் போற்
திடவுலக மேத்துகதிர் வான்போற்றி நிறைசெல்வத் தியாக ராசர் [ரி
நடவுதிருத் தேர்போற்றி நம்மையாட் கொளுமசபா நடனம் போற்றி. (கக)

நீட்களசத்தி.

மணியொளிபூ மணம்போலா ணவமிவறி வேயுருவாய் வயங்கா நிற்குந்
துணிபொருளி னகலாம லுறைந்தருளிச் சிருட்டிமுனைந் தொழிநு மாற்றிக்
கணிதமறு பல்லுயிர்க்குஞ் சன்மார்க்கப் புணர்வுமலக் கழிவுஞ் செய்தே
யணியசிவா னந்தமருள் பூரணியை யெஞ்ஞான்று மகத்துள் வைப்பாம். (உ௦)

கமலாம்பிகை.

பலகலையா கமமறைக ளீனத்தினுக்குங் காரணமாய்ப் பகர்பா ராதி
யுலகநிகி லமுமவற்றி லுள்ளசரா சரங்கனையு முதவி நானு
மலகறுபல் போகமுமாய்க் கருணைசூர் தாடல்செயு மம்மை செம்மைத்
திலகறுத லொருகமலாம் பிகையிருபா தமுமுளத்துச் சேர்த்து வாழ்வாம். (1)

மாமேவு முக்கணிரு புயம்பசிய நிறங்கரண்ட மகுடம் வாய்ந்து
துமேவு யோகபீ டத்திடக்கை கவானூன்றிச் சுடர்வ லக்கை
தேமேவு நறுலீலங் குட்டிகா சனத்தடிக டிருந்த மேவு
மோமேவு முயர்பபாயைக் குளமேற்பல் விதழ்க்கமலத் துன்னு வாமே. (உ௨)

அல்லியங்கோதையம்மை. வேறு.

எல்லியங் கோதை யாழியொன் றுடைத்தே ரிரவிவெண் மதியழல் விழியோ
வல்லியங் கோதை நீத்தபாம் பேத்த மன்றினுட் டயருமா மேரு [ன்
வில்லியங் கோதை யெனப்பணி பூண்ட வித்தக விமலனோர் பாகத்
தல்லியங் கோதை யம்மைபொற் பாத மனுதினம் போற்றியேத் தெடுப்பாம்.

வேறு.

அலர்செறிபைங் குழல்போற்றி யழகுபொழி முகம்போற்றி யருட்கண் போற்
மலரிளவெண் ணகைபோற்றி பரஞானஞ் சூர்க்குமுலை வள்ளம் போற்றி [ரி
பலர்புகழு மங்கலநான் போற்றியப யந்தருங்கைப் பதுமம் போற்றி
கலரணுகற் கருஞ்சீரல் லியங்கோதை யம்மைபத கமலம் போற்றி. (உ௪)

சபாபதி.

நகரமல ரடிமகரந் திருவுதரந் தோள்கிர நகுபொற் றுண்டம்
வகரமுடி யகரமொரு க்விக்கையக ரம்பொலிசீர் வகரம் யாரும்
பகரபய கரஞ்சிகரந் துடிமகரங் குறணகரம் பரவுசேந்தி
நிகரருமோம் வாசிகையா மன்றினட நவில்பொருளை நீனைது வாழ்வாம். (1)

சிவகாமசுந்தரியம்மை.

கான்மருவு செஞ்சடையி லொண்பிறைதண் புனல்புயத்திற் கடுக்கை மாலை
வான்மருவு மணியொளிப்பாம் புருவடிவீ ரொற்றுமையின் மகிழ்பூத் தாட
வான்மருவு கொடியுடையார் புரிதிருச்சிற் றம்பலப்பே ராடல் காணு
மான்மருவு மதர்நெடுங்கட் சிவகாம சுந்தரிதாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (உச)

பல்லுயிர்க்கு முழுதுணர்த்து பழையமுழு முதறாணென்
றெல்லுயிர்க்கும் வானாதி யெவ்வுலகு மெளிதுணரச்
சொல்லுயிர்க்குங் கலைமுனிவர் சுடரறமா திகளுணர
மல்லுயிர்க்குங் கல்லாலின் மருங்குறைகோ னடிபோற்றி. (உ௪)

வைரவக்கடவுள். வேறு.

தன்னகை துதற்கண் செங்கை தங்கழ லெழுந்தா லன்ன
தன்னகை வடவூவ திக்கு முத்தலை வேலி னற்றான்
தன்னகை மார்பு னாதி யிமையவ ருடம்பி நெய்த்தோர்
தன்னகை யோட்டி னேற்ற வடுகனுக் கன்பு செய்வாம். (உ௫)

வாதாலிலிநாயகர். வேறு.

மேதாவி யருக்கிடமாய் மிளிர்நிருவா ஞர்த்தனியிற்
பொதாவி தொறுமலர்ந்து பொலிகலிங்க நின்றும்போர்
மேதாவி யனைத்துமினி துவந்தேத்த வுவப்புதவும்
வாதாவி மழுகளிற்றை மலர் தூவி யிறைஞ்சுவாம். (உ௬)

முருகக்கடவுள். வேறு.

கனல்மலிக் தரனுதற்கண் கருவேண்மெய் பொடித்தழகு கதிப்ப வோர்தன்
சீர்மலிகே முொடுநல்கச் செவ்வேளென் றுதித்துவகை திகழ யார்க்கும்
போர்மலிவேல் வலனேந்திப் புத்தேளிர் பகைசவட்டிப் போக மீவான் ற்றி.
வார்மலிபூண் முலையிருவர் மணம்புணர்ந்த சேவகன்பொன் மலர்த்தாள் போ

திருந்திதேவர். வேறு.

வாளா கியகண் ணுமைபாகன் மருவோ லுக்குச் சேவிப்பா
னாளா கியமா லயன்முதலோ ரடுத்து வேண்டக் கடைக்கணித்துக்
கோளா கியவேத் திரமசைத்துக் குலவ வருளு நந்திரான்
னாளா கியவோ ரிருபோதுத் தலைமேற் றரிப்பா முப்போதும், (௫௭)

அகத்தியமுனிவர். வேறு.

ஒருமலைமண் ணழுத்துபுகை யொருமலைவீற் றுகிர்மலையா
மருமலைபைந் துளவணிந்த மருமலையைப் புரிந்துகரை
பொருமலையைக் குடித்தமார் பொருமலைமாற் றுபுபொதியத்
திருமலையில் வீற்றிருக்குஞ் செம்மலையுட் குறித்திலொம். (௫௮)

மகாமகோடபாய, டாக்டர்
வே. சாமிநாதையர் துணி நிலையம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு.

ஊழிமுத லொருபாகத் துமையளித்த பரஞான வுததி மாந்திப்
பாழியுறு பரசமயக் கோடையறச் சைவநெடும் பயிர்க ளோங்க
வாழிமறைத் தமிழ்மழைபெய் மாமுகிலைப் பாலு வாப்பூங் கன்றைக்
காழிவளர் மாமணியைக் கவுணியர்தங் கற்பகத்தைக் கருத்துள் வைப்பாம்.()

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

உயிர்பலவுர் தத்தமனம் வைத்துநனி சுமந்துள்ள வுள்ள பெம்மான்
றயிர்விரவு வெண்சோறு சுமந்துள்ளி யெதிர்வரவச் சாமி தாட்குச்
செயிற்றுமன் புறச்சுமந்த செழுமணியை யுழுவாரஞ் செறிகைத் தேவை [ம்.
யயிரினுமின் சுவையுடையொண் சிவஞானத் தமிழ்பொழிநா வரசை யுள்வா

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கோடவரி வண்டிழக்கிக் குடித்துவப்ப மதுப்பொழியுங் குழங்கன் மலை
குடியவொண் கருங்கூர்தற் பரவைமுலைக் களியாளை துதைத்து பாய
நீடியவான் களிகூர்தின் புயவநானன் னெடுத்தகையை நிமலத் தேவை
யாடியினு வணியின்முனைப் பாடிவரு பெருமுதலை யகத்துள் வைப்பாம்.(௩௫)

திருவாதவூரடிகள்.

ஆசையடை யாவழுதி யாசையெலா மாசையுடை யார்க்கு மோங்கு
மாசையிலஞ் சூழ்புலிவா னாசையடை யார்க்குமுற வாரி வீசித்
தேசையுறு மணிவார்த்தைத் துதிபலரு முயப்புரிந்து சிவானன் தப்பே
ரோசையுறு கதியடைந்த வாதவூர் வள்ளலடி யுள்ளங் கொள்வாம். (௩௬)

சண்டேசநாயனார். வேறு.

தருமுக மலர்மூம் பசுநறுந் தொடையற் நடநெடும் புயவலித் தேவர்க்
குருமுக வடர்வேற் குருனாயம் பிகையோ டொள்ளரித் தவிசுறை தியாகர்
கருமுகங் ளோம் பங்குனித் திருநாள் காணுற வம்மினென் றினிய
திருமுக மலர்து திருமுக மெழுதுஞ் சேய்ஞ்ஞர்ப் பிள்ளைதா டொழுவாம்.()

மற்றைநாயன்மார். வேறு.

உறுசுத்த பத்தி வயிராக்கிய மோங்க மேலித்
தெறுநத்த நேரு மலமாதி சிதர்த்தெ டூந்து
நறுமத்த மலை புனைவாரடி நன்க டைந்த
வறுபத்து மூவ ரடிமாமலர்க் கன்பு செய்வாம். (௩௭)

முககுந்தசக்கரவர்த்தி.

தேமா நிலாப்பைந் துளவோனொடு தேவர் வேந்த
னேமாறி நிற்ப வெளியோயிறு மாந்து நிற்பக்
கோமான் விடங்கப் பெருமானையிங் குக்கொ ணர்ந்த
மாமான் முசுருந் தனைவாழ்த்தி வணங்கு வாமே. (௩௮)

நாண்டர். வேறு.

இருண்மேவு புறச்சமய நெறியனைத்தும் வெறுமயலென் றிகழ்ந்து நீத்துப் பொருண்மேவு சுத்தசைவ சித்தாந்த நன்னெறியைப் புணர்ந்து நாளுந் தெருண்மேவு பூதிகா தனம்பூண்டு சிவானந்தச் செல்வ ராய [மே. வருண்மேவு திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டம் பணிந்தெழும்பே றடைந்தாம் யா

குருவுருவந் திருவெண்ணீ றெழுத்தைந்து வழுத்துபுகழ்க் கோயி லம்மான் றிருவுருவ மென்றலைமே லுறுபாத மருச்சனைசெய் திறத்து நிற்கல் பெருவிறிருத் தொண்டிசெய லிவையோரெட் டினுமன்பு பொலியப் பூண்டு மருவுமவர் யாவரா யினுமவர்தா டைவருமென் மனமெஞ் ஞான்றும். (சக)

துறைசைப் பஞ்சாக்கரதேசீகர்.

வீங்குபுகழ் மெய்கண்ட விமலனருட் சந்ததிக்கோர் விளக்க மாளே னேங்குதிநற் சயிலாதி திருமரபிற் குருபரன்பே ருண்மை மூர்த்தி வாங்குகட லுலகேத்து மாவடுதண் டிறைநமச்சி வாய தேவன் றேங்குலவு செங்கழுநீர் மலைத்தவழித் தாமரைகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (சஉ)

அம்பலவாணமுனிவர். வேறு.

மின்னுமான் மழுவும் வெவ்வழல் விழியு மிளிர்கறைக் கண்டமு மறைத்துப் பன்னுமா னிடமாய் வந்தெனை மறைத்த பழமல வலிமுழு தொழித்து மன்னுமா னந்தம் புணர்த்தியாள் கருணை வள்ளலா வடுதுறைப் பெருமான் முன்னுமா தவற்சொ லம்பல வாண முனிவர னிணையடி போற்றி. (சங)

நூல் இயற்றுதற்குக்காரணம்.

வேறு.

காரொலார் தவமுஞ் சென்னிக் கதிர்மணி மாடந் தோறு நீரொலா மமைந்தார் மேவு நிறைசெல்வத் திருவா ரூரிற் பாரொலாம் புகழ்ந்து போற்றும் பங்குனித் திருவி ழாவிற் சீரொலார் திருந்து தேவா சிரயனாங் காவ ணத்தில். (க)

தண்ணிய குணத்தர் சுத்த சைவசித் தாந்த ராய புண்ணியர் பலருங் கூடிப் புகழ்மிகு தியாக ராசர் பண்ணிய வாடன் முற்றும் பாடுக தமிழா லென்று மண்ணிய மணியே நேரும் வாய்மலர்ந் தருளி னாரால். (உ)

பொற்றுண ரிதழி வேய்ந்த புற்றிடங் கொண்ட பெம்மா
 னற்றுணர் மலர்மென் றாளே நாமென் புடைய ராய
 முற்றுணர் பெருமை சான்றோர் மொழிந்தசொற் றலைமேற் கொண்டு
 சிற்றுணர் வுடைய யானுஞ் செப்பிட லுற்றேன் மாதோ. (ந)

அ வை ய ட க் க ம்.

தன்பெருமை தானுணராத் தன்மையனென் றெல்லோரு
 முன்பெருமை யாருணர்த்த துணர்ந்துமா ரூர்ப்பெருமான்
 மன்பெருமை வினையாடல் வளப்பெருமை சொல்த்துணிந்த
 வென்பெருமை யென்னுணர்க்கே னென்னகையு மடக்கரியேன். (ச)

வேறு.

பாடன்மறை கதறமறைத் தூப்பாலாய் விளங்கும்
 பரமந்திரு வளர்கமலைப் பதித்தியா கேச
 ராடல்சிறி துரைத்திடவும் யான்வல்லே னல்லே
 னவரருளா லாகுமெனத் துணிந்தனன்வ் வருளுங்
 கூடலுறு மெலியரையுங் கூடினனி வலியுங்
 கூடுறுங்கொ லெனிலமரர் சபைநடுமு னட்ட
 வாடலுறு மொருகிரண் மருள்சிறிதற் றுறுமல்
 வான்வலி மாயவலி மருவியதியா ரறியார். (உ)

வேறு.

முகத்தினுக் குரிய வங்க முழுமையு மிலாத வொன்றைத்
 தகத்திரு முகமென் னுள்வார் தழைகவிக் குரிய வங்க
 மகத்துவ ஞான வாய்மை மருவிலாச் சிறியேன் பாட
 லகத்திலை யெனினு நல்ல பாடலென் றெடுத்தாள் வாரால். (ங)

தட்டற வுணர்ந்தோர் ஞானச் சார்பிலாச் சிறியேன் பாட
 லெட்டினை நயமி லாதா யிருக்கினு நயமிக் குள்ள
 முட்டறு பாட லென்றே மொழிந்தெடுத் தான்வர் நாரூங்
 கெட்டதைப் பெருகிற் றென்று கிளப்பவர்க் கரிய தாமோ. (ச)

வேறு.

நீடுறுவா னகமேவு தெய்வமா லிகையொடுமிந் திலத்தின் மேவும்
 வாடுறுத வளிமுசன் மணக்குறைபே ரொளியின்மை வழுவு தாய்மை
 கூடுறுமைங் குற்றமுடை மாலிகையும் விசேடமெனக் கொண்ட வையர்
 நாடுறுசான் றோர்கவியோ டைந்தியலா சென்கவியு நயந்து கொள்வார். (இ)

திருநாட்டுப்படலம்.

க

வேறு.

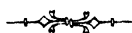
அமிழ்தினு மினிய வாளு ரண்ணலா ராட லன்றி
யுமிழ்சுவை யுடைநின் பாட்டு மினிக்குமோ வுலகிற் கென்னிற்
றமிழெனும் பெயர்க்கு மேலோர் சாற்றிய பொருளை யோரி
னிமிழ்தினாப் பரவை ஞாலத் தினிப்பதற் கைய மின்றே.

(சு)

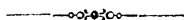
ஞானமார் தருதென் னொருந் நாயக னூடல் வாரி
மானமா ரதனை நாடும் வளத்தவென் பாடன் மாரி
தானமா ருணர்ச்சி மிக்க தன்மையர் மயில்க னொரு
மீன்மார் பொருமை மிக்க யாவருங் குயில்கண் மாதோ.

(எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஐங்.

திருநாட்டுப்படலம்.

முடங்குளை மடங்க ழுங்கு மொய்ம்மணித் தவிகின் முத்த
வடங்கிளர் முலையா னோடு மானவேற் குழவி யோடும்
விடங்கர்வீற் றிருந்து நாளும் விளங்கர சியற்றப் பெற்ற
தடங்கெழு சோழ நாட்டின் வளஞ்சில சாற்ற லுற்றும்.

(க)

திரைசெய்பார் கடலிற் றஞ்சுஞ் செங்கண்மான் மார்பி னின்றும்
வினாசெய்கற் பகநன் னாடு மேவிய தியாக ராசர்
புனாசெய்தற் சார்ந்து வேரோர் புலங்குறீ யாது மேவ
வுனாசெய்கற் றவஞ்செய் துள்ள துயர்புகழ்ச் சோழ நாடு.

(உ)

அவஞ்செயும் வினையி னீங்கி யாருயிர் வருக்க மெல்லா
நவஞ்செயு மின்ப மேவ நயந்துபே ரருள்குற் கொண்டு
சிவஞ்செயுத் தன்பான் மேவித் திகழ்பரா சத்தி நாளந்
தவஞ்செயத் தவஞ்செய் துள்ள தகையது சோழ நாடு.

(ஈ)

மடிசுரந் திரங்குஞ் சேதா மழவிளங் கன்றிற் காகக்
கடிசெழு பைம்பூண் மார்பக் காதலற் கிடத்தி மீது
கொடிநெடுந் தடர்தே ழூர்த்து முறைசெய்கோக் குடைக்கீழ்த் தங்கும்
படியறம் புரிந்த தம்மா படிநிலைச் சோழ நாடு.

(ச)

நிறைபெருங் கல்வி யோரை நிறைபெருஞ் செல்வத் தோணாக்
குறையற வினைவு செய்யுங் குழகனைப் பிறநாட் டுள்ள
வறைபெரும் பரமந் தாங்கும் வன்மையை யவிர்ப்பான் ஞாதி
யுறையுமா கரத்தை நாளா முடையது சோழ நாடு.

குறையற
வினைவு
செய்யுங்
குழகனைப்
பிறநாட்
டுள்ள
(இ)

எங்குமின் னடிசிற் சாலை யெங்குமின் சுணைநீர்ப் பந்த
ரெங்குநல் யாக சாலை யெங்குமங் கலப்பே ரோதை
யெங்கும்வண் பெருந்தீர்த் தங்க னெங்குமொண் சிவால யங்க
னெங்குந் தனங்க ளாக்கொண் டுமைப்பது சோழ நாடு. (௬)

அறமலி புகழ்சால் சென்னி யாண்டகா ரணத்தா லன்றித்
திறமலி பலநாட் டிற்குஞ் சென்னிபோற் சிறத்த லாறு
நிறமலி சென்னி நாடென் றொருபெயர் நிகழப் பூண்ட
துறமலி வளத்தான் மிக்க வுயர்புகழ்ச் சோழ நாடு. (௭)

ஓங்குசீர்ப் பொன்னி நன்னீ ருடையகா ரணத்தா லன்றிப்
பாங்குசா லறம்வ ழாத குணமுடைப் பயத்தி னாறு
தேங்குசீர் நீர்நா டென்றோர் செழும்பெயர் படைத்த தம்மா
வாங்குசீர்ப் புலியுண் மிக்க வளந்தரு சோழ நாடு. (௮)

வடமொழிப் புலவ ராறு மாண்புசான் றுயர்தீர் தென்சொற்
நீடமொழிப் புலவ ரானுஞ் செறிதர மற்று முள்ள
தடமொழிப் புலவ ரானுந் தனித்தனி புகழப் பெற்ற
திடமொழிப் புறம லோங்கி யிலங்குவான் சோழ நாடு. (௯)

மலிபசி யறாத நோய்தெம் மன்னர்செய் மறுக்க மின்மை
நலிதரு கேடொன் றின்றி நளிவினை வுண்மை யாய
வலிகொடேக் கழுத்த மிக்கு மற்றைநா டினைத்தும் வென்று
பொலிபுகழ்ச் சோழ நாடு போல்வதோர் நாடு முண்டோ. (௧௦)

மழைநளம், வேறு.

குரவு வார்குழற் கோற்றொடிச் சசிபுணர் கோமா
ஹரவு மேவுபே ரீரணையா றொழுருது கொண்டும்
புரவு சாலுமற் றவனுடைத் திணைவயிற் பூத்த
பரவு புண்டரீ கத்துருக் கொண்டுவான் படர்ந்து. (௧௧)

ஊரு மிந்திரன் றிசைக்கெதி ராசையா னுரவோன்
வாரு மாணிகொண் மாப்பெருங் கடலக மருவிச்
சேரு நீர்வயி றெடுப்பவுண் டாங்கவன் றிணைக்க
ஊரு நீலமென் மலருருக் கொண்டுவா னடைந்து. (௧௨)

மன்னு நீனிறம் வாய்ந்துமா லெனும்பெயர் மருவி
மின்னு பேருல கோம்புத லாற்றடி வில்லா
மின்னு நீர்வனை சக்கரம் வினங்குறத் தோற்றி
மின்னு லாமல ரிருக்கையா லோதிம மேறி. (௧௩)

அழலு மஞ்சற வுயிர்க்கெலாம் வெப்பனோ யாக்கிச்
சுழலு மாமுதிர் வேனிலின் துணையறத் தொலைத்து
கிழலு நீருமுண் டாக்குதும் யாமென நிகழ்த்துங்
கழலு றுநெடு மொழியென வருமொலி காட்டி.

(கௌ)

எரிய ருமுது வேனிலென் றுணைத்திடு மிருது
விரிய நாடொது முதவிசெய் திடுங்கொடு வெய்யோன்
றெரிய மீயிசைச் செல்வதோ வெனச்சினர் தென்ன
வரிய மற்றவன் பேரொளி மாய்தர மாய்த்து.

(ககி)

குவாலு டைப்பயி ராதிக டழைதரக் கூடித்
தவாத வெப்பறப் பெருமழை பொழிந்துபின் றம்மா
துவாவு றப்புரி தண்மையை வாரிரு முலக
மவாவ முன்னோ தெரித்தெனத் தண்மையிக் கடைந்து.

(ககii)

செறித மக்கிறை மகன்புணர் சேவகன் றிணையு
நெறிசெ யம்மக பதியவன் பின்னவ னிலமுங்
சூறிகொ டம்முடைப் பசிதெறு கடல்குடி கொண்ட
வெறிசெய் கானலந் தலையுமம் பயன்பெற விரிந்து.

(ககiii)

வந்து வந்துலாம் வந்துநீ பொரேன்மகிழ் வாய்கீ
யுந்து மேற்றுமா னினங்கள்பேய்த் தேர்தொடர்ந் துணங்கிச்
சிந்து மற்றது சிந்தியென் றதுநிநிர் துழன்று
நந்து ருமனந் றனிதமா கியமொழி நவிற்பி.

(ககiv)

மருவி யாற்றிடைச் செல்பவர் முதலிய மாக்க
னொருவி யவ்விடம் வினாந்தரண் புகக்குறி யொன்று
கருவி யாயதாங் கருணையாற் றெரிப்பது கடுப்பத்
திருவி னங்குநா னிவத்தினும் வள்ளுறை சிதூறி.

(ககv)

தங்கு மாநிலங் குழைதர விடையரூத் தானா
யெங்கு மாகவுட் குழையுமெய் யடியவர்க் கென்றுந்
தெங்கு மாவண செழுங்கம லைப்பதித் தியாகர்
பொங்கு மாரருள் பொழிதல்போற் பெருமழை பொழிந்த.

(ககvi)

வே று.

மற்படு வாரி சூழ்த மண்ணகத் தூன்ற வானம்
பற்பல விழுது விட்டாற் போலவும் பனிக்குக் கோல்கள்
பொப்புந் நிரைத்து விட்டாற் போலவு மிடைய ருது
சொற்படு தானா தூங்கச் சொரிந்தன மழைமஞ் செல்லாம்.

(ககvii)

செறிபல பொருளு மெங்குஞ் சிதர்தரத் தேய மெல்லா
மறிதரப் பொழியு மாரிக் காற்றாநு தாற்றன் மான

மறிகரு மகில்சந் தாதி வாரிக்கொண் டுழியா நிற்கு
மெறிபல வருவி யோதை யெழுந்தன குன்ற மெல்லாம் (உஉ)

படுகடன் முகந்து வானம் படர்ந்துநின் றிடைய ருது
சொடுமழை பொழியா நிற்குங் கொண்டல்நாள் குழைசா லிந்த
நெடுநிலக் கிதுவே சாலு நின்மினென் றினைத்தல் போலக்
கடுகிய கான யாறு கலித்தன கான மெங்கும். (உ௩)

தேநின்வெம் பசியோ ருண்டு தெவிட்டித்தேக் கெறிதல் போலக்
கூரிய வேனில் கொள்ளை கொளப்புலர்ந் திருந்த வோடை
சீரிய பொய்கை யேரி செழுந்தடங் குழைஞ யாவும்
வாரிவாய்ப் பெய்து தேக்கி வழியவிட் டனமென் பாற்கண். (உ௪)

அடையலர்ச் சவட்டுஞ் சூல மங்கைவைத் தவர்பார் சிற்றன்
புடையவர் கண்போன் மந்த லூறிடு மணற்புன் கேணி
தடையில் பே ரன்பு சான்றோர் தடங்கண்போல் விரைய லூறி
நடைகொளப் பரந்த தம்மா நறவிரி கானல் வைப்பில். (உ௫)

விரிதரு கொண்டன் முன்னர் விளர்த்துப்பின் பசந்த வாறே
யெரிதரு வேனி லான்முன் விளர்த்தபா ரியைநீ ருண்டு
புரிதர வங்கு ரித்த புற்களாற் பசந்த தம்மா
கரிசில்கா ரணத்தின் றன்மை காரியத் திலாது போமோ. (உ௬)

நாரரு ளடக்கஞ் சீல ஞானமுற் றவர்க ளம்மான்
பேரருள் வெள்ள மூழ்கிப் பிறவிவெப் பொழித்தல் போல
வீரருள் வீரர் தொட்ட விரிகட லுடுத்த திண்பார்
காரருள் வெள்ள மூழ்கிக் கழித்தது வேனில் வெப்பம். (உ௭)

இழிதக விறைச்சி யெச்சி லெம்பிரா னுண்ண நல்கி
யழிவில்பே ரின்பத் துய்த்த வன்பர்கண் ணப்ப ரேபோ
லிழிதக ஷ்வரீ ரெச்சி லெழிலிக றுண்ண நல்கி
யுழிவிலின் சுவைய நன்னீ ரருந்திய தாழி மாதோ. (உ௮)

மின்னிய பொருள்க ளெல்லாம் வேண்டநர் கொள்ள வீசி
மன்னிய சீர்த்திப் போர்வை வள்ளல்போர்த் தென்ன நாளும்
பின்னிய தினாயிற் கொண்ட பெருகுமின் சுவைநீர் முற்றும்
பன்னிய புவிக்கு வீசிப் பயோதரம் விளர்த்த மாதோ. (உ௯)

விழைபொரு ளுடையார் வென்கார் மின்னலோ டோசை குன்றார்
தழைபுன லுடைய மஞ்ச மன்னவாய்த் தகவிற் பெய்யு
மழைவள முற்றும் யாவர் வருப்பவர் மதியான் மிக்கீர்
பிழையிலைத் திணையுள் வெற்பின் வளஞ்சில பேச லுற்றும். (௩௦)

தறிஞ்சீவனம்.

தலங்குசீர் வள்ளி யார்முன் றேன்றிய பெருமை யோர்ந்தோ
விலங்குபைந் தோகை மஞ்ஞை யினம்பயில் வளமை யோர்ந்தோ
வலங்குபூந் துணர்ச்சந் தாதி யணிவினா யமைவ தோர்ந்தோ
மலங்குவான் காத்த செவ்வேள் வதிதருங் குன்றந் தோறும். (௩௧)

கறையிடற் றிறையும் போற்றுங் கடவுளா கியசெவ் வேளே
யறைகுல தெய்வ மாறா தருவிநீர் வினைவு குன்றா
துறைபுனத் தேனல் செந்தே னொழுக்கா தணைவார் கொங்கைப்
பொறையெழின் மடவா ரென்னிற் பொருப்பர்க்கோர் குறையுண் டேயோ.

புலவுறு தழல்வாய்ச் செங்கட் பொருபுலி யருப்பு ஞாழ
னிலவுகிர் வடுப்ப டாத நிறத்திற் வுளரு மில்லை
கலவுதின் புயத்தன் னூர்தங் கையுகிர் வடுக்க னாளுங்
குலவுறப் படாத கொங்கைக் கொடிச்சியர் களுமங் கில்லை. (௩௩)

வண்பக வெறிந்த வெள்வேல் வலனுயர்த் தருளுஞ் செவ்வேள்
புனாயற வமர்த லாலே பொங்குபே ருரிமை கொண்டி
தனாபுக மூர்நி யாய தழைபசுந் தோகை மஞ்ஞை
புனாசெறி யோங்கல் சூழ வுலகைபூத் தகவு மாலோ. (௩௪)

உணாசெறி யோங்க லோங்கு மொண்கழை யடைந்து மேற்போய்ப்
புனாயில்வான் றருவைச் சார்ந்து சுறிக்கொடி பொலியு நாளுந்
தினாசெறி கடல்கூழ் வைப்பிற் றேரிசை யுறச்சி றந்த
வனாயடை பவர்க்கு விண்போய் வாழுத லருமைத் தாமோ. (௩௫)

நறவரி சூறிஞ்சி பாடு நகுதுணர்ச் சார லெங்கும்
புறவரி யணில்வான் மானப் பொலிகுர லேனல் காக்கு
மறவரி நெடுங்கண் மாதர் வனமுலைப் போகம் வேட்டுத்
திறவரி யேறு மஞ்சந் திறனுடை யரசர் சூழ்வார். (௩௬)

பொருவரு புண்ட ரீகம் பொருந்தினால் வாயோ டெண்கை
மருவலாற் பிரம னேய்க்கு மாசுணக் கிடக்கை வாய்ந்து
பெருவளை திகிரி யேந்திப் பிறங்கலான் மாய னேய்க்குங்
கருமுகி றவழுஞ் சாரற் கருந்தினைக் குறிஞ்சி மாதோ. (௩௭)

படுமதக் களிநல் யாணை பளிக்குவெற் பெதிரோ நிற்ப
நெடுவனா யதனிற் றேன்று நீழலை வேழ மென்று
முடுகுபு முழங்கிச் சீயம் பாய்ந்துமொய் யோய்ந்து வெள்கி
யடுகரி யெதிர்வந் தாலு மற்றென்றே நீணந்த டாதால். (௩௮)

சுவைபடு கவலை மூலஞ் சுணாபடு மிரும்பாற் கல்லு
நவையறு குறவர் தோன்று நகுமணி யுந்து வரச்ச்

செவையுறு கருவி யானந் திருப்புக லூரி லொண்கா
சவையுழ வாரத் துந்து மாண்டகை யரசு போன்றார். (௩௬)

கறையடி மருப்பின் முத்துங் கழைநரன் றுகுத்த முத்து
நிறைபுனத் தேனல் காப்பார் நெடுங்கவ ணிநீஇமேற் போம்புண்
மிறையுற வீசந் தோறும் விண்ணிடைப் பதிந்து நானு
முறைவன வறியா மண்ணோ ருடுக்களென் றுறாப்பா ரின்னும். (௪௦)

வளமலைச் சார லூரு மதிப்பிறை வழுக்கி யாங்க
ஞுளமலர்ச் சுணையில் வீழ வுவந்துமற் றநிலீ ராடுங்
கிளர்முலைக் கொடிச்சி மார்கள் கிடைத்தது தோணி யென்று
தளரிடை யொசியச் சென்று தாவியீ தேறு வாரால். (௪௧)

சுட்டபொற் றகடு போன்ற தொடுபலாச் சுணையுஞ் செந்தேன்
விட்டசெந் தினையின் மாவும் விண்ணவர் கனும்வா யூறத்
தொட்டகை மணப்ப வார்வர் பொருப்பரச் சுவையு ணுவிற்
கிட்டமுற் றன்றோ நீங்கா திருக்குமாங் கினைய சேயும். (௪௨)

கண்புதை யிருளு மெண்ணூர் கடும்புலி யாதி யெண்ணூர்
விண்புதை மழையு மெண்ணூர் வேந்தர்க ளிறும்பு சாய்ந்து
மண்புதை நெறிச்செல் வாரம் மீங்கையர் கொங்கை வேட்டே
நண்புதை சுவர்க்க போக ஞாலத்து வெறுத்தார் யாரோ. (௪௩)

வருந்துமொண் குலிசங் கொல்லும் வரம்பெறு வான்பல் குன்றுந்
திருந்துவே லனுக்கு மொண்கட் செய்யவாய்க் கொடிச்சி கேள்வன்
பருந்துகூழ் வெள்வே லையன் பாதபங் கயங்கள் போற்றப்
பொருந்துகை பலப டைத்தாற் போன்மலர் வனசெங் காந்தள். (௪௪)

இருவியஞ் சாரற் குன்றத் திரணியம் வயிர லீலங்
ருருவியல் பதம ராகக் ஞீவான்முதற் பலவும் வாரி
யருவிகள் பரவி யெங்கு மவனியுட் பதிக்கு நானு
மருவிமண் ணவர்முன் னோர்செய் வைப்பென மதித்துக் கொள்வார். (௪௫)

பொருதகர் மருப்பு நேரப் பொலிமுகத் திருகு ரோமத்
தருவலிக் குன்ற வாண னாவன முணங்கு முன்றில்
வெருவுமாப் பார்வை பல்ல மிடைதரக் கோட லாலே
கருதநங் காக்குஞ் சாத்தக் கடவுடன் முன்றி னேனும். (௪௬)

கறையடிச் சளிகல் யாணை காம்பிள முனைமு றித்து
நிறைகளைப் பிடிக்கும் பாங்கர் நீங்குருக் கயமு னிக்குங்
குறையறு குளகு செய்யுந் கூடிரும் படுத்தப் பின்ன
ரறைகழை யாத னோக்கி முன்னோ யடர்க்கு மாபோல். (௪௭)

அணிவரை யாடு வேங்கை யடுத்தித் துரிஞ்சு மோர்பாற்
றிணிபடு வேழக் காலிற் சிங்கம் வீழ் துறங்கு மோர்பான்
மணிகெழு மாக்கள் சேமேல் வயங்வே றிமெற் றோர்பாற்
கணிதமி லில்ல மெல்லா மில்லமாய்க் கவினு மோர்பால்.

(சஅ)

எண்ணுமான் மார்த்த பூசைக் கிருந்தளி ராதி யேங்கி
நண்ணும் பெருமா னன்பர் நதிக்கரை யடைதல் போலக்
கண்ணுமொன் டளிர்வா டாது கரதலத் தன்பி னேந்தி
யண்ணுபைஞ் சாரற் பாங்க ரடைபவர் சிறப்பு மோர்பால்.

(சக)

உறத்தனித் துறைத லன்ப னுடன்செல லுயங்கி யூட
லறத்தவிர்ந் திரங்க லாய வஞ்ஞாழித் தின்ப மாய
திருத்தருங் கூட லொன்றே செறிதரக் கொளுங்கு றிஞ்சி
மறத்தலில் வளஞ்சொல் வார்யார் வனவளஞ் சிறிது சொல்வான்.

(சஇ)

முல்லைவளம். வேறு.

அருநி றத்தவொண் கவுத்துவ மணிவிளக் கமைந்த
பெருநி றத்தளி விடங்கர்வீற் றிருக்கமுன் பெற்ற
கருநி றத்தமா லமர்தரப் பெற்றபைங் கானந்
திருநி றத்தவை குந்தமுற் பலவுளுஞ் சிறந்த.

(சஉ)

புடவி மேனறு நிழல்படப் பொதுளியேர் பூத்த
குடவி மார்சுவைப் பானினா செறிதரக் கொண்ட
வடவி மாவள மாய்ந்தன னுளத்தமைத் தன்றோ
கடவு ளாகியாங் குறைதருந் தாமரைக் கண்ணன்.

(சௌ)

விண்ட குல்லைமா தவனுமா லாந்தொறு வியருந்
தண்ட வாத்தரு நீழலுந் தடஞ்சுவை யழுதும்
பண்ட மாகநந் தோனுவுங் கொண்டவிப் பணாமண்
ணண்ட ரென்பதற் கியாதுமோ னாயுற வின்றே.

(சௌ)

ஒன்று ஞாலத்துச் சாதன மின்றிமற் றென்றை
நின்று சாதிப்பார் யாவரே யிடையர்பா னெடியோன்
மன்ற மேவிய பழக்கத்தாற் சிருட்டிமுன் வண்சீர்
சென்ற முத்தொழி லுளுமிடைத் தொழிலையே செய்வான்.

(சசு)

நார்மு முங்குதந் தலைவரைப் பிரிந்துறை நல்லார்
போர்மு முங்கயிற் கண்கண்மை சிதைதரப் பொங்கிக்
கார்மு முங்குவ வங்ஙனே தலைவருந் கதிப்பொற்
தேர்மு முங்குவ சிதைத்தமை முண்ணியிற் றிருந்த.

(சசு)

குலவு கொல்லர்பொன் சுடுந்தொறு மளவையிற் குறைந்து
நிலவு மாற்றுயர்ந் தாலென வாய்ச்சியர் நிறைபால்
சுலவு தீயின்னைத் தடுத்தொறு மளவையிற் சுருங்கிக்
கலவு மின்சுவையுயரும்வா னமுதமுங் கைப்ப.

(௫௬)

தக்க நெற்றிரி பொரியெனப் பாரிரி தயிரைத்
தொக்க பாடிமே வாய்ச்சியர் கடைந்திடு சும்மை
திக்க டங்கலுஞ் செறியுமா மதித்திடத் திரளு
மிக்க பாற்கடல் கடைபொழு தமுதென வெண்ணெய்.

(௫௭)

வல்ல வாழுலை யறம்வளர்த் தவளிர வலர்கைப்
புல்ல வாலரிப் பதத்திரள் வீசுசீர் பொருவ
வல்ல வாங்குழற் றொறுவியர் கொள்பவ ரங்கைச்
செல்ல வீசுவர் சுவைநவ நீதமென் றிரளை.

(௫௮)

பெருந்து றைச்சிவ ஞானபோ தகங்கையிற் பிறங்க
விருந்த வத்துமெய் யடியரோ டிருந்தவ ரேய்ப்பத்
திருந்து மாணவ ரொடுங்கையிற் புத்தகஞ் சிவணக்
குருந்த நீழன்மா தவருறை வார்களி கூர்ந்தே.

(௫௯)

பொலந் றுங்குமிழ் மீதுதாய்க் குழையொடும் பொருதே
யலர்ந் றுங்குழ லாய்ச்சியர் கண்ணென வமர்மான்
மலர ணங்கெனு மான்புணர் மான்மகிழ் வயினென்
நிலக வோர்ந்துகொல் லோவவ ணீங்குறா வென்றும்.

(௬௦)

அணவு கானகத் தொருவர்த முயற்சியா லமைந்த
வுணவு நீருநீத் தாங்கவை யொன்றினை யொன்று
தணவு றுதமை தரறெந் தார்ந்துத் தழையுங்
குணவு வாழியற் றன்மைசெர்த் திடினருங் குடைத்தே.

(௬௧)

கூடு மாய்ச்சிமார் சொங்கைபின் றழுவுதல் குறிப்பி
னீடுபாடியோ ரறிதர நேர்தெரிப் பார்போற்
பாடு வாய்த்திரு கோடுகூர் படைத்துமெய் பண்ணத்
நாடு மேற்றிமி றழுவுவார் குறும்பொறை நாடர்.

(௬௨)

உற்ற கோவலர் கொன்றைவேய்ங் குழலெடுத்த தூதப்
பெற்ற முற்பல வுயிர்களு முருகுவ பிழைமற்
றற்ற டங்கையிற் றோன்றிய தெய்வவா னாய்
பொற்ற தீங்குழ லிசைக்குரு கெம்பிரான் போன்றே.

(௬௩)

இலங்கு காசைதன் னொருபுடை நனிமலர்ந் தியைய
வலங்கு பொன்னெனப் பூத்தபூங் கொன்றையாங் கமருத்

துலங்கு பேருல கீன்றநா யகியொடுந் துகடர்
வலங்கு லாமழு வேந்தியோ னமர்வது மானும்.

(சுச)

நிலவு சேவொன்று பூத்தகொன் றையினடி நிற்பக்
குலவு காசையொன் றதற்கெதிர் வளைந்துறல் குறிப்பி
னுலவு பெற்றமேற் சிவபிரான் காட்சிதந் துவவக்
கலவு மாயவ னுங்கெதிர் வணங்குதல் கடுக்கும்.

(சுதி)

ஆய கொன்றையே ராய்ச்சியர் கருங்குழ லதன்கீழ்ப்
பாய பூங்குமிழ் மூக்கதன் கீழுறப் படர்ந்த •
தூய முல்லைபன் மற்றதன் கீழுறத் துவன்றி
மேய கோபமற் றவரிதழ் நிகர்தர விளங்கும்.

(சுசு)

அடிசி லாம்வர காதிய பலவுமற் றவைக்குப்
படியி லாவுப கரணமாம் பயறுமுற் பலவுங்
கடிவில் சாகழு மோரிடத் தொக்கவே கலந்தா
நெடிய மாநில மஃதன்றி நேடின்தற் றியாதே.

(சுஎ)

முயல்வி சைத்தெழு மொருபுற மதற்குமேன் முடுகி
யியல்கொ ளான்பசங் கன்றெழு மதற்குமே லெழுந்தா
யயன்ம ருண்மொ னஃதுணர்ந் ததற்குமே லஞ்சிச்
செயல மைந்தகான் வாரணம் பறந்தெழுஞ் சிறப்ப.

(சுஅ)

அரிய கானகப் பெருவள நோக்கவாங் கடைந்தோ
நிரிய வெண்ணெயில் விடமொலாஞ் சிதறிய தென்னை
யுரிய வாய்ச்சிய ரென்றுளத் தையுற வொளிரும்
பரிய காருறைத் திடவெழு மாம்பிகள் பலவும்.

(சுக)

பொருவில் வானவர் பலருந்தம் முறுப்புற்றுப் பொலியு
வெருவின் மேன்மைசான் றொளிருமான் செறிவன் மிகுசீர்
கருத வுங்கடை யுறாதெனி லியாவரே கணாவார்
மருத வேலியின் வளஞ்சில தெரிந்தவா வகுப்பாம்.

(எ0)

மருதவளம். வேறு.

குலவுநதி யலையெறியுங் குருமணிபொன் றிருமலரிற் குடக்கன் சங்க
னிலவுகுலை யிருபாலு நிரம்பியொளிர் தரக்கண்ட நெடிய வானே
ருலவுபுக ழிருநிதியம் பலபடைத்த திநிலமென் றுவக்கும் பாணல்
கலவுவனப் பாயிரம்பூங் கண்ணுடையான் காவல்செயக் கருளு மாலோ. ()

கற்பகமா திகளமைந்த காமருசீர் விண்ணுலகங் காவல் பூண்ட
வெற்பகநா னுறுதோளான் றழைந்தபேணக் காவல்செய விழைந்த வாறு
பற்பலவா மதன்மேன்மை யுணர்ந்தன்றே யாயிரங்கண் படைத்த வாறும
பொற்பலர்மற் றதன்வளமை நோக்குதற்கென் றுலினியாம புகல்வதென்னே.

தருவமர்தா னமுஞ்சரா பானமுஞ்செவ் விதழரம்பை தணவா நோக்கு
முருவலமு நீர்வளமு மொழியாதின் சொல்வளர்க்கு மூக்கப் பாடி
மருவலராஞ் சிடியேறு கொடியேற வைத்தவன்றான் வணங்கும் வீறும்
பெருகவுங்கொண் டமர்மருத மாக்கணெடு வானவரிற் பிறங்கு வாரால். (9)

பழுதின்மக நூறியற்றி முடிசூடி வாளுடர் பலரும் போற்றச்
செழுமலர்க்கற் பகநீழல் வீற்றிருக்கும் புனிதனெனுந் தெய்வ வேந்தன்
செழுதருதே வாய்த்தம்மு ளொருவனுமா யுறப்பெற்ற தொழுவர் நன்னீர்
தழுவியினி தாஞ்செஞ்சொல் வழங்கிடவுங் கடையரெனச் சாற்ற லென்னே.

சூரும்புசெறி கோகனக மலர்நடுவ ணறனினுந் துள்ளி வீழ்த
பருங்நயல்பைந் தருக்கினையிற் குருகெடுத்துத் தாதகலப் படர்நீர் தோய்த்த
லிருந்தைசெறி யழனடுவ ணியைத்தவிர சதக்கட்டி யினைப்பொற் கொல்லன்
றிருந்தியகைக் குறடெடுத்து வெப்பமற நீர்தோய்க்குந் திறமே மானும். (எடு)

செய்யதா மநாநடுவட் சேவலன முறைதன்மறை தேர்ந்த வன்னம்
பையரா வணியர்முடி காணவழல் புகுந்துதவம் பண்ணல் பொலு
மையகு விழிக்கலைமான் பணிபுரிதல் கருதியயல் வதிதன் மான
வையபேட் டனம்வெண்டா மநாமலர்மே லருகுறையு மாவி மேவும். (எசு)

கோணுறுபல் கழைகடொறு மடியெழுந்து நுனிபிணித்த கொடியி னூப்பட்
காணுறுமாந் துணர்பொருந்தி மந்தமா ருதத்தசைதல் காம னென்பான்
மானுறுபல் சிலைவளைத்தே விடல்பொருவு மெதிர்பசிய வயலை தோன்ற
லேணுறுகு தக்கணையாற் பசிலையுட லுறுமாத ரேய்க்கு மாலோ. (எள)

நந்திரவி நம்முனிநு ளிலையென்பார் தோன்றியதென் ஞாலத் தென்னு
வுந்திரத மிசையிருந்தா சங்கையுற வாங்குலவு முலப்பின் மேதி
யிந்திரனா ணையின்விண்மே லியங்குகரு முகின்மண்மே லியங்கல் போன்ற
சந்தமடித் தலம்பொழிபு லணையமுகில் பொழியுமழைத் தானா போன்ற (9)

பேறுதரு சேதாக்கீர் பின்னவனோம் பியதுணர்ந்து பிறங்கு நாஞ்சி
லேறுபுய முன்னவன்பல் லுருக்கொடுகா ராக்கன்புரந் திடவந் தென்னச்
சாறுகடை வாயொழுக விரும்புகரும் புகள்கறித்துச் சாய்த்து மென்று
வீறுதட மருப்பெருமை யோம்புவா ரலமேந்தும் வியன்றோண் மன்னர். (9)

மறைமுதலன் புயர்ஞான முடையரிடஞ் சித்திகளும் வந்து கூடு
நிறையிடம்பொன் னேவலுடை நல்வினைய ரிடஞ்சேம நிதியுங் கூடு
மறையுமியை போலநனி யாறுகுள மோடைதட மாதிரி யாலே
குறைவில்புன லுடைமருத வானரிட மனைக்கிணறுங் கூடி மேவும். (அ0)

வேறு.

தேவிற் சிறந்த கிண்கிணித்தாட் சிங்கா தனசிந் தாமணிபோற்
பூவிற் சிறந்த தாமனாயும் புள்ளிற் சிறந்த வோதிமமுங்

காவீர் சிறந்த பசுந்தென்னன் காவும் பொலியு வளங்குலவு
நாவீர் சிறந்த கலைவல்லோர் நன்கு புகழ்ப் படுமருதம். (அக)

அம்பார் விழியாள் புரிபூசை யளப்பா னம்மா னருளின்வரு
கம்பா நதியு மொருகுறணீர்க் காதல் கழிப்பான் கடுகிவரு
வம்பார் வையைப் பெருநதியு மாறாப் பெருக்கிற் குளநாண
வெம்பா தகழும் கினர்க்கொழிக்கும் விரிநீ ருடைக்கா விரிபெருகும். (அஉ)

ஓது கழிகா முகர்க்குவனப் புறந்த கணிகை மாரிடத்துங்
காது பவத்தின் றொடர்கனையக் கருதி வருந்து பக்குவருக்
காத லமைந்த மெய்ஞ்ஞான வருளா சிரியர் தம்மிடத்துங்
காதல் பெருகு மதுபோலக் கடுகிப் பெருரும் காவிரியே. (அங.)

பழுதி லபயன் நிருநாடு பரவு பொன்னி யுடையதென
வழுதி நாடும் பொருளையுடைத் தெனிலவ் வழுதி வளநாடு
செழுநீர் நா ன் றிதுபோலச் சென்று சென்று பலநதியா
யொழுகா வளங்கள் பலவாக்கு முயர்வு முளதோ வதற்குணர்வீர். (அச)

வந்து ஆழ்கு மவர்புறத்தே மிடைந்த மாசு மண்ணுதல்போ
னந்து மகத்தே மிடைந்தகொடு மாசங் கழுவி நாணுந்
முந்து மதுமீட் டடையாம லறமாம் வேலி புறவுறுத்தி
முந்து விளங்குங் காவிரிபோற் றீர்த்த முதுபா ரிடத்தியாதே. (அஊ)

வெள்ளத் தெழுந்த பெருவாளை விசம்பு கிழித்து விண்ணகம்புக்
கெள்ளற் கரிய கங்கையடைந் தினிதி னுலவி வினாயாடு
மள்ளற் பழனச் சோண்டிடி னலைநீர்ப் பொன்னி படிந்தவர்க
ளுள்ளப் படுபொன் னுலகமடைந் துவக்குந் தன்மை யுணர்த்துதல்போல். (அ)

வெடிகொண் டெழுந்த பலாஞ்சிலா மீன்க ளோகாலேரி
கடிகொண் டலர்ந்த பூம்பொய்கை கலந்து திரிவ கங்கைமூதி
முடிகொண் டமரும் பிரான்கருணை முறையிற் சிருட்டி புறுமுயிர்கள்
படிகொண் டமர்தம் வினைக்கேற்ற பற்ப லுடலங் கலப்பனோல். (அஎ)

பிறப்பொன் றடைந்து மற்றதிலும் பெருந்துன் பறித்து கருணைதழீஇச்
சிறப்பொன் றுயிர்கள் சிவமடையுந் திறம்போற் பொய்கை யடைமீன்க
ளறப்பொன் றறன்மற் றதன்கிறுமை யறித்து பெருங்கா லொன்றுதழீஇ
ஈறப்பொன் றயங்கு பெரும்பொன்னி நீத்த மடைந்துன் னுவப்பனவால். (அ)

பிறவி யஞரெண் ணுதுவினைப் பெருக்கின் வழிபோய்ச் சிவசதியின்
மறவி யடைந்து பலயோனி மருவு முயிர்போ லவஹுநீர்ச்
சிறுமை யுணரா துறுகாவின் வழியே சென்று செழும்பொன்னி
வறுமை யடையாப் புனன்மறந்து வயலுந் திகளிற் புகும்பலமீன். (அக)

வானங் குழிகொண் டினிதிருந்து வயிரஞ் செறிமால் வரைவீழ்ந்தத்
தானந் தவறி வழுக்கினெடுந் தனாயி னவனும் றுறச்சுழன்று
கானந் திரிந்து வருதலின்மூன் கலங்கிப் பின்னர்த் தெளிந்ததான்
மானங் குலவு காவிரிகீர் மன்னு முயிர்கள் பயன்பெறவே. (௯௦)

வேறு.

இருமுது குரவர் வார்த்தை யெறிந்தெழு கொடுஞ்சே யென்ன
விருமுது களாயி னோக்க மெறிந்தெழு பொன்னி நீத்த
மொருமையின் மள்ளர் கூடி யுடைப்பெலா மடைத்து மாற்ற
வொருமையிற் குலமின் னார்போ லொழுகிய தடங்கி மாதோ. (௯௧)

தினாபடு பொன்னி நீத்தந் திறலுடை வாண னொத்த
துளையிரு கணாப்பா லுள்ள வுடைப்பவன் கைக ளொத்த
விராயவங் வுடைப்பு மாய்த்த களமர்தம் வினையங் வாணன்
வனாகர மாய்த்த கண்ணன் வல்வினை யொத்த தன்றே. (௯௨)

உமையொரு பாகத் தம்மா னோங்கரு ளடியார் மாட்டுக்
கமைமிகு மன்பிற் கேற்பக் கலந்திலங் குவது மான
வமைசுவைப் பொன்னி நீத்த மகன்பிணை யாதி மாட்டுச்
சமைதரு னொள்ளந் கேற்பக் கலந்துமேற் றதும்பிற் றம்மா. (௯௩)

அருவரான் குருவ நான்கோ ரருவுரு விவையொன் பானும்
பொருவிலி கலந்து வேறு வேறுபேர் புணர்தார் போல
மருவுகா லோடை யேரி வயல்குளம் பலவும் பொன்னிப்
பருவரீர் கலந்து வேறு வேறுபேர் படைத்த தம்மா. (௯௪)

ஒற்றுமைப் படாத வெவ்வே றுலோகங்க டமைப்பற் றுசிட்
டொற்றுமைப் படுத்து வார்போ லுறுபுனல் வண்ட றன்னை
யொற்றுமைப் படாத செய்யின் விடரெலா முறுத்தி மேன்மே
லொற்றுமைப் படுத்திற் றீர்மா வுடையவ ருவகை பூப்ப. (௯௫)

பழுதறு மெழில்வா யன்பிற் பாவைய ருவள கத்தந்
பொழுதறு விடாழந் கேள்வர் புணர்தொழில் வினாதல் போல
வெழுபெரும் பொன்னி நீர்செய் யிடைத்தகு பருவ மேவ
வொழுகுவன் கருவி மள்ள ருழுதொழில் வினாவர் மாதோ. (௯௬)

வெள்ளிய விடையு கைக்கும் விமலமா தேவ னன்பர்
வெள்ளிய தெய்வ நீறு மெய்யினுத் தூளித் தென்ன
வெள்ளிய புனல்ப ரந்த மென்மலர்ச் செறுவு னொஞ்சில்
வெள்ளிய வாயின் மள்ளர் சுமந்தனர் மேயி னாரால். (௯௭)

கருகிரும் பனைய கோட்டுக் கடாப்பிடர் நுகம்பொ ருத்தித்
திருகுரு வேர்க்கா னுப்பட் செறிதர வடம சைத்தாங்

கருகுற விடக்கை மேழி பற்றிமற் றடல்வ லக்கை
யொருகுறு முட்கோல் வாங்கி யுசப்பின ருழுவார் மள்ளர். (௯௮)

இசைபடு பருப்பொ ருட்டா மிலக்கியஞ் சென்ற வாறே
வசைதவிர் றுண்பொ ருட்டா மிலக்கணம் வயங்கிச் செல்லு
நசையுண ரொருவன் மாட்டு நறும்புனல் வயலின் மாட்டு
மசைவிறின் கொழுச்செல் லாறே துன்னாசி யழகிற் செல்லும். (௯௯)

தன்படை தனக்கூ ராமோர் சமயத்தென் றறிஞர் கூறு
மன்படை வார்த்தை மெய்யே யரியொரு பிறப்பிற் கொண்ட
வன்படை கீண்டே யன்னான் மற்றிரு பிறப்பின் கேளாய்
முன்படை யாவு மாய முருக்குவ முழுநீர்ச் செய்யில். (௧௦௦)

உழுதொழில் வல்ல மள்ளர் கோலிய வுறுவி ளாக்கள்
செழுமுலை சுமந்த மாதர் சேடிச் சிலம்பு நேருங்
கொழுநிலங் கிழித்துச் செல்போ தெழுந்தவிர் குலக்கா செல்லாம்
பழுதக லச்சி லம்பிற் பதித்தபன் மணியே நேரும். (௧௦௧)

ஒருமதக் கோளை மற்றை யொருமதக் கோண்ம றுத்தாங்
கொருபடைச் சாலை மற்றை யொருபடைச் சால ழிக்கு
மொருமதத் தாலும் வேறற் கொண்டிலாச் சைவ மொத்த
தொருபடைச் சாலும் பின்ன ருளுக்கடை யுறுப டைச்சால். (௧௦௨)

வளங்கனி மருத மாக்க னாஞ்சிலான் மாறி மாறி
யுளங்கனிற் துழுதல் செய்ய வொருங்குபுல் லாதி மாய்ந்து
களங்கனி குழைத்தா லென்னச் சேறுபட் டுதோர் கன்றால்
விளங்கனி யுருத்த வண்ணன் மெய்க்கரு நிறமு நாண. (௧௦௩)

வயலுறு சீர்த்தி தாமு மருவுற வுள்ளங் கொண்டகூ
கியலுறு வரம்பு தாழ்த்தல் விரும்புனல் வயலே யாக
வயலுறு துமக்கச் சீர்த்தி யடாதெனக் கழிப்பார் போலச்
செயலுறு கங்க ரிந்து திருத்துவர் தொழுவர் யாரும். (௧௦௪)

முழுவனப் புடைமின் னார்க்கு முற்றிழை தரித்தல் போலுந்
தொழுவெண்ணீற் றணியி னார்க்குக் கண்மணி குட்டல் போலு
மெழுசுடர்ச் சிகைத்த ழற்காங் கியையநெய் விடுதல் போலுஞ்
செழுநன்னீர்ப் பிணைக்கு மள்ளர் சிதரெருத் தூன்பெய் வாரால். (௧௦௫)

இணாதினாச் சவைப்பா லாழி யிடையொரு திவலை யாய
பினாயுறி லதுமற் றெங்கும் பரவல்போற் பெருஞ்செய் பெங்கு
முனையொரு திவலை நீரும் பரவுமா ரெப்புக் காண்பார்
கணபெரும் பரம்பு பூட்டி யூருவர் களமர் மாதோ. (௧௦௬)

வளையுடைக் கருந்தோண் மள்ளர் வாழிய வயலெ லாமென்
றிளையுடை வான வேந்த னிணையிடி தொழுது வெள்ளை
முளையுடை நறுஞ்செஞ் சாலி முழுவதும் விதைத்தார் மூலத்
தளையுடை யுயிராக் கங்கா தரன்பவத் திடுதன் மான.

(க௦௭)

கடையர்வெண் முளைய செய்யிற் கலங்கனீர் தெளிந்த போதே
மடைகவிழ்த் தந்நீர் முற்றும் வழிப்பரா லம்ம பற்றற்
குடையதோர் பருவஞ் சார வுயிர்க்குட லாகி போக
மடைதர வருள்வான் கொல்லோ வரியயற் கரிய பெம்மான்.

(க௦௮)

வின்முளை மதிநெர் நெற்றி வெள்ளிய வருவ வாணி
பன்முளை யிமய மீன்ற பச்சுரு வுமைசா ரூப
மின்முளை முகிலு நாண விருப்பமுற் றடைந்தா லென்னச்
சொன்முளை விளர்த்து முன்னர்த் தோன்றின பசந்து பின்னர்.

(க௦௯)

விந்துவை கரிமுன் மாயை மேவுறு மராக மாதி
முந்துமல் வியத்த மம்ம முக்குண மாதி தோன்றத்
தந்து நின்றெனவொவ் வொன்று தான்பல தருங்கா னன்னீர்
சிந்துறா வண்ண மள்ளர் செறுத்தொறும் பாய்ச்ச வாரால்.

(க௧௦)

பலர்பயங் கொள்ள நல்கும் பண்புடை யவரே போற்செய்
பலபயங் கொள்ள நல்கும் பண்புடைக் கால்கள் பல்ல
சிலர்பயங் கொள்ள நல்குந் தன்மையர் சிவணச் செய்யுட்
சிலபயங் கொள்ள நல்குந் கால்களுஞ் சில்ல மாதோ.

(க௧௧)

மறுவறக் கேட்ட பாடம் போற்றுமா ணுக்கர் போலு
முறுதவ மாற்றி யீன்ற சேயையோம் பிடுவார் போலுந்
தெறுவலித் திண்டோண் மள்ளர் செறுவெலாம் போற்றி யோம்பக்
குறுமுளைத் தன்மை நீங்கினார்தன குலவு பைங்கூழ்.

(க௧௨)

ஒருமனை யுதித்த மரீத ருற்றபன் மனைக டோறு
மருவினர் வாழ்தல் போல வயலொன்றி னுதித்த பைங்கூழ்
பொருவில்பல் கழனி தோறும் போய்ப்பதிந் தினிது வாழப்
பருவலி மள்ளர் நாறு பறித்தனர் நடுதல் செய்வார்.

(க௧௩)

குறியுறத் தோன்றும் போது கோணறத் தோன்றிப் பின்னர்
வெறிவயற் பதித்த போது சிறிதுசாய் வடைந்து மீட்டு
மறிதர நிமிர்ந்த பைங்கூழியியன் முதலோ ரேத்துஞ்
செறிவளத் திருப்ப னந்தாட் சிவலிங்கப் பெருமா னேரும்.

(க௧௪)

மடைவழிப் புகுவாய் நன்னீர் வாய்மடுத் துண்டு தேக்கி
யுடையவ ருவகை பூப்ப வொன்றுபல் கிளைக ளாக

வடையவுங் கினைத்துத் தோன்று முதலெலா மவிர்பூஞ் சோலை
புடைவளை தருமே ரண்ட புரத்துறை முதலே நேரும்.

(௧௧௫)

வேறு.

நாம மார்தவ நன்கு புரிநரைக்
காம மாதி கலந்தடர் தாலென
வேம மாற்பைம் பயிர்க்கிடர் செய்வன
தாம மாயலர் தாங்கு களைகளே.

(௧௧௬)

பதம மேவிய பானலு மேவிய
விதுவ வாமரக் காம்பலு மேவிய
முதுநன் னீர்வயற் பைம்பயிர் மும்மலங்
கதுவு மாருயிர் நேருங் கருதினே.

(௧௧௭)

விளைசெ ழும்பரு வத்துயிர் வெம்மலங்
களைய முந்து குரவனிற் காற்பிணை
விளைசெ ழும்பரு வப்பயிர் வெம்பகை
களைய முந்தின ரென்ப கடைசியர்.

(௧௧௮)

தொழும்பு யிர்க்ககப் பற்றுத் தொலையுங்கால்
விழும்பு நப்பற் றினைத்தும் விலகியே
செழும்ப யிர்க்குட் களைதெறுங் காற்பற்
தெழும்பு நக்களை யாய வினங்கொள்வீ

(௧௧௯)

காது வெம்பகை காணில் விடுவரோ
மோது பைங்கொடி வள்ளை முருக்கினு
ரோது கண்ணெதி ருற்ற லுவப்பரோ
போது சேர்நறு லீலமும் போக்கினர்.

(௧௨௦)

அரிய காற்பகை யாய வனிச்சமும்
வரிய னாப்பகை யாய வயலையு
மிரிய மாய்த்தன ரெட்டுணை யும்பகை
யுரிய தாக்கொண் டொருருல கத்தெவர்.

(௧௨௧)

ஆம்பல் செற்றர விந்தஞ் சவட்டியே
ராம்ப னீல மடர்த்தனிச் சங்குமைத்
தாம்பல் குங்கொடி வள்ளை யறுத்தன
ராம்பன் மாதர் மலமைத் தடுநர்போல்.

(௧௨௨)

கண்ட வாஞ்சொற் கடைக்குல மான்களாற்
கொண்ட காதற் குவலயம் பொன்றுமேற்
புண்ட நீகமு மாம்பலும் பொன்றுதற்
கெண்ட வாதவங் கெத்தடை யுண்டரேடி.

(௧௨௩)

அன்ன மென்னடை யாற்றுக்கா லாட்டியார்
பன்ன லங்கை குளிர்்பல் பற்றுவ
மன்னு கின்ற வறுங்கட சக்கைகண்
மின்னு கற்கட கத்தை விடுங்கொலோ. (கஉச)

நுணலை யார லிறுளுள்ளை நாகுசே
நணவு ருக்கவைக் காலுந் தடிவராற்
புணரு நீர்ப்பயி ரன்றிப் புறத்தினுன்
நணவ வுள்ளம் பொறேமென் நகற்றல்போல். (கஉடு)

வேறு.

செயல்வினை முடித லாலே சின்னப்பூச் சூடி யாங்கு
வயறொறுங் கட்ட மென்பூ வகையுளொவ் வொன்று சூடிக்
கயன்முத லாகப் பெற்ற யாவையுங் கைக்கொண் டம்ம
வியன்மயி லாற்றுக் காலாட் டியர்புறத் தேகு வாரால். (கஉசு)

வாதலு ரிறையோர் மூகை வாய்திறந் திடப்பல் புத்த
ரேதவா யடைப்பச் செய்த வின்றொழில் பொருவ மள்ளர்
சீதகீர் மடைவா யொன்று திறந்துபல் குளிரி னைத்த
காதரீர் புழைவாய் முற்று மடைப்பர்கங் கெங்கு மோர்ந்தே. (கஉஎ)

கடைக்குல மகளிர் தங்கால் கைபடப் பெற்ற போதே
மடைச்செறு வகத்து மேய வான்பயிர் பீணத்த வென்ற
லுடைத்தலை வியர்தந் தாளபட் டொண்கரந் தழுவ மேவும்
விடைத்தனித் தவர்ப் பீணத்தல் விளம்பவும் வேண்டுங் கொல்லோ. (கஉஅ)

பரவிய பயிரா னுநிற் பங்கயக் கண்ணன் மேனி
விரவுபச் சொளியின் மூழ்கி நாணற நியிர்த வில்லிந்
கரவரு நிறைகுந் கொண்டு கழுக்கடை வயிரத் தாற்றி
மரகத வறைநி னைத்தா லெனக்கதிர் வயங்க வீன்ற. (கஉக)

ஈன்றபைங் கதிர்கன் யாவு மியைதமைத் தாங்கும் பூமிக்
கான்றபொன் னிறமே தாழு மமைந்தெனச் சிவந்து தோன்றி
மீன்றவழ் பாலி சூழும் விரிஞ்சைமா நகரத் தெம்மான்
ரூன்றலை வுனைத்த தேய்ப்பத் தலைவனைப் பனமு திரந்தே. (கஉஓ)

மேக்குநோக் கியசெஞ் சாலி வீணந்தன கிழக்கு நோக்க
ஐக்கமார் களமர் நோக்கி யுவந்துடன் குயங்க ளாய்வா
ராக்குத லியற்றி னார்முன் னளித்தனர் பின்னர் மீட்டும்
போக்குதல் செய்வா ரன்னார் புகழ்பிரான் புகழே போலும், (கஉக)

ஆக்குறு போது நாஞ்சின் மண்டொடு கருவி யம்ம
சூர்க்குறு போது கொண்டு களித்ததன் மேலு மள்ளர்

போக்குறு போது மின்னார் குயங்கைக்கொண் டெவகை புத்தார்
யார்க்குமின் னார்கு யங்கைப் படினுவப் பெய்தி டாதோ.

(௧௩௨)

கோடிய பிறைநேர் வெள்வாய்க் குயங்கரங் கொண்டு மள்ளர்
நீடிய நறுஞ்செஞ் சாலி நினாமுத றடிந்து சாய்த்துப்
பாடியல் கற்றை சேர்த்து வழாவகை யசைத்துப் பண்ணை
மாடியல் களத்துச் சேர்ப்பார் தலைமிசைச் சுமந்து மாதோ.

(௧௩௩)

பக்கமுன் மாய்த்தோன் நேத்துப் படர்ந்தினி திருப்பி னம்பான்
மிக்கபே ரருள்கூர் வானென் றெண்ணிவெற் பினங்க ளெல்லா
மொக்கவந் தமர்ந்தா லென்ன வரியெலா மொன்றப் பல்போ
ரக்கணஞ் செய்தா ரென்ப வாவிசான் மருத மாக்கள்.

(௧௩௪)

வரைபல சாய்த்து மேலான் மழைபல குமைக்கு மாறு
புரைபல விளங்கு தானம் புரப்பவ னடத்தி யாங்குக்
கரைபல போருஞ் சாய்த்துக் கடாப்பல பிணைத்தல் செய்த
நீரைபல குமைக்கு மாறு நடத்துவார் நெடிய மள்ளர்.

(௧௩௫)

முன்புசெ னுமக்கு முன்பு தோன்றிய முழுவைக் கோலும்
பின்புசெ லெமக்குப் பின்பு தோன்றிய பிறங்கு நெல்லு
மின்புக் ழாருங் கோட லெனக்கடாக் களுக்கு வையு
மன்புறு தமக்கு நெல்லு மாகவே பருத்தார் மள்ளர்.

(௧௩௬)

தொண்டையஞ் செவ்வாய் வெண்பற் றுடியிடை யுமையா ளோடு
குண்டையூர் தம்பி ரானார் குண்டையூர்க் கிழவர் தம்பாற்
பண்டைநா ளளித்த செந்நெல் வரையெனப் பதடி போக்கி
யிண்டையார் மருத மாக்களெங்கணுங் குவிப்பார் செந்நெல்.

(௧௩௭)

முற்றவு மளவு கண்டு மூவிரு பாகத் தொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளக் கொடுத்தன்பிற் பிறவு நல்கி
மற்றைய மணியிற் சேர்ப்பார் குண்டையூர் வளநெல் வீரிப்
பற்றலர்த் தெறுநூ தங்கள் பரவையா ரிற்சேர்த் தென்ன.

(௧௩௮)

ஆன்றசெஞ் சாலி யிவ்வா றுக்குநர் தொழுதி யோர்பா
லேன்றநன் மஞ்சளாகி யெடுப்பவ ரிராசி யோர்பான்
மான்றசெங் கழையின் சாறு வடிப்பவர் குப்பை யோர்பார்
சான்றவம் மடவா ழுட நணிப்பவர் சங்க மோர்பால்.

(௧௩௯)

ஆலைய மாதி யோரொன் றைவேலி கொண்ட பெம்மான்
மாலையங் கழுநீர் பாணன் மருவலோர் தவாவு மென்னிற்
பாலையோர் புலவீ ரன்ன பாணலின் வளஞ்சொல் வார்பார்
வேலையங் கழிகுழ் நெய்தல் வளஞ்சில விளம்பு வாமே.

(௧௪௦)

நெய்தல்வளம். வேறு.

அறைவ லைப்பெரு வளம்பெற வடற்குறக் கோடு
முறைநி றுத்துபு வலைஞர்பூ சனைசெய முக்
நிறையு தித்தவர்க் கின்னருள் வழங்குதற் கிடமாய்
நிறைவ ளத்தது கானல்குழ் சுருங்கழி நெய்தல். (௩௪௧)

பரவு தன்னடி தொழுதெழு பரதவர் பாக்க
முரவு நீரலை புருந்தழி யாவகை யுதநி
விரவு நாயக னியற்றிய வேலியே விழையப்
புரவு வேலைமே னிரைநிரை மிடைவன போர்தே, (௩௪௨)

தலைவ ரைத்தணந் திரங்குறு தாழ்குமுன் மடவா
ரலைது யர்க்கெதி ராற்றுறு தரற்றுதன் மாண
நலமு டைக்கடல் பெருமுழக் கஞ்செயு நாவாய்
பலப டைத்திடிற் பெருமுழக் கஞ்செயப் படாதோ. (௩௪௩)

சொற்ற மாரவேள் கைக்கொளக் கழிதருங் கொலையே
வுற்ற வேலையாங் குதவுறு மற்றவற் குடைவா
டுற்ற வார்முர சவன்குடை கொடியெழுத் தோற்று
மற்ற மோவுபோர் புரிபவர்க் கிடமல் தன்றோ. (௩௪௪)

ஒங்கு தம்பிரான் றோழரொண் பரவையா ருவப்ப
வீங்கு தெய்வத வாவியுட் குளித்துரை மிளிர் பொ
ளுங்கெ டுத்தெனப் பரதவ ராழியுட் குளியாப்
பாங்கு முத்தரித் தெடுப்பர்வண் பரத்திய ருவப்ப. (௩௪௫)

தண்டு போற்புயப் பரதவர் வலையெறி சலதி
மண்டு பேரலை பலவெடுத் தெறியும்வண் சங்கம்
விண்டு தேன்வழிந் திழிகழி மலர்மிசை வீழ்வ
வண்டு வீழ்வதற் புதங்கொலோ தேனுடை மலர்மேல். (௩௪௬)

ஆழ்த டங்கட லலையெடுத் தெறியுமீ னணிமாம்
போழ்பொ ருங்கணம் பரத்திய ருணக்குமீன் புலத்தே
வீழ்வ மற்றவ ருவப்புற நனிவிழை பொருளா
கூழ மைந்தவர்க் கொருமுய லின்றியு முறுமே. (௩௪௭)

தூப்பு நேர்சடை யெம்பிரா னம்புயிர்த் தொகையின்
வெப்பு மாமலம் வேறுறப் பிரித்தென விழைந்து
செப்பு நீர்நின்றும் வேறுறப் பிரித்தனர் சிறப்ப
வுப்பு நல்குவ ருமணர்கண் முகிற்குமா றுற்றே. (௩௪௮)

பரதர் நீள்வலை வீசுபு மீன்படப் படுத்தல்
சரத மாயினு மவரிழிந் தவரெனச் சாற்றேம்

விரத மாதவர் தொழுதெழு மாலவாய் மேப
வரத னேவெனின் மற்றவர் கெஞ்சொல வல்லேம். (கசக)

கடலு டைத்திணை மாக்கள்பன் !நீனனி கவர்த
லுடல்பி ளத்தலுப் பிடுதன்மற் றுணக்குத லோம்பல்
விடலி வற்றுளொன் றுயினும் வழாவகை வினைசெய்
தடல்ப டைத்தன ரறுதொழி லாளரோ வறியேம். (கடு)

தெளியு நீரினர்க் கெழுபழி நட்டவர் தெறல்போல்
வெளிய வான்றினாக் கடற்புல வலர்மணம் வீசும்
புளின ஞாழலும் புன்னைபுந் தாழையும் போக்கு
மளிவி ராயவர்க் கத்தொழி லடுத்ததே யன்றோ. (கடுக)

வண்டர் பாண்செய மலர்கரும் புன்னைநீர் வாரி
யுண்ட கார்முடி லொக்கும் புன்னைமே லுத்தி
யெண்ட வாத்துகிர்க் கொடிபடர்ந் திலைமறைந் திமைத்தல்
விண்ட வாத்தவம் முகில்படு மின்னலே விழையும். (கடு௨)

களாயி னுட்புற வாலுக் பரப்பினிற் கவின்ற
புளாயில் கொக்கரை யூர்தலிற் பொலிதரு சுவட்டிற்
நினாயெ டித்துவந் தூன்றிய துகிர்க்கொடி திகழு
முளாய லப்படைச் சாலெழு சீதையை யொத்தே. (கடு௩)

பாடு வண்டுசூழ் புன்னைமேற் பரவையின் றாவி
நீடுவண்சினை யரும்புகுத் திடவவை நிலத்தொன்
கோடு சூழ்தரக் கிடப்பவக் கோட்டுமுத் தெனநீ
ராடு மாக்கள்சென் றள்ளுவர் நானுவ ரம்மா. (கடு௪)

கூடு வான்புகழ்ச் சண்பைநா வலர்கொடும் பாலை
நீடு வேறுறப் புரிபவர் தன்னையே நினைத்தப்
பாடு சான்றநீர் நெய்தலின் வளம்பகர் பவ்யார்
நாடு கன்னிவாழ் பாலையின் வளஞ்சில நவில்வாம். (கடு௫)

பாலேவளம். வேறு.

மன்னு நானில மருங்கு மெல்லையா
முன்னு வெம்பரன் முரம்பு பற்றியே
பன்னு வேனிணண் பகலிற் கூர்த்திடு
மின்னு கொற்றவை மேவு பாலையே. (கடு௬)

கடையில் வீரமே கல்லின் மேவுசீ
ருடைய தஃதிவ னுறையி னையையா
லடைய லாநனி யென்ற ருஞ்சுரத்
திடைவி ராவுமா லெயினச் சாதியே. (கடு௭)

வெய்ய கள்ளிகள் வீச மொள்ளி

லைய வாசமு மலர்ந்த பாடல்த்

செய்ய வாசமுஞ் செம்பொற் கோங்கலர்த்

துய்ய வாசமுஞ் சூழ்வ வானினும்.

(௧௫௮)

தலைவர் பின்செல்வார் தளங்கொ டாள்பரத்

கலைய னெந்தஞர் காணு றாதுகாய்த்

தொலைவில் பஞ்சியாற் றுர்க்கு மற்றவர்

முலை நல்கொளா முகிழ்க்குந் கோங்கமே.

(௧௫௯)

துடியொ மிம்பகற் சூறையாடுவார்

குடிகொ ளுஞ்சிறு குறும்பு சூழ்வரத்

கடிகொ ளீர்துநீங் கணியு குப்பவாந்

கடியின் மேயினா யாருந் கைக்கொள.

(௧௬௦)

தொழுதி வக்குறித் தொகுதி போன்மெனப்

பழுதில் வேம்புகள் பழுத்து நின்றிடு

மெழுகொ ழும்பரன் முரம்பி னெல்லையிற்

கழுகு சூழ்வன கழுக்குந் றேவென.

(௧௬௧)

கணவர் பின்செலுங் கற்பு மாதரார்த்

கணவு நீர்நசை யாற்று நெல்லியிற்

புணரு மின்கனி பொலிய மற்றவர்க்

கிணர்கொ ளுங்குரா வீயும் பாவையே.

(௧௬௨)

கொற்றி மேவுறு கோட்ட மேவினோர்

வெற்றி யெய்துதன் மெய்ம்மை யாதலாத்

றுற்றி யன்னவர் தோளின் மேவுதல்

பற்றிப் பூப்பன பாங்கர் வாகையே.

(௧௬௩)

வேனி னண்பதூல் வெம்மை பாலைதீப்

போனி ரம்பினும் புகழ்தற் பாவதே

யானி தீரரு ளான ருட்டமுன்

மேனி யெந்தையை வெறுத்து ளாரெவர்.

(௧௬௪)

தலைணியில் வாளுடைத் துர்க்கை யென்னுமா

விணியில் பேரர சியற்றும் வெஞ்சுரத்

தலையு நல்வள மறைய முற்றுமோ

நிலைம யக்கமுஞ் செப்பு வாஞ்சில.

(௧௬௫)

திணைமயக்கம்.

தறிஞ்சி, முல்லை. வேறு.

தந்தவரை வாரணம்பைந் திணைமேய்ந்து கரநீட்டித் தழைகான் யாறு

தந்தபுனன் முகந்துண்டிங் கானவா ரணமிறுங்கு தகக்கொ றித்தே

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர் *
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.
திருநாட்டுப்படலம்.

உசு

தந்தபமென் களநீட்டி மால்வளையை வனங்கொறித்துந் தகைசால் போகந்
தந்தனிமி னார்பரமி னாடிடத்து நுகர்தலைவர்*தன்மை தேற்றும். (ககக)

கருவளையிற் கழமிளகு கறித்தனூறிற் கண்பனிக்குங் கடுவன் பாங்க [னெய்
ரொருபுறவப் பாடியிற்பாய்ந் திலைபடுத்த மனைபுகுந்தாந் குறியின் வெண்
பொருவிலெழிற் கண்ணனென நுகருமுரி யார்முடுக்கப் பொருக்கென் றோடி
யருகுதள வக்கொடியிற் றுவக்குணுமற் றவன் றுவக்குண் டதனை மான.(ககஎ)

குறிஞ்சி, மருதம்.

வளையுதித்த களிற்றிளங்கன் றவணின்று நடந்துசற்றே மருத நீழற்,
றளையுதித்த மேதிருலை யுருவியுண வளர்ந்துகண்ணன் றன்மை காட்டும்,
விளையுதித்த பணைப்பதும மலர்வளைச்செவ் வேளுருவின் மென்றான் மேற்
சாய்ந், துளையுதித்த வீழிநகர்த் தம்பிரான் றிருவடிக்க ணுவமை காட்டும்.()

கரியவளை யொருவேழ நுனியையொரு செருவேழங் கையாற் பற்றிப்
பரியகறை யடிதோய வளைத்துவிட வதனுனிமேற் படருங் காலை
விரிமலர்மென் பணைத்தெங்கங் குலைமோத வக்குலைக்காய் மேற்போய் வீழ்வ
தெரிவரிய பரனாரு ரொருவினுனி யால்வீழ்ந்த சென்னி மானும். (ககக)

குறிஞ்சி, நெய்தல்.

ஓங்குவளை யுகில்விடபத் தேத்தடைகீண் டொழுநிற வொலிக்குங் கார்கோ
டேங்குபுனை லுவர்மாந்றி யுயிர்மலமாற் றிடுகுரவர் திறமிற் றென்றும்
வீங்குமண ரளங்குவித்த வுப்புலளை சரிந்துகளை விரிநீர் வீழ்ந்து
தேங்குசுட ரொளிச்சிவத்தோ டியிர்கலத்த லிற்றென்றுந் தெரிக்கு மாதோ.

நானிலங்களும்.

குறுமுயலாய்ச் சியரளித்துப் பரத்தியர்க்கப் பரத்தியர்பாற் கொழுநன்
மீனு, நறுதுதழ்பூங் கொடிச்சிபரொன் மயிலுழத்தி மார்க்களித்து நயந்தன்
னோர்பான், மறுவறுவென் னோதிமழுங் கொன்-ஊப்பரி வருத்தனையா வயன்
மா வாழை, யுறுகனிகற் றேக்குடத்துங் கானினைப்பாழ் குடத்துமுறை யுரு
க்கு மோர்பால். (ககஎ)

தேன்மேய வளைக்கினிகான் றொறுவியர்வாய் தொண்டையெனச் செவ்
வா யுறுங், கான்மேய குயில்வளைநீன் மணிப்பாறை யெழிலியெனக் கலங்கி
வாடு, மின்மேய கடற்றரளச் சுடர்நிலவென் றரக்காம்பல் விள்ளுஞ் செய்
யுண், மான்மேய கணவைநன வெனவிரும்பு வார்துயர்வார் மகிழ்வார் மான.

சீர்மருவு சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்புகழ் திகழ்வன் றொண்டர்
பேர்மருவு திருப்பாடற் சுவைநுகரு மருத்தவத்துப் பெரியோர் மானக்
கார்மருவு வளைத்தேனும் விளைக்கான நிரைப்பாலும் கழனி மேய
வார்மருவு கழைச்சாறுங் கழிமருவு நுகருமவண் மருவு மன்னம். (ககஉ)

சொற்றநா னிலவரைப்பிற் பலவகைய பெருங்குடியுந் துவன்றி மேன்மை யுற்றநான் மறைககாதத் தமக்ஞரிய வொழுக்கொருவா துறைய நாளும் பெற்றநா யகவளவன் றிருநாட்டின் வளமுழுதும் பேச முற்றக் கற்றநா வலரும்வெரிந் கொடுப்பாரேல் யானேயோ கழற வல்லேன். (கச)

முழுதுலகுங் கொண்டாடப் புற்றிடங்கொண் டவராரூர் முதலாப் பற்பல் பழுதிறல் தன்னகத்துட் டடூவியடங் காப்பெருஞ்சீர் படைத்த செல்வச் செழுவளவன் றிருநாட்டிச் சிறப்பினையா னென்னுரைத்தேன் நிகழ் வாரூ ரெழுதருஞ்சீ ருளுஞ்சிறிது தொகுத்துரைப்ப லரிதபுதுல் யாவு மோர்ந்தீர்.()

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௨௮.

திருநகரப்படலம்.

பூமலி பேரன் பறமெனுங் ககாநீர் பொருந்திய சென்னிநா டெனுமின் றேமலி தடத்துட் பன்னக ரெனும்பல் செழுமலர் சூழ்தர நாப்பட் பாமலி யண்டம் பற்பல வீன்ற பனாயெனு மோதிமங் குடிகொண் மாமலி செந்தா மனாயென விளங்கு மறைமுதற் றலமெனு மாரூர். (க)

செழுநறுங் கமல் முகைமுறுக் குடையச் செங்கதிர் விரித்தெழு செல்வன் பழுதறு குலக்கோ நாடொரு சங்கப் பலகையை யொக்கும் றதன்மேல் வழுவறு தேர்ச்சிப் புலவரை யொக்கும் வளநகர் பலவுமற் றவர்தங் குழுநடுப் பொலிந்த விறையவ னொக்குங் குணமலி தமிழ்த்திரு வாரூர். (௨)

வனைபுகழ் வளவர் கோன்றிரு நாடு வானக நிகருமல் வானிற் புனைகதி ருடுக்க ணிகருமாங் குடுத்த புரமெலா மவ்வுடுக் கணத்து ணினைதரு முமுதக் கதிர்விரித் தெழுந்து நிலவுறு நிறைமதி நிகருந் தனைநிக ருலக புருடற்கு மூலா தாரமா கியதிரு வாரூர். (௩)

முடங்குளை மடங்கன் முழுமணித் தவிசின் முற்றிலா முலையொடும் வலியின் மடங்கலர் நடுங்கும் வைந்துதி நெடுவேன் மகவொடும் வீரகண் கினிக்கால் விடங்கரெஞ் ஞான்றும் பிரிதரா துறைய மிகுதவ முடைமையான் மாயோ னிடங்கெழு நிறத்தை யிந்திர புரத்தை யெள்ளிய தொருதிரு வாரூர். (௪)

பதுமமென் மலரிற் றிருமகள் வளமை பழுத்தபொன் னகரினைத் தருவொண் முதுபுகழ் மலயப் பறம்பிலின் றமிழ்மா முனிகனி நலத்தமான் மார்பிந்நிற் புதுவெயில் விரிக்குங் கதிர்மணி பொருவப் பொலிதரும் பொன்னின் னாட் சதுமறைக் கரிய புற்றிடங் கொண்ட தம்பிரா னுறைதிரு வாரூர். (௫)

உணர்செறி மாயோன் கண்மலர் வருடு முமைதிருக் கைம்மல ரயன்வெள்
வணாநிகர் களிற்றான் வானவர் மோலி வளைமல ரடியருண் மலர்நன்
புணாமதி யமுத மறைமுடி நாளும் பொலிதர நாறுமொண் செந்தா
மணாமலர் நாறு மறுகுமுற் பலபொன் மறுகுடை யதுதிரு வாரூர். (௬)

மறத்தவழ் திகிரி வலத்தவன் கலைமான் மணத்தவன் வானவர் கிணைவ [வுஞ்
னிற்றத்தழை யமரர் வந்துவர் திறைஞ்ச நெடுந்தொடை யுதிர்ந்தபைந் துள
சிறந்தபங் கயமும் சுற்பக மலருஞ் சீர்மலி யெல்லையுந் தெருவு
முறந்தன மணப்ப வருண்மணந் தொளிரு முதித்தவ ருதித்திடா வாரூர். (௭)

வளமறை யத்த மறையின தந்தம் வயங்குமா கமமுபா கமங்க
ஞளமலி புராண முப்புரா ணங்க ஞாக்குமற் றுள்ள நூல் யாவும்
பளகறு மன்பிற் பறையறைந் தென்னப் பஹரந் துதிசெயப் பொலிவ
தளவில்பல் லுயிருங் களியுற விருந்தா டழகர்வீற் றிருந்தரு ளாரூர். (௮)

பறைவரை யிழப்ப வச்சிரம் விதித்த பாகசா தனன்றிரு நகரும்
பொறைமலி நிதிய நனிபடைத் துயர்ந்த புருடவா கனன்றிரு நகரு
நிறைதரு வனப்பாற் கல்வியாற் பொருளா னீதியான் மற்றுமுள் ளவையா
லறைதரிற் சிற்றா ரேயெனப் பேரு ராய்ப்பொலி தருந்திரு வாரூர். (௯)

அருநல மணிப்பூ ணல்லியங் கோதை யம்மையோ டெம்மையா ஞடையான்
பெருநல மருவி வீற்றிருந் தருளப் பெற்றுமால் செருக்கறக் கருக்கித்
திருநல மலர்மேற் றிருவுறப் பெருக்கிச் சினந்தெழு கலிவலி முருக்கி
யுருநலங் கனிந்த தெய்வவா றுரை யொப்பதோர் நகரம்யாங் குளதே. (௧௦)

வேறு.

ஒருங்கட லமைந்த வாரூ ரொண்மணி கொழிக்கும் வெண்பா
லிருங்கட லால முண்ட வீணையிலி பொருவ வாரிக்
கருங்கட லால முண்பான் கைத்துணை நீட்டி யாங்கு
மருங்கட லமைந்து செல்லு மாப்புக்கழ்ப் பொன்னீர் மாதோ. (௧௧)

திருமலி யாரு ரென்னுந் தெய்வதம் புணைந்த தெய்வ
மருமலி தொடைய னேரு மலருடை யிருபா லாறுங்
குருமலி யவனி மங்கை குழல்வகிர்ந் திட்டா லென்னக்
கருமலி யறலொ முக்கங் களுலுவ விரண்டு பாலும். (௧௨)

பெரும்புக ழந்த னாரூர்ப் பெருவள நாளு நோக்க
விரும்பியுள் ளொழுகு மாபோல் விரிந்திரு பாலுஞ் செல்லுங்
கரும்பினு மினிய தெண்ணீர்க் காவிரி யினைய வாரூர்க்
கரும்பிடை கலையை மற்றைப் பிங்கலை யினையொப் பாமால். (௧௩)

உறையொரு தான நாற்கோட் டொருத்தலு முலவாக் காட்டை
நிறையுமுத் தான நால்வாய் நெடுங்களிக் கொடுங்கை மாவு

நறைகமழ் குளஞ் கொள்ள நாகமே லுயர்ந்து போகிக்
கறைதபப் பரந்த தம்மா கமலைஞ்ஞ் காமர் சோலை.

(௧௪)

சண்ணக னூர் குழ்ந்த கழகமழ் காமர் சோலை
வண்ணவான் கிழித்து மேற்போய் மழைகவிழ்ந் தனைய தாகித்
தண்ணமர் நீழல் செய்யுந் தன்மையா லன்றோ நாளும்
விண்ணவர் வெயர்வு தோன்றா மேனிய ராகி வாழ்வார்.

(௧௫)

மன்றுடை யடிகள் வான மங்கையர் மணிவார் கூந்த
லுன்றுதென் கமலைச் சோலை துதைமலர் நாற்றஞ் சார்வ
தென்றறி யார்போற் றே நெகிர்சின் தனரன் னார்முன்
னின்றியாங் கேட்போ நெற்றி நெருப்பிலா திருப்ப ராயின்.

(௧௬)

மறைமுதற் றலஞ்சூழ் சோலை மலர்நறா மாந்த லாலே
சிறையளித் குலங்கள் வானச் செழுந்தரு மதுவெ றுத்த
கறைமிடற் றிறைவன் பூத்தாட் கமழ்சுவை யின்ப மார்வோர்
குறையுடை மற்றை வானோர் குழாத்தின்பம் விழைவர் கொல்லோ.

(௧௭)

மடையெலாஞ் சங்க மூரும் வயலுடை வளவர் நாட்டி
னடையெலாந் திருந்து மாநூர் நன்னக ருடுத்த சோலைச்
சடையெலாம் புடவி கீண்டு தாழ்ந்துபோ யொருபா தாளப்
புடையெலா முறுமாங் குள்ள புயங்கரா சியைநி கர்த்தே.

(௧௮)

திதுள வெமக்கொ ழிக்குந் தியாகேசப் பெருமா னூர்ப்
போதுள பொங்கர் தோறும் பொம்மல்வெம் முலையந் நல்லார்
தாதுள மலர்க்கை யேந்தித் தயங்குபந் தாட னோக்கி
மாதுளங் கனிப நித்து மந்தியு மாடு மாலோ.

(௧௯)

தளரிடைப் பணைத்த கொங்கைத் தையலார் தாங்க லாற்றா
வொளிர்மணி வடம்பூஞ் சோலை யொருபசுந் கோட்டிற் றாக்கிக்
கிளர்மணி யூச லாடக் கேழ்கிளர் மஞ்ஞை யோர்ந்தந்
நளர்வட நாப்ப னேறி நன்கிருந் தாடு மாலோ.

(௨௦)

பன்னாசு ருயிர்க ளேத்திப் பயனுறப் பரம னூனா
மன்னுதா பரத்துஞ் சங்க மத்துநன் குறைத லேய்ப்ப
வுன்னுவான் றண்மை யாரு முவப்புறத் தடகீர் மாட்டுந்
துன்னுகா னதிரீர் மாட்டுந் துதைதருங் கமலை வைப்பில்.

(௨௧)

பொழில்விளை யாடு மாதர் பொன்னங்கர் துகங்கை தப்பி
யொழுசுய லாற்றின் வீழ்தாங் கொருமத கூடு போயோர்
செழுமணித் தடத்திற் றோன்றுந் திருமணி முத்தாந் றிட்ட
கழிகடர் கிதியந் தெய்வத் கயத்தினிற் றோன்றிற் றென்ன.

(௨௨)

பன்மலர் வாவி யெல்லாம் பன்மலர்க் கூடையொக்கு
மன்மலர் களாய்க் கூடையாய்விளிம் பொச்சு மாங்கோர்
மென்மலர்க் கொழுகட் டுண்டோர் மென்கொம்பு துவள லந்த
நன்மலர்க் கூடையுக்கு நாணுடைக் கொம்ப ரொக்கும்.

(௨௩)

பாசடை வாவித் தோன்றும் பங்கய வரும்பைக் கோட்டு
வாசமென் மலர்ப்பூங் கொன்றை வண்சினை வருநிற் தோற்ற
மாசில்பைங் காயா மேனி வாய்ந்தமோ கிணிமென் கொங்கை
யேசிலெம் பெருமான் கையால் வருநித லேய்க்கு மாலோ.

(௨௪)

குலைமலி தேமா வாழை கொழும்பல வாதி யீன்ற
நலமலி கனியு மென்பூ நறவழு நிறையும் பொய்கை
கலைமலி யந்த னூரூர்க் கம்பிக்கா தழகர்க் காட்டி
மலர்தரக் களைந்து சோநின் மாலியத் தான நேரும்.

(௨௫)

குங்குமக் கொங்கை நல்லார் குடைந்தபூந் தடத்து மூழ்கிப்
பொங்குமெய்ம் முழுதுஞ் செம்மை போர்த்தபேட் டன்னஞ் சாரத்
தங்குமொண் சேவ லையந் தலைக்கொண்டு தழுவு வஞ்சு
மங்கண்மா ஞாலத் தியாரே சிவந்தபோ தவாவிப் புல்வார்.

(௨௬)

பற்பல சுரும்பு மொய்த்துப் பகர்சுவை நறவ மாந்திப்
பற்பல பண்ணும் பாடப் பற்பல மலரு மல்கிப்
பற்பல காத நாளும் பரவுநர் தனங்க ளம்மா
பற்பல நானுங் கண்டோ ருள்ளத்தைப் பறித்தல் செய்யும்.

(௨௭)

மாவியல் கருங்க ணல்லார் மருங்குறேம் புற டந்து
பூவியல் பொழிலைச் சார்ந்து பொலிநல மகிழ்ந ரோடும்
வாவிபுக் காடு வர்கண் மற்றதை விடவுள் ளெண்ணு
ராவியை விடவுள் ளெண்ணங் கொள்ளுவா ரகிலத் திரிாரோ.

(௨௮)

இசைபடு கங்கை மேனன் கேற்றுபுலி நீப மான
வசைதவி றோடை தோறு மலர்வசெங் கழுநீ ரன்ன
திசைகமழ் பூவின் சீர்யார் தெரிபவர் நாத விற்து
மிசையமர் வலப்பொற் பூந்தாள் விமலனை யன்றி மாதோ.

(௨௯)

தடையற வுணர்ந்தோ ராலுஞ் சாற்றுதற் கருஞ்சீர் வாய்ந்து
நடைமலி யந்த னூரூர் நதிமலர்ச் சோலை யாதி
யடைவளஞ் சிறிது சொற்றா மான்றநா லுணர்ச்சி மிக்கீர்
புடைநகர் வளத்திற் சில்ல புகலுதுந் தொகுத்து மாதோ.

(௩௦)

புறநகர்வளம்.

யானைகள். வேறு.

வினாகமழ் கழுநீர் மாலிகைத் தடந்தோள் வித்தகன் பொன்னடி பரசி
வளாயெலாந் தெய்வப் பிலவழி யடைத்த வளாவெளி வரப்புரித் தாழித்
தளையுயிர்க் குவப்பு மிந்திரம் கருநர் தமக்கொரு புகழுமுண் டாக்கிப்
புனாயற வந்து சூழ்ந்தெனச் சூழ்வ புகர்முகப் பொருகளி யானை. (௩௪)

கருதுதென் னூரார் வாரியுண் மிடைந்த கறையடிக் களிற்றொடு மிகலிப்
பொருதினைத் தோடி யொருவரை தடுப்பப் போகிட மின்றிமற் றாங்கே
மருவிய களிற்றைத் திசைக்களி நென்பர் வானகத் தோடிமெய் விளர்த்த
வெருவரு களிற்றை வெண்களி நென்பர் மேதினி யிடத்தவர் நாளும் (௩௫)

வெளிநபுத் தெழுந்து கூர்ங்கழை முறித்து வெருத்தவிர்த் தெழுமத
வொருத்த, லளிகண்மொய்த் தினைக்கு மம்மதப் பெருக்கா லளறெழு ஞெள்
ளல்வீழ்த் தழுந்திக், களிதவிர்த் துழன்று களாமிசை யிவருங் கண்ணக னால்
வாய்க் கிடங்கி, னுளிபதைத் தழுந்த வீழ்த்தொரு வழுகி யொண்கரை யேறிய
தொப்ப. (௩௬)

தடநெடு வாரி மீமிசை யடைந்து தவழ்கமஞ் சூலுடை முகிலைக்
கடநெடுங் களிறு கைக்கொடு பற்றிக் காத்திரங் கொடுத்து மெய்ம் முறுக்கி
யடல்கொடு பிழிந்து நீர்நசைப் பிடிக்காங் கருத்துவ வொன்னலர் முடிமேற்
படலைகை வாங்கிச் சுவையுடைக் குளகாப் பரிந்தினி தூட்டுவ மாதோ. (1)

தண்டுகை வாங்கிக் கூற்றமு நடுங்கச் சாடுமொய்த் தரியலர் சென்னி
மண்டுவெண் மூளை சிதர்தரக் கையால் வளைத்துமுன் காலினற் குமைக்கும்
விண்டுபைங் குருதி வழிதர நிறத்து வெந்துனை மருப்பினற் குத்தும் [கள்.
வண்டுமொய்த் திளைப்பக் கவுண்மடை திறந்து மதம்பொழி மானவெங் கரி

சூற்கரு மேகப் பெருங்குரீத் 'சிறுகட் டொடுகட லுடுத்தமண் டொங்கை
மாற்கருங் களிறு பந்பல யாத்த வானொடு வாரியின் பாங்கர்க்
காற்கடுப் பினைத்தங் காற்கடுப் பினுக்கோர் காற்கடுப் பாக்கிய குசைய
வாற்கடும் புரவி நிராநிரை யாத்த மந்திரம் பந்பல வயங்கும். (௩௭)

தூதிகைள்.

புற்றிடங் கொண்ட தம்பிரான் றோழர் பொருசினக் களிநிவார் தியார்க்கும்
பற்றிட மாய வெள்ளிவெண் சுயிலைப் பருப்பத மடைத்தநா ளவார்முன்
விற்றட நெடுந்தோ ஞதியர்கோ வுகைத்த விண்மிசை வாவுவெம் புரவி
பொற்றடங் கமலைப் புரவியு ளொன்று போலுமெய்த் தூற்பொரு னுணர்ந்திர்.

மதுவிரி கமல முகைமுறுக் குடைய மழவிளங் கதிர்விரித் தெழுமோன்
முதுபுக ழாரூர்ப் புரவியுட் கழித்த மூப்புடை யொன்றுபெற் றிடினும்

புதுவெயில் படுமோர் காலுடைத் தேர்க்கேழ் புரவியும் பூட்டுவன் கொல்லோ
பதுமமென் ரொடையார்கைப்புனற்கெதிர்தீன்பார்க்கவும்வேண்டுவதன்றே.

கழைகுழைத் தளிநாண் பூட்டுபு நறவக் கணைபல தொடுக்கும்வெங் கா
மன், விழைபுகழ்க் கமலைப் புரவியு னொன்று வெஃகின்ன் பெருமையா
னாந், தழையும்ப் புரவி யோரபி தானச் சார்புடைத் தன்மையுள் ளோர்
ந்தே, யுழையமை செவ்வாய்ப் பைஞ்சிறைக் கிள்ளை யூருவா னென்செய்
வான் மாதோ. (௩௯)

சதமக னிழைத்த புற்றிடங் கொண்ட தம்பிரான் புரமடு காலே
மதனுடை யவனி வையமீர்த் திடவம் மாடகர்க் கொடும்பரி பூட்டா
னுதவிய முதிய வைதிகப் பாக னுடலுமப் பரிவிட வல்லா
விதமுணர்ந் தன்றோ வவனொடு பழக்க மேவிய மறைப்பரி கொண்டான். (4)

வனத்தினுங் கொடிய சுரத்தினு முழன்ற வளர்புகழ் நளனெனுமன்னன்
கனத்தினுங் கரிய கண்டரை யண்டர் கருதுதென் கமலையிற் றொழுநாண்
மனத்தினுங் கடுக வாம்பரி விடுக்கும் வளமலி விஞ்சைவெண் மணிபற்
பனத்தினும் படுகீ ரந்கர்ப் புரவிப் பாகர்பாற் பெற்றனன் போலும். (௫௧)

துன்னலர் மோலி துகளெழக் குமைத்துத் தொடுகட லேழையும் வாவும்
பொன்னணி மணிவெம் புரவிகள் யாத்த போருயர் மந்திரப் பாங்கர்
மின்னகு கதினோன் விழிமுகிழ்ப் பெய்த வியன்மணிக் கொடிஞ்சிவில் வீசந்
தன்னிகர் டெடுந்தே ரளவறச் செறித்த தடிலை பற்பல மாதோ. (௫௨)

தேர்க்கள்.

கொய்சுவற் புரவி வாய்விடு விலாழிக் குளிர்புனல் கூன்பிறைக் கோட்டு
மொய்வயக் களிற்று மும்மதப் புனலின் முடுகுபு கலந்துபே ராறாய்ச்
செய்தவக் கமலைப் புறநகர்ப் பெரிய தெருவிடைப் பெருகிவெங் கணைகொண்
டெய்திறற் குமரர் கடவுதேர்ச் சில்லி யிருஞ்சுவட் டாறுபோய் வடியும். (6)

நல்லியற் கமலைப் பழங்குய வினையு நகுகதிர்க் குயவுகே ராதா
லெல்லிய லொருகா லேயுள தஃதுந் றிணைந்தபல் காலுள திஃது
செல்லுமோ ராதே யஃதுபல் லாறுஞ் செல்லுவ திஃதுவெங் வசுரர்
புல்லுவெம் பகைய தஃதிஃ தனைய பொருபகை யில்லது மாதோ. (௫௪)

ஆழியங் கொடிஞ்சி யறைகுரன் மணித்தே ரணிமறு கிடைச்செலுந்தோறும்
வாழியம் பொன்னன் துகிற்கொடி யசைதன் மதித்திடா தம்மவாம் புரவி
குழியங் களிற்றோ டெதிரினு நீவிர் துகள்படு வீர்கடி. தென்றப்
பாழியந் தடந்தேர் பணைக்கர நீட்டிப் பனைஞரை விலக்குதல் பொருவும். (6)

கலினவெம் புரவி சிலபல பூண்டு கணைகுரற் கெழிலிய முட்க
வலியவெம் பனைஞர் கால்விசைத் தோடி மறுகுற மறுகிடைச் செல்லும்

பொலீபசும் பொற்றேர் நிலைகளின் பாங்கர்ப் பொங்கெழில் வீரர்கள் குழமி
மலிபல படைகைக் கொண்டனர் பயில வயங்குகல் ஊரியும் பலவால். (1)

வீரர்கள்.

முருக்கலர்த் துவர்வாய் முருத்தின மூரன் முகிழ்முலைத் திருவுறை மாப்பன்
செருக்குமுற் றொழிய வாங்கிய கமலைத் தெய்வதஞ் சேணுல களக்கு
மருக்கினர் பொழில்சூழ் முநக ரொருவா மாப்பல வீரருக் கணைய
வெருக்கடி செருக்கை யருளிய தோவவ் வீரர்தஞ் செருக்கையா சளப்பார். (2)

அஞ்சன மேனி யீராகவன் விசய னந்தணு ளாடைந் தமலன்
செஞ்சரண் டொழுநா ளந்நகர் வீரர் சிலைத்தொழில் பயிற்றலா னன்றோ
வெஞ்சலில் புகழ்க்கோ தண்டவி ராமன் காண்டிப னெனும்பெயர் பெற்று
வெஞ்சமத் தெதிர்த்தால் விழித்தகண் ணிமையா வீரமும் பெற்றனர் மாதோ.

வீரர்முதலியோர்நுப்பிடம்.

வெஞ்சின மருவிற் கூற்றுவன் மேலும் வெம்புலிப் போத்தெனப் பாயும்
வஞ்சின வீரர் சேரியுங் கிடுகு வார்கொடி கூவிரஞ் சில்லி
யஞ்சுமங் குசமந் தனமில் கடம்பண் ணரணமத் தினையுளை கலினந்
துஞ்சுவன் சிரகங் கச்சமா திகள்செய் தொழிலினர் சேரியு மநந்தம். (சக)

மழுமுனி பரிதி வண்டயில் குலிசம் வசிக்ருயங் கண்டகம் வட்டங்
கழுமுணர் தகமொண் சுரிகைகூ றொங்கங் கப்பண நவியம்வன் றண்ட
மெழுமுத லமைப்போர் மிடைபுற நகரத் தியைவனம் பகரவல் லவர்பார்
முழுதுணர் புலவீ ரிடைநகர் வளமு மொழிகுதுஞ் சிலதொகுத் தம்மா. (கௌ)

இடைநகர்வளம்.

வேறு.

எயில்குழ்திரு மணிமானிகை யெல்லாமுதிர் வில்லா
வெயில்வீசுவ நிலவீனுவ மினீர்மற்றவை யொருபா
லயிலார்விழி மடவாரீவினை யாடும்பொழி றோறு
மயிலாடுவ குயில்கூவுவ வாறோரு முருக. (கௌ)

சந்தாடுறு முலையார்நறுந் தாதாடுபு மலய
மந்தாநில மசைந்தாடுறு மாஞ்சோலைக டோறும்
பந்தாடுவர் கழங்காடுவர் பசுமாமலர்த் தடத்து
வந்தாடுவ ரிளமைந்தர்கண் மனமுஞ்சுழன் றூட. (கௌ)

யாழைக்கனி யினைவென்றசொல் லியர்சேரிரும் பொழில்வாய்
மாழைக்கனி யொருபாலு கு மாறாக்குலை படுதேந்
தாழைக்கனி யொருபாலுந் தறுகட்டிலி யடிக்காய்
வாழைக்கனி யொருபாலு கு-மலர்த்தேனு கு மொருபால். (கௌ)

விதப்பூமுக மின்னொரொடு பொன்னார்கழல் வீச்சு
மதுப்பூங்குண வேளன்னவர் வாவித்தலை மேலிப்
புதுப்பூம்புனல் வினையாடுவர் பொங்குங்கடி தங்குங்
கதுப்பேந்திய சசியந்திரன் கலந்தாடுவ தென்ன.

(௫௪)

மின்னரிடை மடவார்சிவி றியும்வேலுடைக் கடவு
ளன்னொரொளிர் பந்துங்குளி ரங்கைக்கொடு பொங்கும்
பொன்னார்மலர்த் தடமாமெவர் புதுப்பூம்புன றாவிக்
கொன்னாற்பிடி யுந்தும்பியுங் குடைந்தாடுவ தென்ன.

(௫௫)

நலந்தாரணி கொண்டாடிட நனிகொண்டபன் மறுகு
மலந்தாரலர் நடப்பார்நெருங் காங்கற்றுகு முத்தங்
கலந்தார்வெறுத் தெறியுங்கடி கமழ்மாலையுந் தாரும்
புலந்தாரொறி மணிமாலையும் பொன்மாலையுந் குப்பை.

(

கரும்புஞ்செழுங் காயும்பல கனியுங்கமழ் நறவு
மரும்புங்கடி மலருஞ்சுதை யனபற்பல்சிற் றுணவும்
விரும்புஞ்சுவைப் பாலும்மிடை தயிரும்மிகு நெய்யும்
பெரும்புங்கவ ரும்பெட்டிமறுகெங்கணும் பிறங்கும்.

(௫௭)

தலைமுட்டுவ தாண்முட்டுவ தலைமைத்தக் டந்தோட்
சிலைமுட்டுவ கரமுட்டுவ சிலைவாணுதன் மடவார்
முலைமுட்டுவ துடைமுட்டுவ முகமுட்டுவ விடைமே
கலைமுட்டுவ முட்டாதன் வெவைகாமரு மறுகில்.

(௫௮)

குளிர்மாலிகை தாங்குங்கருங் குழல்வேய்ங்குமுன் மொழியார்
நளிர்மாமணி வடமாரிள நலமாமுலை தாக்கத்
தளிரார்கரம் வரைமார்புறு தகையாடவர் குழவு
ளொளிர்வாண்முக மலர்வார்பல ருளைவார்சிலர் மாதோ.

(௫௯)

முழுவாரணி முலையார்மதி முகநோக்குபு செல்வோர் •
குழுவார்மறு கொளிர்மாலிகை கொழந்தாடகை தலினால்
விழுவார்சிலர் தடுமாறுபு வீழ்போதயல் பற்றி
யெழுவார்சிலர் மேற்றாயவை யிரிப்பார்களுஞ் சிலரே.

(௬௦)

வேறு.

உம்பரொண் பவன வெண்சே வுபரிகை வைக வந்தப்
பம்புப ரிகைப்ப தித்த பதுமரா கச்செஞ் சோதி
நம்பமேற் றோன்ற லம்பொன் னகத்துவெள் விடைமேற் றோன்று
மெம்பிரா னிகரும் பாங்க ரெழிலியெம் பிராட்டி நேரும்.

(௬௧)

வெள்ளிய பளின்காற் செய்து விளங்கெழின் மாட மெல்லாம்
வெள்ளியங் கிரியை நேரு மேயவம் மாட மேலால்

வெள்ளிய துகில்வி ராங்கே தனத்துவின் விடைவர் தல்கல்
வெள்ளியவ் வகாமே லூன்றும் லீவன்விடைக் கொடியை நேரும். (௬௨)

பொன்செயு மாடப் பாங்கர்ப் புதுமலர்ச் சூழி சார்ந்து
கொன்செயுங் சுவவுத் திண்டோட் கொழுநரோ டுனிதி னாடு
மின்செய்நன் ண்டைநல் லார்க்கு விளர்க்கும்வாய் சிவக்குங் கண்க
டென்செயத் தடமு மம்மா வுவுளகற் தானே தேரின். (௬௩)

ஆருஞ்செங் கமலச் சூழி யாடுவா ராடை நீங்க
வோருஞ்செங் கமலப் போதே குறீநமக் குணர்க வென்றிற்
நீருந்தோற் றிடம்பே ரன்பி னீருந்தோற் றினிரா லென்பர்
சாருந்தோட் டிலைவர் கேட்ட தையலார் நானுட் கொள்வார். (௬௪)

மலைநிகர் மாட மேலான் மாதர்க் துகங்கொண் டாட
நிலையினின் றொருவெண் பந்து நீனிற மாட வாய்தற்
றலைதுழைத் தொளிக்கு் தோற்றத் தடாவலி வடுகப் புத்தே
றுலைவறு வாயுட் புக்க வொண்மழைக் கோளை நேரும். (௬௫)

ஆணிப்பொன் மாடத் தும்ப ரமைத்தமா டத்தெ முத்த
மாணிக்கச் சோதி நாப்பண் வான்றகர்ப் பவன மூழ்கிச்
சேணிக்க ணமர்வா ரேத்துந் தெய்வநா ரதன்யா கத்துப்
பாணித்த லின்றித் தோன்றும் பாய்தகர்த் தன்மை தேற்றும். (௬௬)

உயர்மணி மாட மீப்போய்க் குனித்தரு குள்ள குதப்
பெயர்பெறு கனியு மாங்கே பின்னிமிர்ந் தமரர் தாருத்
துயல்வரு கனியுங் கொண்டு துயக்குமா ருர ரிம்மை
யயர்வறு மறுமை யீங்கே யடைந்தவா ருரர் போன்றார். (௬௭)

நீனைமணி மாட மேலா னிறுவிய கொடிப்பொற் கொம்பர்
முனைசில கற்ப கப்பான் மெய்த்தன வுரிஞி நிற்பக்
கனைகழல் வாறோர் நோக்கிக் கற்பகக் கொம்புட் சில்ல
புனைதளி ருளுமை யென்ன புதுமையென் றாய்த்நு நிற்பார். (௬௮)

தளிரியந் கருங்க ணல்லார் சந்திர காந்த மாடத்
தொளிகழன் மகிழ்ந ரோடு முஞ்றிய கலவிப் போராற்
குளிர்முகம் வெயர்வு தோன்றக் கொண்டதோர் சோக மாற்று
நளிர்வளர் புனலம் மாட நகைமதி தோன்றச் சித்தி. (௬௯)

மாதர்மேன் மாடத் தாட மணிக்குழ லுதிர்பூங் குப்பை
சோதினி கொண்டு போக்குந் தொழிலின ரகற்றப் பின்னு
மோதுகற் பகம்பூங் குப்பை யுருப்பன வுணையர் நோக்கி
மேதினி யிழித்தும் விண்மேல் விட்டகண் ணையே நோவார். (௭௦)

முத்தவெண் சுதையே தீற்றி முழுவனப் பமைந்த மாட
மைத்தநீன் மணிகா லியாத்த மாடத்தோ டீயைந்து நின்றல்
வித்தகர் புகழும் வீதி விடங்கர்தம் பவனி காண்பா
னுத்தம முசலி கண்ண னுடன்வந்து நின்ற லேய்க்கும். (எக)

துதிசெயிற் றகர மன்ற நோக்குபு சுதன்மை யும்பன்
னிதிசெயுப் பரிகை நோக்கி வைசயந் தமுநீன் காந்தி
யுதிசெய்பொன் மாட நோக்கி யோங்கொளி வசந்த முங்கூர்
துதிசெய்வா னவர்தந் தச்சன் வாசவந் கமைத்தான் போலும். (எஉ)

திருநக ரிதனை நோக்கித் தெளிந்தமைத் ததனாற் றானப்
பெருநகர் சிறந்தி ருக்கு மென்றெவர் பேச வாரிவ்
வொருநகர் மாயோன் மார்பத் துறைந்தகிண் கிணித்தா ளாரத்
தருநகர் வெறுத்து வந்த தன்மையே சாலுஞ் சான்றும். (எங)

மருவிய தெய்வ வாருந் வளனுண்மை சிறிது நோக்கார்
பொருவில தளகை யென்று புகழ்ந்துகொண் டாடா நிற்பர்
திருவள மல்கு சைவ சிந்தாந்தப் பொருண்மை தேரா
ரொருவுரார் பசுநூல் கைக்கொண் டெவந்துபா ராட்டல் போலாம். (எச)

ஒங்கொளி யடுக்கு மாட வும்பரிற் குவித்த மைத்த
பாங்கொளிர் தலையில் வைத்த பன்மணித் தசம்பு மேலால்
வீங்கொளி மதியம் வைகல் வீரகிண் கிணித்தா னாயர்
தேங்கொளி யாழித் தேர்மேற் சிறந்தவொண் கவிகை நேரும். (எடு)

வரைகளும் வரைவ யங்கு மணிகளு மயிற்கு ழாமுங்
கரைகளி றுகளுங் கொண்முக கணங்களுங் காம்பின் காரும்
புரையெழின் மாடஞ் செல்வம் பூவையர் பொருதோண் மைந்த
ருரைதுகில் விடங்க மாக வருத்திரிந் தனவோ ழீதரேம். (எசு)

அலங்கொளிப் பளிங்கு மாடத் தரமியத் தலத்து நாப்பி
ணிலங்குறு பரியங் கத்தி னிட்டபூந் தளிமம் புல்லி
விலங்குரூக் கலவிப் போர்செய் தயர்ந்துமின் னார்கிடத்த
றுலங்கமே லெழுபால் வேலைத் துகிர்க்கொடி பொருவு மாலோ. (எஎ)

வணங்குநா யகர்சி ரத்து மலர்ப்பதங் கொடுபு லந்த
வணங்கு ருதைப்பத் தோன்று மலத்தகச் சுவடு நோக்கி
யிணங்குவண் டினங்கள் செந்தா மரையித ழென்று மொய்த்தே
யுணங்குவ சிகைப்பூந் தேனு முணுசிலம் பொலித்தந் சுஞ்சி. (எஅ)

ஊடிய மடவார் தாழு முறுநல மகிழ்நர் நெற்றி
யேடிய லடியா லெற்ற விலகுறு திலக நானங்

கூடியவ் வடியிற் செய்ய ருசேசய விதழைப் புல்லிப்
பாடிய நவீர்தோர் தும்பி பதிவுற்றுக் கிடத்த லேய்க்கும். (எக)

இலகுயர் மாட மேலா லிந்கர் மைந்த ராற்றுங்
குலவுறு கலவிப் பேதங் கொடிமரங் கிழித்த வாறே
நலயிரு வேந்தன் பின்னாய் நாரண னிருந்தோர் தன்றோ
கலவியிற் சிறந்தோ னானான் கண்ணனா யிருந்த நாளில். (அ௦)

கொடிமர நுனிய சைந்து குலவுபொற் நலத்து ரிஞ்சக்
கடியிக நனிலி முந்து களினிலாங் கலிமூழ் கிச்சி
ரொடியில்லீ டணன்பொற் றுல முதிட்டிரற் களித்தாற் போலிப்
படிநக ரார்க்கீர் தான்கொல் பசும்பொற்றெங் கென்ன மேவும். (அ௧)

விடுகடர் மாடத் துள்ளால் விராயுறக் காக துண்டப்
படுபுகை நிரம்பி வாரி திறந்திடப் பரவி வேகங்
கொடுவெளிப் படருந் தூமங் கூடலுக் கிரகு மார
னிகெரு வல்லி நீக்க வெழுந்துபோங் கொண்மூ நேரும். (அ௨)

அணங்கனார் கதுப்பிற் கூட்டு மகற்புகை யடைந்த வானு
மணங்கொள்வெம் முலைமே லப்பும் பொற்பொடி வுணந்த மண்ணுங்
குணங்கெழு தங்கட் குள்ள குணநனி விளங்கத் தோன்றி
யிணங்குறு செயற்கை யாலே யியற்கைமா றுமை தேற்றும், (அ௩)

உரவுகொள் பளிங்கி ணங்க வுறுத்திய தெனினும் வீதி
விரவுருங் குமமொண் சாந்த மிகுசுருப் பூர நானம்
பரவுமென் நகர மாகி படருவார் நெருக்கிற் சிந்தி
யிரவுநண் பகலுஞ் சேரா யெங்கணும் வழக்குண் டாமால். (அ௪)

மறைத்துநின் நவனே பின்னும் வயங்குநள் புரியு மாபோ
னிறைத்தசர் தாதி யாலே ஞெள்ளலை யளறு செய்த
பொறைத்தட முலைய் னாரே புலந்துபன் மணிக்க லங்க
னிறைத்துப் கரிப்பர் யாரு மிடரொரீஇ நடக்கு மாறே. (அ௫)

உருவலி யமர றுரு மூர்திகா லுரிஞ யாத்த
பொருவில்பன் மணியி னைத்த பொற்புரித் தோர ணங்க
னிருகடை மட்டும் வானத் தியைந்தன பொருந்த மற்றை
மருவுபற் றனைத்து நீத்து வானவி னுன்ற லொக்கும். (அ௬)

உறையுள்வான் கீண்டு மேலு முயர்ந்தன வும்ப றூர்தி
முறையிவார் துலாவ வேறு மொழியிட மிளையென் றன்றோ
நிறைநெடுந் தெருவிற் செம்பொ னெடுமக ரிகைக ளெல்லா
மறைதரு நடுவு தாழ யாத்தன ரறிவி னாய்ந்தே. (அ௭)

கரும்புசெவ் விளநீர் கூந்தல் கதலிபூ கம்பொற் கஞ்சம்
விரும்புபல் லுறுப்பு வாய்ந்து மிளிர்மணி யாரங் காம்பு
சுரும்புறு தொடைய ருங்கிச் சுடர்கிலைத் தேர்மின் னொருக்
கரும்புமங் கலநாண் பாங்கர் யாத்தபொற் றேர ணங்கள்.

(அஅ)

நடையறி புலவீர் தேர்மி னவிலுது நாளு நாளு
மடைபவர் விரும்பிக் கொள்வா னந்நக ரிவைசண் மற்றெப்
புடையுள வெனுஞ்சி ற்ப்புப் பொருள்பல நல்கா நிற்கு
மிடைநக ரஞ்சி ற்ப்புப் பொருடர லியற்கை யன்றே.

(அக)

வலிதரு மந்த னாப்போல் வாய்த்தொகை பெற்ற போதும்
பொலிதரு மாநூர் நாப்ப ணகர்வளம் புகலப் போமோ
வொலிதரு மகழி யோடு முயர்மதி லுடுத்து மேவு
நலிதரு பகையி லாவுண் ணகர்வளஞ் சிறிது சொல்வாம்.

(அஃ)

அ க ந க ர் வ ள ம்.

அகழி. வேறு.

எண்ணிய வனைத்து மெண்ணியாங் கியற்று மெண்ணிலா வலியுடை யெங்கள்
புண்ணிய னண்டப் புறமென வகமும் பொருத்திய புணரியோ வுணரிற்
றண்ணிய மலர்மேல் விதிக்கிம்மா திரிகை சலதிக ளியற்றெனக் காட்டப்
பண்ணிய கடலோ வறிகில மாழ்ந்து பரந்தநீர்ப் பேரகழ்க் கிடங்கு.

(அக)

வளமலி தெய்வப் பிலத்தினை முன்னோர் வான்றவழ் விலங்கல்கொண்
டடைத்த, கிளரொளிச் குலிசப் படையின னாழ்ந்த கிடங்கிது தன்னையு
மடைப்பா, னுளமுறக் கொண்டான் முடிதரா மையுமற் றுன்னின னொரு
ருழந்தா, னளவரு நீரா லிடங்கரால் யாரு மாங்குறங் காரெனக் களித்தான்.

அருகலி லணைய பாம்புரி நன்னீ ராயிர மலயமா முனிவர்
பருகினுஞ் சிறிது குறைந்ததென் பவர்யார் பரவையுண் மண்டளி மேய
வொருவர்தூ வாயர் தாமுமஞ் சுவரே லுணைத்தவக் கிடங்கறல் வீக்கங்
கருமுகில் பருகிச் சுவற்றிடு மென்றல் கழிமட னலதுவே றின்றே.

(அக)

கொடியவன் மீனம் வருத்துற தென்னிற் குவலயத் தியாவரு மூழ்கி
நெடியபா தலம்புக் கராமணி பலவு நிரம்புற வாருபு மீள்வார்
கடியவக் கிடங்கிற் கொக்கரை யுயிர்த்த கதிர்மணி தாழ்தலா னன்றோ
தொடியகைந் நாக மடந்தையர் கோத்துத் துணைமுலை மேலலங் கரிப்பார்.

(அ)

கரமலர்ப் புனலுட் டோன்றிய மீனைக் கங்கைகின் றெடுத்தொ ருபுணரி
விரவுற விட்ட மனுவெனும் பெரியோன் வீளையு மிடங்கொடா தென்னிற்
சுரர்புக ழாரு ரகழியின் விடலே துணிபெனக் கருதின னென்பர்
பரவுறு முன்னோ ரென்னினக் கிடங்கின் பரப்பையா ரளவிடற் பாலார்.

(அ)

மதில்.

பாதல வடியி னடிநிலை பொருந்தப் பார்முழு வதுங்கிழித் தூன்றி
மீதல முடியின் முடியுற வெழுந்த வியன்மதி லோக்கம்யாம் புகழப்
பூதல நாப்பட் புற்றகத் தெழுந்த பொங்கொளி யோக்கமோ வுனைய
மாதல முதித்த வான்றவ முடையார் வண்புக ழோக்கமோ வறியேம். (க௯)

ஆயபே ரிஞ்சி யழைந்தபே ரண்டத் தளவையே கீழொடு மேனும்
போயதப் பாலும் போயதேற் செம்பொற் புற்றிடங் கொண்டமர் தெய்வ
நாயகற் குவமை கூறலா மந்த நாயக னிணையிலி யெனும்பேர்
மேயவ னென்றோ கனாகட வாத வீணாபோற் கடந்தில தண்டம். (க௯)

நேமிமால் வரையு மற்றுள வரையு நிரனிறை நொச்சியும் பதணர்
தோமினஞ் சிலுமாத் திரிந்தன வெனலே துணிவுமற் றவ்வனா மேய
நாமிகு மடங்க லறுகுவன் றரக்கு நான்றவாய்க் களிறுவெம் பாந்த
ளாமிவை யனைத்தும் பொறியெனத் திரிந்த வமைகொடி மரமெனத் திரிந்த.

குருமணி யிமைக்கு மதிற்றலை யளவில் கோசமும் பிலமொரீஇ யனந்த
னுருமணி யமைபல் படம்விரித் தெழுந்த தொக்குமா லுலகமூன் றளந்த
கருமணி வண்ணன் சென்னிமே லிருசெங் கைகுவித் தடையுமா றுயர்ந்து
பருமணிப் புதவுற் றொளிர்வன பந்தும் பாவையுந் தூங்குறா வாய்தல். (க௯)

புறக்கட னேமி வரையெனுங் குழவி போந்திட வீன்றதா யென்னச்
சிறக்குரீ ருடுவுந் கடசமுஞ் சொற்றஞ் செறிந்தபே ராசையர் நாளு
மறக்கரும் வெளிமேல் வயங்கொரு சுவர்க்க மறந்திடைவெளிமிசை யிரண்டு
பிறக்கமார் சுவர்க்கத் தழுவுமா றுசை பெருக்குவார் சேரிசொற் றிடுவாம். (1)

பரத்தையர்வீதி.

புல்லிய முறுவ லொடுமருட் பார்வை புரிந்துவெம் முலைமுகத் தொருபால்
வில்லியல் கலைசற் றொதுக்குபு மறைத்து மிகுபொறி யாடவர்ப் பற்றி
நல்லிய லமுதுங் கைப்புற முக்கம னவின்னுபூர் தளிமமீ தேற்றி [பார்.] (1)
யல்லியங் குழலா ரனைத்துமுத் தாடி யவர்பொருட் கொள்ளுகொண் டெவப்

கரிகரத் தொழில்பற் குறியுகிர்க் குறிமெய்க் களியெழ வுணத்தலின் னமுது
புரிதரத் துய்த்தல் கரங்கொடு தட்டல் புகல்கர ணங்கண்முற் பலவும்
விரிதர வோவத் தமைத்தன ரனைய விளங்கெழி லோவநோக் குரனின்
புரியலிம் மனையை வாழுநா ளளவு மோவமென் றுழலுவர் மாதோ. (க0௨)

பொழிந்ததே மலர்வாய்க் கணிகைய ரொழுக்கம் பொதுநிகழ் பென்னி
னுஞ் சிறப்பிற், கழிந்ததாப் புகழப் படுவதே யுணர்ந்தோர் கரைதரு பொது
நிகழ் புற்று, மிழிந்தவோ திணைபால் பெயர்வினை கால மெச்சமுற் றிடநிலில்
சந்தி, மொழிந்தன வன்றி நிறைந்தலு ருணியை முதன்மறை தூலையென் றாந்
நயார். (க0௩)

அடைந்தவர் பொருட்கோ ளன்றிமற் றுடலு மாவியுந் தமவெனக் கொண்டு, மிடைந்தபல் பணியும் விருப்பொடு புரிய விழிக்கடை செலுத்திவா னவர்முன், கடைந்ததென் ளமுதுங் கைத்திட வுராயாக் காமரு வின்பநல் குதலாற், குடைந்துவண் டிமிர்பூங் குழற்பொது மாதர் குரவடை யொத்தனர் மாதோ. (க௦௪)

படர்புக ழாரூர்ப் பரத்தைய ராடல் பாடலும் பாள்வரு னுத்ப்பு, மடர்வலி மைந்தர் தமைநனி மயக்க லன்றியு மன்னவ ரளிதீத, சுடர்மணிக் கலம்பொற் றாசுமற் பலவர் தொழிக்கையம் மாதர்மெய் யடுத்தாங், கிடர்பட மேன்மே லவனாயே மயக்கு மெனிவ ரெங்ஙன முய்வார். (க௦௫)

சிறையக மொருவார் முதற்பொருள் வேண்டார் சினைப்பொரு ளேகொடு விற்பார், குறைமொழி கிளவார் கடனெனல் குறியார் கூட்டெனல் கனவினு மறியா, ரறைபொரு ளளவைக் கதிகுநா னஞ்சா ராதரு பத்தையே யளப்பா, ருறையிவர் புரிவா ணிகமிணை யிலதென் றொப்பில்வா ணிகருமுன் வியப்பார்.

உற்றபொற் கலம்பெ யமுதமே யெனினு மொருவர்வாய் வைத்திடி லொழ்க், துற்றவர் களும்வாய் வைத்திடார் பலருஞ் சுவைத்திடு பொதுமட மாதர், பொற்றவா யூற லிழிந்ததென் றெள்ளிப் போயவர் செல்வருள் யாவர், மற்றதன் புனித மென்சொல்கே னழல்வாய் வைத்துவா னோர்துக் கவியே. (க௦௬)

கோதறு வனப்பா லுறுப்பினு லன்பாற் குறைவற நிறைந்தபே ருரிமை, மாதரு மிருக்க வவர்முகம் விரத்தி வந்தவர் போல நோக் காரா, யாதுகா ரணமோ விரவொடு பகலு மாடவ ருளானி மயங்க, நீதுதி ரணைய பரத்தையர் முன்பு செய்தவ மன்றியென் னுளதே. (க௦௭)

விரிபொழி லாரூர்ப் பரத்தையர் னாளும் வெறுப்பன செய்யினும் விருப் பென், றரியன வாக வுலப்பர்மற் றவர்பா லளித்தன யாவையு மறப்பர், வரி கெழு முறுப்பு முதலிய பிறவு மறத்திடார் கனவினு மென்றான், முரிவிலா டவரம் மாதணாச் சேவன் முத்தரென் றெண்ணினர் போலும். (க௦௮)

உரியகா ரிக்கையக் கடையிலப் பெய்ருக் குறுபொரு ளாமென வெறுத் துப், பிரியமுற் றவனா வெறுக்கைய ஞென்னப் பேசொரு மொழியமர் வல் லொற், றிரிதர மெலித்துத் தொடர்மொழி செய்வா ரிருந்தெரு வளமையென் னுணத்தா, மரியநல் லொழுக்கம் பூண்டவே ளாள ரம்மறு கியல்புசற் றுணா ப்பாம். (க௦௯)

வேளாளரீதி, வேறு.

வான்றரு மருந்துங் கைப்ப மடைத்தொழிற் புலவர் கூடி யானைநகல் விருந்து நோக்கி யடுமடைப் பள்ளி வாய்தல் கான்றருய்ப் புகையைஞ் னுற்றுக் காவதங் கமழு மென்னிற் கான்றவ ராய வேளாண் டலைவர்தந் திருவென் சொல்கேன். (க௧௦)

ஒடிவில்லி ரிளைசை மாற ருவந்துபன் முசமன் கூறி
யடியவர்க் கழுது நல்கி யரும்புகழ் படைத்த வாறு
வடிவம் ராஜர் வேளாண் மாக்களை நோக்கி யென்றாற்
படியின்மற் றவர்போல் யார்க்கும் பரிந்தமு தளிப்பார் யாரே. (ககஉ)

ஈகையி னோரர் வேளாண் டலைவர்க ளெனைய ரென்னி
லோகையின் யாரும் யாவு முரைக்குமு னுணர்ந்த ளிப்பா
'ராகையி னிவரை வாய்வின் டறைந்தபி னுணர்ந்த ளிக்குஞ்
சாகையி னிறைந்த தெய்வத் தருக்கொலோ நிகரா நிற்கும். (ககங்)

உறையருள் புனிதந் தண்மை யொப்புர வொழுக்கம் வாய்மை
யறைதரு சிவசம் பந்த மரும்புக ழியல்பின் வாய்ந்து
மறைநவில் கமலை வேளாண் மாந்தர்வான் றெய்வக் கங்கை
நிறைபெருங் குலத்து தித்த நீர்மையை விளக்கி வாழ்வார். (ககசு)

தனைத்தவிர் புலமை யாளர் தராதரந் தெரிதல் செம்பொன்
மனைத்தலை யமர்ந்தன் னாரசொல் வண்டமிழ் நனிபா ராட்ட
னினைத்தவை முகம னோடு நிரம்புறக் கொடுத்த லாதி
யனைத்தினுஞ் சமான மில்லா ரதின்முதல் குறைந்த துள்ளார். (ககரு)

உடுத்தபுல் லுரியார் குண்டை யூர்க்கிழ வருக்கு முன்னாட்
கொடுத்தநெல் லவர்க ளத்தோர் குவியனெல் லேக வர்ந்து
விடுத்தெவ் வாறென் னாலோர் பாணர்க்கா மிகுவெங் காவ
லடுத்தகை தவன்பண் டாரங் கவர்ந்தவர்க் கரிய தாமோ. (ககசு)

மறையவர் மன்னர் நாய்கர் வாழ்குந ருலகத் தென்ன
வறைதரு செஞ்சொ லன்னா ரமைத்தசெஞ் சொல்லா லாமே
னிறையுமற் றவர்தம் வீதி நெடுவள மறையப் போமோ
வுறையிளங் கோக்கள் வீதி வளமையு முரைப்பாஞ் சில்ல. (கக௭)
வைசியர்வீதி.

கனநிறை தெங்கு வாழை கந்தியொண் குலைசெங் கன்ன
லினிறை யலங்க லாதி யாத்துவா னணவ மேய
சனநிறை பந்த ரோடு தழைதரு நியம நாயேன்
மனநிறை தியாக ராசர் வசந்தமண் டபமே நேரும். (ககஅ)

பல்பொருள் விலைக்கு வாங்கிப் படர்குநர் குழாங்கள் கண்டோர்
சிப்பொருள் களும்வை யாது செறியவற் றனரோ வென்பார்
செல்பொருண் மிகுதி யுள்ளுஞ் சிலநிய மத்துக் கண்டோ
ரெவ்வொரு ணய்க ரின்னு மொன்றுமவற் றிலரோ வென்பார். (ககக)

ஒடிவீனீள் சரக்கு மூடை யொனறன்பி னென்று மோத
நெடிதிரு பாலுங் கையிற் பற்றினர் நிரைந்து செல்வா

ரடியவர்க் கெளரியா ராடா தாடவல் லவரெம் மையர்
வடிவமா ராழிப் பொற்றேர் வடம்பிடித் திழுப்பார் மான. (கஉ௦)

பாவிய கடன்மு கந்து பயோதரம் பொழிநீர் முற்று
மாவியல் புடவி யன்றி மற்றுமொன் றேற்ப துண்டோ
மேவிய திசைமு கங்கள் விடுபல பொருளு மேற்ப
தாவிய வாருந் நாய்க ராவண மன்றி யின்றே. (கஉ௧)

பெருநதி விடுப்ப வேற்றும் பெய்ம்முகி லேற்ப வீந்து
மருமையின் விளங்கு மாழி யல்லதெ னுவமை சொல்கே
ஹெருதிசை விடுப்ப வேற்று மொருதிசை யேற்ப வீந்தும்
பொருவற விளங்கு மாருர்ப் புகரிலா வணத்திற் கம்மா. (கஉ௨)

இருட்டரித் தொளிரா நிற்கு மினமணித் தொகையுஞ் செங்க
திருட்டரித் திடுவிற்பூணுஞ் சிந்தின கிடத்த லாலே
யருட்டரிப் பவர்கள் குழு மாருந்நன் னியமம் புக்க
குருட்டரிப் பாற்கு நாமங் குபேரனென் றியம்ப லாமால். (கஉ௩)

காமரு கண்ணன் போல்வார் காதலிற் புணரு மெண்ணில்
பூமரு வோதி யார்க்கும் பொற்கல நவம ணிப்பூண்
மாமரு வியகாம் பாதி வாங்குவா னடுப்பின் முற்றுச்
தூமரு வொருவர் நல்கத் துணிவரோ ரிருத்தை தன்னில். (கஉ௪)

எப்பொருள் வினவி னாறு மினப்பொரு ன்றாயா தீவா
ரொப்பொரு வருமில் லாதா ரொண்பொருட் பெரியர் மேவு
மப்பொரு விகத்த வீதி யமைதரு வளமென் சொற்றாஞ்
செப்பொரு திகிரி வேந்தர் தெருவளஞ் சிறிது சொல்வாம். (கஉ௫)

அரசர்வீதி.

விரிகதி ரம்பொன் மாடம் வெள்ளொளி வயிர மாடம்
புரிதரு கமல ராகம் பொலிதரப் பதித்த மாடங்
கரியவொண் ணீல மாடங் காமர்வை யே மாட
மரிதப வொன்றன் மேலொன் றமருமைம் பூத மான. (கஉ௬)

மரகத மாட மோர்பால் வயங்குபொன் மாட மோர்பால்
விரவுற நாப்பண் மேவு மிளர்சுடர்ப் பதும ராக
வரமிகு மாட மெங்கள் வழிமுத லேக பாதப்
புரவல னிடைமேற் காட்சி பொலிதரத் தந்தா லேய்க்கும். (கஉ௭)

ஆடன்மொய்க் களிற்றி னோதை யாழியந் தேரி னோதை
பாடலத் தாரி னோதை பல்லிய மியம்பு மோதை
கூடலர்க் கசுனி யன்னார் குருஉக்கழ லோதை மாத
ரேடலர்க் குழல்வண் டோதை யெழுகட லடைக்கு மோதை. (கஉ௮)

பண்ணினு மின்சொன் மாதர் பாய்புலி யனைய மைந்த
ரெண்ணினும் பலரா வண்ண ரிணர்மலர்த் தொடையல் சிந்தும்
விண்ணினு மரிய தேன்பல் வீதியும் பரவ லாலம்
மண்ணினும்,வண்டு மொய்க்கு மற்றதும் பூவே யன்றோ.

6

(கஉக)

சேவென்றி குறம்பூழ் வென்றி சிவல்வென்றி சிறுகட் கோட்டு
மாவென்றி சேவல் வென்றி வாம்பரி வென்றி பொற்றேர்த்
தாவென்றி பூவை வென்றி தகர்வென்றி பலவுங் கொள்வார்
தூவென்றி வேற்கை யண்ண றுண்பவர் குழாங்க ளெங்கும்.

(கஉ௦)

மருமலர்க் கழுநீர் மாலை மணஞ்செய்திண் டோனார் நெங்கள்
குருபரன் முன்ன மன்னர் கோலங்கொண் டமர்ந்த வுண்மை
யுருங்கடிந் துலகங் காக்கு பிரவிதன் குலத்து வேந்தர்
பொருண்மலி மாட வீதிப் பொலிவள நோக்கற் கன்றே.

(கஉக)

அறநெறி திறம்ப லில்லா வநபாயன் வழியிற் றோன்றித்
திறநெறி யுண்மை யோர்ந்து சிவநெறி சார்ந்து மற்றைப்
புறநெறி தழிந்தார் வீதிப் பொலிவள முணாக்கப் போமோ
மறநெறி யொழிந்து வாழு மறையவர் வீதி சொல்வாம்.

(கஉ௨)

மறையவர்வீதி.

நிழன்மணி மோலி வேந்த ராதியர் நெடுங்கை கூட்பக்
கழலுரு முதன்மை வாய்ந்து கருதுபன் மறையு மோர்ந்து
தழலுரு வுடைய கோவைத் தழலிடைக் கண்டு போற்றி
புழல்பவ மேழுஞ் சாரா தொதுக்கியர் தணர்கள் வாழ்வார்.

(கஉ௩)

மதிதத லுரியா ரட்ட மாசிலின் னமுது நாளு
மதிதியர்க் கன்பி னூட்ட வப்பெயர் விருதி தீர்த்தார்
துதிதரு பெயரா ளீன்ற சுதர்க்கினி தூட்டு வார்கள்
விதிவழி மறையோ ராற்றும் வேள்வியின் னமுது மாதோ.

(கஉ௪)

ஆக்கமு மழிவு நாவா லமைத்திட வல்லார் தெய்வத்
தேக்கமுற் கொன்றை வேணிச் சிவபிரா னடியே யுள்வார்
நீக்கமில் லாது நாளு நிகழ்பசு வுடம்ப றித்து
மோக்கமுஞ் சுசியு மோவாத் தண்மையு முற்று வாழ்வார்.

(கஉ௫)

தண்ணிய முளரி தோளிற் றாங்கியுந் தாவா வெம்மை
யண்ணிய முளரி யங்கை யமைத்துநீண் முளரி தந்த
கண்ணிய முளரி கொண்டு காமரு தழல்வ ளர்த்தும்
புண்ணிய முளரி வாழ்க்கைப் புலவனும் புகழ் வாழ்வார்.

(கஉ௬)

மாத்தட நதியிற் காலை வயங்குற மூழ்கி யீரங்
கோத்தவொண் கலைபின் போக்கு கோவணப் பொலிவிற் சூழ்த்தே

யார்த்தவர் சிலம்பு பொங்க வந்தனர் மடவா ரம்பொ
னீர்த்தசும் பிடையிற் றுங்கி நினாநினா யடைசீர் மல்கும்.

(க௩௭)

ஆதிகைவரீவீதி.

பொருவறு கருணை வள்ளல் பொதுச்சிற்றிப் பெனவ குத்த
வருமறை யாக மங்க னாயமுற் றொழிய வேர்ந்து
திருமலி பரார்த்தத் தோடான் மார்த்தமுஞ் சிறப்பப் பூசித்
தொருவில்சீர் புணர்த வாதி சைவர்த முறையுள் பல்ல.

(க௩௮)

அந்நக ராதி சைவ ராகம பாடந் தங்கள்
பன்னருஞ் சிறுருக் கோதம்பஞ்சரக் கிள்ளை பாங்கர்
நன்னயத் துடனி ருந்து நாவுறப் பயின்று தங்கண்
முன்னர்வந் தவருக கோது முனிவரு மிறும்பூ தெய்த.

(க௩௯)

ஓதிய கலையி னுன்மற் றொழுக்கினுற் குறைபா டில்லா
வேதியர் வீதி சொற்றா மேனிமைசா றெய்வ நீற்றுச்
சோதியர் திருக்கூட் டச்சீர்த் தூயர்தந் திரும டங்க
ளாதிய பிறவுங் கூறி யாலயச் சிறப்புஞ் சொல்வாம்.

(க௪௦)

பல்வகைக் கல்விச்சாலகைள் முதலியன, வேறு.

எழும் தங்ண்பத் தழகுமுப் பானிரண் டத்தி
தழுவி யாங்கெடுத் தொருபது குற்றமுந் தள்ளி
முழுவி ருத்தியின் விதிவிலக் கமைதிமுற் றுணரப்
பழுதின மாணவர்க் கிலக்கண முணர்த்துநர் பலரால்.

(க௪௧)

விடாதுரும்பதத் துறுபொரு ளுணர்தர விளக்கிக்
கடாய்வி டுத்தமை பொருளணி வனப்பெலாங் காட்டித்
தடாத நுண்மையி னறமுத னுன்கினுந் தாழ்வு
படாத காப்பியப் பாடஞ்சொல் வார்களுந் பலரால்.

(க௪௨)

பேய ராயுலோ காயதன் முதலியோர் பிதற்று
மாய வார்த்தைக டெரித்தவை முழுவது மறுத்தே
யாய முப்பொரு ளுண்மைதேர்ந் தமைதர வன்பிற்
பாய சாத்திர பாடமோ துநர்களுந் பலரால்.

(க௪௩)

சிவபி ரான்றிரு வடியருச் சீனபுரி திறமு
முவமை தீரத னுலுறு பயனுமற் றுள்ள
கவலை தீர்நிய மம்புரி விதிகளுந் கருத்திற்
றவவி ராவுமா ருகமுஞ் சாற்றுநர் பலரால்.

(க௪௪)

உற்ற சீடர்பக் குவமுணர்ந் தொண்கண னுற்றாந்
பொற்ற வாக்கினுற் பாவனை யாற்புக னூலான்

சுஅ திருவாரூர்த் தியாகராச லீலை.

மற்ற யோகத்தா லவுத்திரி யான்மல மாய்த்தா
சற்ற விற்பத்து ளழுத்துவார் கனும்பல ராங்கண். (கசடு)

சடையர் நீற்றொளி மேனியர் கண்மணி ததைந்த
தொடைய னாந்தெழுத் தழுத்திய மனத்தினர் தூய
நடையர் வாய்மையர் நற்றவர் நருநறுங் காவி
புடையர் வாழ்திரு மடங்களும் பற்பல வுளவால். (கசசு)

கடைய னேனுளும் புக்கமர் நக்கசெங் கழுநீர்த்
தொடையர் சந்திதி யடைந்துகா ல்தொழார் தொழுதும்
புடைம ட்நைதமற் நவர்வினை யாடண்மெய்ப் புராண
மடைய வோர்ந்துநாள் கழிப்பவர் பற்பல ராங்கண். (கசஎ)

ஒப்பி லாவிறை யடியருச் சிப்பவ ரொருபா
லொப்பி லவ்வடி மனம்புகைத் துறைகுந ரொருபா
லொப்பி லாவவன் புராணநூ லுணர்பவ ரொருபா
லொப்பி லாலயப் பணிபுரிந் துவப்பவ ரொருபால். (கசஅ)

யாது சாரினு முன்புடற் குளதொடர் பென்னுஞ்
சாது நீர்மையர் தழைபர சிவத்திடை விழிப்பு
மோது மாபவஞ் சத்திடை யுறக்கமு முற்றார்
தீது நன்றுறூத் திருவினர் பற்பலர் செறிவார். (கசக)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி யார்மயல் கொண்டு
தம்மை நள்ளிருள் வலியவந் தணைப்பினுந் தாயென்
றெம்மை யானுமற் நவநினைப் பாரெனி லென்னே
மும்மை ஞாலத்து மவர்க்கிண யுண்கொன் மொழிய. (கசடு)

சுத்திரங்கள்.

தளவ ரும்புநே ரடிசிலொண் பருப்புநெய் தயிர்பால்
வளவ ருங்கறி வருக்கமின் சிந்துணை வகைகள்
பிளவி னூறிய காய்பெருங் கனிமுதற் பிறவு
மளவில் யாவரு மருந்துசா லையும்பல வாங்கண். (கசக)

வந்து வந்தினி தருந்துவார் பலரவர் மகிழ
முந்து நின்றுப சரிப்பவர் பலர்சுவை முதிர்வி
னந்து பல்லுணைப் படைப்பவர் பலர்புது நறும்பூச்
சந்து வேண்டுபு வெறுப்பநல் குநர்பலர் தழைய. (கசஉ)

ருவைய தண்மெங் கனிகுநர் தொகுதியுங் குன்றச்
சுவைய பல்கறி திருத்துநர் தொகுதியுந் தோய்ந்த
செவைய வெண்டயி ரளக்குநர் தொகுதியுஞ் செறிபா
கவைய வாவிலை நல்குநர் தொகுதியு மளவில். (கசங்)

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
திருநெல்வேலி, சென்னை-20.

சுக

தண்ணீர்ப்பந்தர்கள்.

நெறிய வாய்நடப் போர்முத லோர்பலர் நிரம்பச்
 சிறிய தாசினி யெனப்பரந் துயர்செழும் பந்தர்
 நறிய பாடல மாகிய கலந்தனா நன்னீ
 ரறிய மேவுபல் லிடந்தொறும் வயங்குவ வம்மா. (கடுசு)

நிதிவ ளத்தையே புகலுகோ நீதிமுற் றமைநுண்
 மதிவ ளத்தையே புகலுகோ நுகரும்வண் போகப்
 பொதிவ ளத்தையே புகலுகோ பொலிந்துபல் லறமு
 முதிவ ளத்தையே புகலுகோ சிற்றறி வுடையேன். (கடுடு)

திருக்கோயில். வேறு.

மன்னுகட லுடுத்தபுவி மடந்தையிரு தயகமல
 மென்னுநக ரதனாப்ப ணேழலகு மெடுத்தேத்தத்
 துன்னுதுணங் கறலொழியச் சுடர்விரிசெம் முழுமணியும்
 பொன்னுநனி கொடுவிளங்கும் புண்ணியனா பூங்கோயில். (கடுசு)

ஏற்றமிகு மாங்கடைந்தெம் மிறைவர்கழ றொழுபவரவான்
 போற்றவுயர் சிவலோகம் புக்குறைதற் கேழும்வகை
 தேற்றமடைந் தமைத்தநெடுஞ் சேணிகளோ பொன்னுலுஞ்
 சாற்றருநன் மணியாலுஞ் சமைத்துயர்பல் கோபுரங்கள். (கடுஎ)

திருகுசினத் தடுமறலி தென்றிசைவெந் நகர்நுழைவார்
 பெருகுருக் குழிநுழைவார் நுழையாத பெருவாய்தல்
 கருகுமிரு டடியுமணிக் கதிர்செயளிந் தமுநிலையு
 மருகுதலில் சுடர்ப்புதவு மமைந்துவிளங் குவராளும். (கடுஅ)

இந்துதவ ழித்தளிமே வெங்கடியா கப்பொருளை
 வந்துவழி படலன்றி வானவர்காள் கவரமன
 முத்துவிரே லுடன்முறிய முட்டுவமென் றுறைவனபோ
 னந்துமுயர் மணிமதின்மே னன்குறையும் விடைகள்பல.

வரமிகுதே வாசிரயன் மண்டபமென் றுளதொன்று
 புரவுமணி செறியுமதன் பொற்பிணையா னென்னுனாக்கேன்
 விரவியதை நீங்கமன மேவாமை யானன்றோ
 பரவடியர் பெருவீடும், வேண்டாது பணிபுரிவார். (கசு௦)

மன்னிவள ரருள்பெறுவான் மாலயனின் திரனமரர்
 துன்னிவனங் குறுபோழ்து தூவுநறு மலர்பலவு
 மின்னியொளிர் முன்றிலெலா மிகப்பொலியும் வளமுணர்ந்தே
 பன்னினர்போ லும்புலமைப் பண்பினர்பூங் கோயிலென. (கசுக)

முதிரொளிசெய் வன்மீக முனைத்தெழுந்த பெருமானைக்
கதிரவன்முன் வழிபட்ட காரணமேவே நியாரதிவார்
வெதிரெழுமற் நவன்மேய விளங்குவிமா னம்போல
வெதிரறுசே யொளிதானு மியைந்துபரப் புதற்கன்றே.

(கசஉ)

அவித்தபொறி யாருளஞ்சே ரழகரணாக் கசைத்தருள்கட்
செவித்தலைவ ரினிதுறையுந் தெய்வவா லயங்கன்பல
சலித்தகையா வரணபிர தக்கணஞ்செய் மெய்யன்பர்
ருவித்தகரம் விரித்தல்செயக் கூடாது மிடைவனவால்.

(கச௩)

அங்கணுயர் சுரதடமு மமைத்தபடி மரகதவீற்
பொங்கவதி னனிமூழ்கிப் பொலிமேலைக் கோபுரமுந்
திங்களணி விடங்கர்திருச் சேவைசெய மால்படுக்கைச்
சங்கநெடுங் கடலொடும் தலைவந்து நிற்றல்பொருடம்.

(கச௪)

தங்களிறை திருமகட்டுத் தடவரைக ணனிகொடுத்த
துங்கமிரு திறையென்னச் சுடரொளிய மணிபலவு
மெங்கன்குடிச் கொருமுதலா யிலங்குகம லாம்பிகைவா
ழங்கனக மணிக்கோயி லகம்புறமும் விளங்குவன.

(கச௫)

புறமதின்மே கலையடுத்த புரிசைகலை யாப்புனைந்த
நிறமலிபூங் கோயிலெனு நேரிழைக்குண் மதில்வதனம்
விறன்மிசுபுந் றிடங்கொண்டார் விமானமதற் கிடக்கண்ணே
திறல்விடங்கப் பெருமாள்சோ திவிமானம் வலக்கண்ணால்.

(கச௬)

மிகுமெழிலக் கண்மணியின் மேவியசின் தாமணியை
நகுமலர்வாழ் வுடைப்பிரமர் நாரணரிந் திரமரர்
தொருமுனிவர் முதற்பலருந் தொழுவதற்கு வந்துவந்து
புகுவந்தினம் வந்துவந்து புகுவதற்கு மிடமின்றி.

(கச௭)

அருமலர்செங் கரத்தேந்தி யரியயனிந் திரன்முதலோர்
பொருவிநிரு முன்புவளி புக்கியங்கா வணநெருங்க
றிருவுளத்திற் குறித்தன்றே செவ்வந்தித் தோட்டினர்கான்
மருவுறமற் றெப்புறத்தும் வாய்தலமைத் துறைகின்றார்.

(கச௮)

பிணையடியர் குறைக்கிரங்கிப் பெருமானீ யெழுந்தருளிற்
றுணையடிகள் கன்றமுனந் தூதுசென்றற் போலடையா
தணைகுதியென் வெரிவிவர்தென் றருணைக்கி நிற்பதுபோ
லிணையிலிவிடங் கப்பெருமா ளெதிர்திற்கு மால்விடையே.

(கச௯)

அம்பலத்து ணின்றாடு மடிகண்முன்மத் தளமுழக்குஞ்
செம்பத்துமை மணவாளன் சிரகரகம் பிதஞ்செய்ய

நம்புமவன் மணிமார்பத் திருந்தாடு நம்பன்முனம்
வம்புமலி தொடைச்சுத்த மத்தளமேன் மேன்முழங்கும். (௧௭௦)

சுத்தவித்தை முதலாகத் தூயமறை பகர்சுத்த
தத்துவங்க ளோனாந்துத் தாமென்றே பகர்சுத்த
மத்தளமு னோனாந்து மாமுகிலின் முழங்குவவென்
சித்தமக லாதுறையுந் தியாகேசர் திருமுன்னர். (௧௭௧)

உன்னுசிவஞ் சத்தியுயி ருயிர்ச்சத்தி சுகமுறையே
மின்னுமிவை யொன்றுளொன்று வியாப்பியமாய் மேவுதல்போன்
மன்னுதுவா ரங்கன்செழு மணித்தீப நிராநிலை
டுன்னுவன வொன்றுளொன்று சொல்லுமவியாப் பியமாகி. (௧௭௨)

நம்புபல முனிவருஞ்செய் நான்மறையி னெலியொருபாற்
றும்புருநா ரதரெழுப்புந் துகளில்யா ழொலியொருபா
லம்புவிபுய் தரநால்வ ரருளியபாட் டொலியொருபா
லும்பர்முத லோர்வணங்க யுருகியேத் தொலியொருபால். (௧௭௩)

அரியயனிந் திரன்முதலா மமரருமம் புலியாடற்
சூரியமுடி வேந்தர்முத லுள்ளவரு மொண்பொன்னும்
பரியசெழு நவமணியும் பண்பினடி யுறையாவைத்
திரியவினை வணங்கமலிந் தெங்குமொளிர் வனவவையே. (௧௭௪)

பாடன்மலி யத்தளியிற் பருமணிச்சிங் காதனத்திற்
கூடலுற விடப்பாகங் கொண்டவெழிற் கொண்டியொடும்
வீடரிய வகாபோழ்த வெள்ளிலைவே னம்பியொடு
மாடரவக் கிண்கணிக்கா லையனிருந் தரசுசெயும். (௧௭௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௦௩.

நைமிசப்படலம்.

மருவு தன்மையர் தூபவ ராகி வாழு மாதவப் பெரியர்மே னியின்
மேல், வெருவு வெம்மையுந் தூயதன் மையினும் விரவு தன்மையு முடைய
செம் பரிதி, யொருவ ருங்கதிர் படுவது தகாதென் றுள்ளி யுட்புருந் தியங்
குறா வண்ணம், பொருவில் பைத்தழை துவன்றுறச் சுமத்து பொலிந்து நிற்பது
நைமிசா ரணியம். (௧)

கடல்கி ழித்தெழுந் திருள்கிழித் துலவுங் கதிர்கி ழித்தெழு காம்பொரு
தூணத், துடல்கி ழித்தெழுந் திரூணியற் கிழித்தாங் குலாம டங்கல்வேண் டெ
ழுந்தபுண் ணிகரு, மடல்கி ழித்தெழு தேமலர்க் கொன்றை மரந் டப்பிறை
வயங்கல்பொற் கண்ண, னடல்கி ழித்தெழு வன்றிவெண் மருப்பொன் றந்தி
வண்ணன்மாந் பலங்குதல் கடுக்கும். (௨)

சுற்றும் புற்றறு வதனடு முனைத்த சோதி யந்தரு விரவுற வயங்கல்
பொற்ற டம்புரி சைத்திரு வாருர்ப் புற்ற கத்தெழு சோதியை மானு
மற்ற தற்கெதி ரொருகரும் புண்ண மருங்கு சோதியி லையொடு நிலர்தாழ்ந்
துற்றி டிஞ்செயன் மாயனு மாவு முரைத்த சோதிமுன் வணங்குதல் கடுக்கும். (1)

சிறந்த திஞ்சுனை யகம்புறஞ் சிறவாச் செறிமுள் கொண்டபா கற்கனி நாளுஞ்
சிறந்த சத்துவ மகம்புறஞ் சிறவாத் திறத்த தாமத முடையதே நிகருஞ் [கள்
சிறந்த திஞ்சுவை புறமகஞ் சுவைகொள் சிறப்பு ருதவித் துடையமாங் கனி
சிறந்த சத்துவம் புறமகஞ் சிறவாத் திறத்த தாமத முடையமா னிகரும். (ச)

தடிசி னத்தமென் சாதுநீர் மையர்க்குத் தன்ன மாயினும் பயன்படார்
சினந்து, கொடியு டைத்திடு கூன்கையர் கொள்ளை கொள்ள வுள்ளன வெ
லாங்கொடுப் பார்போற், படியின் மென்பற வைக்கணுத் தனையும் பயன்ப
டாதுமும் மதக்கொடுங் களிறு, கடித லைத்திடக் குலைகுலை துள்ள கனியெல்
லாழுகுத் திடுமீவிளப் பலவால். (௩)

அருக னார்க்குநன் னிழல்புரி தருவென் றறைதல் போக்கவோ வணியி
ழை மடவார், பெருக வந்துதைத் திடறவீர்த் திடவோ பெற்ற தம்பெயர்ப்
பொருட்குமா ரூக, வொருக யற்பதா கையன்கரங் கொண்டே யுலகி னுக்
களு ருறுத்தநீர்த் திடவோ, முருக சோகமற் றவருரூச் சைவ முனிவர் வாழி
டங் குடிபுஞ் தலரும். (சு)

வீர மாதவிர் லீவீர்வா ழிடம்பா மேவி லீன்வரி விழிமட மாத
ரார வந்துவர் தண்ப்பது தவிர்ந்தே மரிய னும்மையொத் தனமென நிற்கு
மீர மார்குர வங்களு மவாநட் பிரித்த தன்மையா னும்மைமற் றியாமுஞ்
சார வொத்தன மாலென நிற்குந் தழைத்த வேழிலைம் பாஸையும் பலவால். (௭)

உலகின் மேலவர் தமக்கியா தேனு முதவி செய்பவர் யாவரோ யெனினு
மலகி லாதவர் தங்குலம் விருத்தி யாத நிண்ணமே யைம்முதத் தொருவ
நிலகு செங்கையிற் கொள்ளுநங் கனியொன் றீர்த் மாதனை கோதறு கனிகள்
பலக னிர்தன வதன்குல விருத்தி பழமொன் றுள்ளவித் தாய்தரின் விளங்கும்.

மன்னு கானயா றொலித்திடப் புலியு மானுஞ் ஐயமு மாமதக் களிறுந்
துன்னு நண்பொடு மருவுற மேவுந் தூய ரைமிசப் பெயர்புனை யடவி
பன்னு வானயா றொலித்திட மதியும் பாம்பு நண்பொடு வகிதர மேவு
முன்னு தம்பிரான் சடாடவி புனாயு முருவ மாத்திரம் வேற்றுமை மாசேதோ.

கூறு முற்பக நமதுருக் கொண்ட கொண்ட லூர்திகம் பகநிழல் வெறுத்து
மாறு தீர்தவம் புரியிட மென்று மயிலு மின்சூரற் குயிலுந்தம் பெயர்கொள்
வீறு சேரொரு மாதவ னாளு மேவு தற்கிட மென்றுபைஞ் சுகமு
மாறு போன்மது வழியும் துணர்சே ரவ்வ னத்திடை வாழ்வன நாளும். ()

வேறு.

வளமலி போக நல்கு மகபதி பதமும் வண்ட
ருளர்நறுங் கமலத் தண்ண லுறைதரு பதமு மாயோன்
பளகறு பதமுங் கான்ற பதமெனக் கண்டோர் மேய
வளவறு நைமி சச்சீ ரறைதர முற்றுங் கொல்லோ. (கக)

அனையநை மிசத்து வாழ்வா ரடர்வலிக் குலிச வேலார்
நனையலர்க் கமல மேலார் நறுவினாத் துவவ மாலா
நினையர் தீ மாதி யந்த மெத்தனை யோகண் டெள்ளர்
தினையள லுறுந் தாங்கள் செய்தவத் துறக்கண் டில்லார். (கஉ)

பெருகலை யருட்கொப் பாக்கிப் பிங்கலை யிடைமாற் றிக்கால்
கருகலை யுறாதெ டுப்பிக் கருங்கலை நிகர்த்தி ருப்பா
ரொருகலை யிடக்கை வானத் தொளிர்கலை முடிவைத் தார்வாய்
வருகலை யனைத்து மோர்ந்தார் வற்கலை யுடித்த மேலார். (கங)

இருள்வினை யிரண்டு மில்லா ரென்றுமெவ் வுயிர்க்கு நல்லார்
மருள்படு நெறியிற் செல்லார் மறைமுழு துணர்ந்த வல்லார்
தெருள்வழி யன்றி நில்லார் தீமொழி மறந்துஞ் சொல்லா
ரருண்முறை திறம்பக் கல்லா ரவணாமற் றெவரும் வெல்லார். (கச)

கண்ணிய விற்ப துன்பங் கலக்குமே லுடற்கு முன்பே
யண்ணிய தெனவி ருப்பு வெறுப்புற தமைந்த மாண்பார்
புண்ணிய நீறு பூசிப் போற்றுகண் மணியி னோடு
தண்ணிய வருளும் பூண்பார் தமணிய மோட்டிற் காண்பார். (கஊ)

தகவுதித் தொடுங்கும் வெய்யோன் சுகமெனும் புணர்மொழிக்க
ணிகர்நிலை வருமொ ழிக்கு நிகழ்பொருள் காட்ட வானத்
தகன்மதி வளர்ந்து தேய்ந்தற் றச்சக போகத தன்மை
நகலுறக் காட்டக் கண்டு நச்சுவார்க் கிரங்கு நீரார். (ககூ)

பற்றுத லொன்று மில்லார் பகையுற விரண்டு மில்லார்
முற்றுவெங் காம மாதிக் குற்றமோர் மூன்று மில்லார்
மற்றுமண் டசமுன் னாக வருகதி நான்கு மில்லா
ருற்றவா ணவமே முன்னு வுறுமல மைந்து மில்லார். (கௌ)

சஞ்சித ஈரும நாமஞ் சற்றுமில் லாது மாய
விஞ்சிய வருளி னேறும் வினையுள தாகி னேக

வஞ்செழுத் துச்ச ரிப்பி னடைந்தவா தனைக் ணிங்க
வெஞ்சலின் முதலை யோர்மூன் றிடத்தினும் வழிபட் டிள்ளார். (௧௮)

அலங்குசெஞ் சடையா ராய மாதிமா சடையார் வெய்யில்
விலங்குபூங் குடையார் ஞானம் விளங்கும்போ குடையார் செந்நா
வலங்கெழு படையார் நெஞ்ச வஞ்சகம் படையார் நன்னு
னலங்கெழு நடையார் குந்தி நடந்திடு நடையார் யாரும். (௧௯)

புகழ்மிகு தரும மேற்றும் பொருவினைக் கலக மாற்று
மிகழ்விநீ விரத்தை நாட்டு மிருண்மலச் செருக்கை வாட்டு
நிகழருட் பொலிவு வைக்கு நிறைசிவா னந்த முய்க்குந்
திகழ்பர சிவபு ராண சிரவண மென்றுட் கொண்டோர். (௨௦)

தண்ணிய குணத்தின் மிக்க சவுனக ராதி யாய
புண்ணிய முனிவர் பல்லோர் பொலிந்தினி திருந்த வேல்வைக்
கண்ணிய புராண மெல்லாங் கரிசற வுணர்த்த வல்லோன்
மண்ணிய மணினேர் சூத மாமுனி வந்து புக்கான். (௨௧)

சூதமா முனிவர் கண்டு துண்ணென வெழுந்து தூய
வேதமா முனிவர் யாரும் விரைந்தெதிர் கொண்டு சென்று
பாதமா மலர்மேல் வீழ்ந்து பற்பல முகமன் கூறி
யோதமா கடலிற் பொங்கு முவகையோ டழைத்துப் புக்கார். (௨௨)

ஆதனத் தினிதி ருத்தி யருக்கிய மாதி நல்கி
மாதவ ரிரண்டு பாலும் வயங்குந ரேரி ருந்து
காதலி னுணைந்த தாயைக் கண்டுளக் கவலை தீர்ந்த
கோதன மொத்தே மென்று கூறிட லுற்றார் மாதோ. (௨௩)

வனமிது பட்டம் யாங்கள் வாரிசு வல்லி யெங்கண்
மனமுனை யலர்த்துந் வெய்யோன் மாதவச் சூத ரீயே
யினமலி யாங்கள் பைங்கூழெம்மறி யாமை வேனில்
கனமுயர் சிறப்பி னீனின் காமர்சொன் மாரி யன்றோ. (௨௪)

அருண்முத லவய வங்க ளமைந்தமெய்த் தவத்தின் மிக்காய்
பொருண்மிகு நின்னை யெந்தப் புவனத்தெம் முனிவர் நேர்வார்-
வெருள்கடி சுறவு லாவும் விரிதிரைக் கடனீர் வைப்பிற்
கிருள்கடிந் துலவுஞ் செங்கேழினனிகர் விளக்க மின்றே. (௨௫)

பொருவரு மனச்செம் பொன்னிற் புலவருக் குயிர ளித்த
கருமணி கண்டன் பூர்தாட் செம்மணி கலக்க வைத்தோ (௨௬)
யிருண்மல மென்னும் பொல்லா னின்னுயிர் சவட்ட நின்வாய்
வருமுயர் கூற்றை யன்றி மற்றுமோர் கூற்று முண்டோ. (௨௭)

புனைசடை மோலி யண்ணல் பொன்னடிக்க கரைசேர்ந் துய்ய
வினையலை சுருட்டுஞ் சன்ம வேலையைக் கடத்து நாவாய்
வளைபுகழ் முனிவர் கோவே வயங்குநின் னாவா யென்னிற்
கணைகட லுலக மாயுந் காலத்துங் கவற்சி யின்றே.

(௨௭)

வளியுளர் புவன வைப்பின் மன்பதை யெல்லா முத்தி
யெளிதுற வந்த கோடி யிருந்தல முதன்மும் மூன்றா
வளியுளர் கடுக்கை வேணி யண்ணலா ரமர்ந்தா ரன்றே
தெளிதர வவற்று னைய சிறந்ததொன் றுரைக்க வேண்டும்.

(௨௮)

ஆய்ந்தினி தெமக்கு னைக்கு மத்தல மோத்தின் சென்னி
யேய்ந்ததாய் நெடுந்து ரத்தே யிருந்துளத் தெண்ணி னாலும்
வாய்ந்திட நேர்கண் டாலும் வாயுரைத் தாலுந் தீமை
காய்ந்துபல் போக மெல்லாங் காதலிற் கொடுப்ப தாகி.

(௨௯)

திகழ்சிவ ஞான வுண்மை செறிப்பதா யொன்றி ரண்டற்
றிகழ்வற விளங்கு முத்தி யின்பமும் புணர்ப்ப தாய்மெய்ப்
புகழ்மிசுந் திருக்க வேண்டும் புனிதவாய் மலர்தி புண்மை
யகழ்தரு மான்மி யத்தோ டையவென் றிரந்தா னாயர்.

(௩௦)

ஐயர்த மாற்றங் கேட்ட வையனு முவகை துள்ளச்
செய்யமற் றென்னைச் சொல்வான் சிறந்தமற் றெனைச்சொல் வானென்
றுய்யவந் தருள்பு ராண முள்ளன வெலாமுட் டுள்ள
மெய்யவிர் தரும னத்துச் சிறிதுபோ தெண்ணி விள்வான்.

(௩௧)

புண்ணிய முனிவிர் போதம் பூத்தொளிர் தருதும் முன்னத்
தெண்ணிய தழகி தாகு மிடித்திடித் துரைத்த போதும்
பண்ணிய தவமுன் னில்லார் பற்றிடார் சிவபு ராணங்
கண்ணிய வளைத்துங் கூட்டுங் காரண மதுவே யீமால்.

(௩௨)

புகழ்மிசு மந்த சன்ம புண்ணிய மிருதி யார்க்கே
திகழ்பர சிவபு ராண சிரவண வாஞ்சை யுண்டா
மிகழ்தரு மந்த சன்ம மியற்றிய பாத கத்தோர்
நிகழ்தரு சிவபு ராண நிர்தையே கூறி மாய்வார்.

(௩௩)

நிறையருட் சிவபு ராண நிர்தைகூ றியவன் முடர்
கறைதவி ராக மத்தைக் கண்ணிய மறையை யந்த
மறைமுடி யமரு முக்கண் வள்ளலை நிர்தித் தோரா
யறைநெடுங் கால மெல்லா நரகமு மழுந்தி மாய்வார்.

(௩௪)

ஆதலிற் சிவபு ராண சிரவணத் தாசை மேவன்
மேதரு முனிவீ ரெல்லா வேதமு மரிய தென்னுங்

காதலிற் புனைந்து போற்றிக் கவர்த்திடா மனங்கொண் டம்ம
நீதறக் கேட்க மேவ ஸதனினு மரிது செப்பின்.

(௩௮)

அருந்தவப் பெரியிர் நீவி ரறியாத தொன்று மில்லை
திருந்தமற் றெனைச்சொ லென்று தெளிந்தநீர் வினவு மாற்றம்
பொருந்துமற் றெனக்கு மிக்க புண்ணியம் புணர்த்தற் றன்றோ
பெருந்திற லினைய செய்கை பெரியவர்க் குரிய மாண்பே.

(௩௯)

வலம்புரி கழனி நீரூர் வளவர்கோ னுட்டிற் காரூர்
நலம்புரி மாடந் தேரூர் நகுமறு குடைய சீரூர்
கலம்புரி முலையார் போரூர் கணையடு சிலையார் சேரூர்
நிலம்புரி தெய்வப் பேரூர் நிறைசெல்வத் திருவா ரூரே.

(௪௦)

பொழியரு ளந்த னாரூர்ப் பொலிவையென் புகல்கோ நானூ
மழிவிலத் தலத்துக் கொப்பா வமர்தல மெங்கு மின்று
கழிதரு மபிமா னத்தாற் கமலைக்கு மொப்புண் டென்று
மொழிபவர் நெடும றைக்கு முழுவிரோ தியர்க ளாவார்.

(௪௧)

கடையுற லென்று மில்லாக் கமலையை யடைந்த மேலோ
ரடைதரு தவத்தி ரப்பே ரமைந்தவக் கரமோர் மூன்று
ளிகைகடைப் பொருள்போற் றோற்ற மெய்துவ ராதி யந்த
நடைமுழு துணர்வ ராதி நடுப்பொரு ளுற்று வாழ்வார்.

(௪௨)

காருரு நெடிய மாயோன் கஞ்சனிக் திரன்முன் னானோர்
பேருரு நனைத்து நெஞ்சம் பெட்டன யாவு மெய்து
மோருரு வேனு மில்லா னுருவெனுந் தேவ தீர்த்த
நீருரு நோக்கு வோர்க்கு நெருப்புரு வினைக்காட் டிற்கே.

(௪௩)

கமலமார் தெய்வ வாவித் கமலமூழ் கிடீவோர் சங்கங்
கமலமா நிதிகொள் றார்கட் கமலமா யிரமெய்க் கொள்வார்
கமலமே லிருக்கை கொள்வார் கமலமென் கரங்க ளாற்கால்
கமலமான் வருட நாட்டக் கமலநித் தினாகொள் வாரால்.

(௪௪)

சேலமி லமணர் பாலே குருநெற் சேலம் பூண்ட
சாலமெய் யண்பர் பாலே விழிப்புமுன் றந்த தெய்வக்
கோலநீர் பவஞ்சப் பாலே குருமெய்ப் பரசி வத்தின்
பாலவாம் விழிப்பு நல்க லரிதுகொல் படிந்து ளார்க்கே.

(௪௫)

புற்றிடங் கொண்ட மூர்த்தி பூசைகைக் கொண்டு பன்னூல்
கற்றிடங் கொண்ட நெஞ்சீர் கருப்பைசா ராதொ ழிந்தோர்
மற்றிடங் கொண்ட வாரி மணலினும் வயங்க வானத்
துற்றிடங் கொண்ட வெண்ணி லுடுவினும் பலரான் மன்னே.

(௪௬)

களங்கறை யானி யற்றப் போகிவாழ் வதுக ழிந்து
வளங்கெழு போகி யாற்றக் களங்கறை யாண்வாழ் கின்ற
விளங்குறு புற்றுச் சூழு மிக்கவன் புற்றுச் சூழ்வா
ருளங்குடி கொண்டு பாச மொறுத்திடு மிலிங்கம் பல்ல.

(சச)

வேறு.

நலம்பூத்த கயிலாய மேயபிரான் பாற்றெனின்த நந்திப் புத்தேள்
வலம்பூத்த சனற்குமா ரனுக்குமகிழ்ந் துணாத்திடவம் மதியான் மிக்கோன்
புலம்பூத்த வாதரா யணற்குணப்ப வவனெனக்குப் புகல்பு ராணம்
பலம்பூத்த மூவாறு ளிருநான்கே னையர்க்கரந்தோர் பத்து மாதோ.

(சடு)

சிறந்தவொரு பத்தினுளு மோரிலக்கங் கிரந்தமுடைச் சீர்சால் காந்தத்
துறந்தபுகழ் நாகரகண் டங்கமலா லயப்பெருமை யுனாக்கு மந்த
மறந்தடிமான் மியமாதி யுத்தரமென் றிருவகையாம் வயங்க வற்று
ளறந்தழைமா தவத்தீர்ப்பு ருவபாக முன்னர்துமக் கறைந்த தாகும்.

(சௌ)

உணாசெறியுத் தரபாக மிதுகாறு மொருவருக்கு முரைத்த தில்லை
தரைபுகழ்மற் றதுவொன்றே யிம்மைமறு மையுங்கதியுந் தானே நல்லு
நினைபொழியுந் தீம்பாலுந் தேம்பாகு மின்னமிழ்து நிகரு ருத
வினாகமழஞ் சுவைபொழியு மற்றதுதான் முற்றுறவென் விளம்பு மென்னின்.

நாஞ்செய்த தவத்தால்வா னுலகுதலை கவிழமறை நான்கு மேத்த
வாஞ்செய்த பணைகுழத் தலத்தரிபா சனத்தயில்வே லண்ண லோடுந்
தேஞ்செய்த மலர்க்கூடந் நேவியொடும் வீற்றிருக்குந் தியாக ராசர்
தாஞ்செய்த வினையாட லொருமுந்தூற் றறுபதவை சாற்று மாலோ.

(சஅ)

வனையாடல் பயில்குடங்கை மாயன்மணி மார்பகரு மதுப்பூ மல்கிக் [ஞெண்
கனையாடல் கொளுந்தருவா னமும்வெறுத்துப் பெடையினொடு கெழுமி யே
டனையாடல் புரிபணையா ருரமர்நந் தியாகேச ரீருளிச் செய்த
வினையாடல் போல்வதொரு மான்மியமு மெங்குளது வீள்ளுந் காலே.

(சக)

புண்ணியமார் தருமாரு ராடரவக் கிண்கிணிக்கார் புலவர் கோமான்
பண்ணியவிய் வினையாட லெனக்குரைக்கும் கான்முதிர்ந்த பத்தி வாய்ந்து
கண்ணியநற் றவத்தார்க்கே யுனாக்கெனவென் னுகிரியன் கரைந்தா னவ்வா
றண்ணியமெய்த் தவத்தீரீ ராதலினு லறைகுவனென் றருளுஞ் சூதன்.

(இ௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ச௫௩.

மு த லா வ து.

—o—o—o—

வன்றொண்டை மதகயநேர் மைந்தரொடு பந்துகொடு
நின்றொண்டை யலராடு நிறைபாலிப் பெருந்திருநா
டின்றொண்டை வாயுமையா ளிடப்பாகத் தெம்பெருமான்
றன்றொண்டை யுளநாடு தமிழ்த்தொண்டை வளநாடு. (க)

நன்காஞ்சி முதலேந்தே நாப்பயிலந் நாட்டுநடுக்
கொன்காஞ்சி யுமைதழுவக் குழைந்தபிரான் விழைந்தபதி
மென்காஞ்சி காமரப்பண் மிட்டுநிறந் தளிபாடுந்
தென்காஞ்சி மரப்பொழில்குழ் திருக்காஞ்சி மாநகரம். (உ)

அந்நகர மின்றுறைவா னாதித்தன் குலத்துதித்தான்
மின்னகரம் பொருவடிவேல் வேந்தருக்கு ஈக்கரத்துண்
மன்னகரம் போற்சிந்தான் மழைக்குதவு தொழில்பயிற்றத்
தன்னகரந் கலையமைத்தான் சங்கரசே வகச்சோழன். (ங)

தவலருமெய்ப் புகழ்க்கூடற் தமிழ்ச்சங்கத் தினிதிருந்த
நவலருமாண் புலவருக்கு நுண்பொருளாஞ் செய்யுள்விரும்
பவலருந்தன் கருத்தினுக்குப் பருப்பொருளாய் பாமாறு
கவலருநுண் மதியினுற் கலைபலவுங் கற்றுணர்ந்தான். (ச)

விதிர்த்தவடி வான்பொருவ விளங்குவிழிப் பரமாதர்
கதிர்த்தவனப் பிளநகற்கண் காணரிய முன்பாலா
னதிர்த்தமூர சொடுங்கடனே ரனிகமொடு மாகவப்பா
ரெதிர்த்ததரி யலர்முகக்க ணெய்தரிய பின்பாலான். (ஊ)

வாடுதலில் வனமாலே மணிமார்பின் புறமிருவி
நீடுதுயி லடைந்திழந்த நெடியமா லேமாற
வாடரவக் கிண்கணிக்கா லையனைத்த னகமிருவி
நாடுவிழிப் படைந்தோம்பி நாடோறு மிழமாப்பான். (ஈ)

கனாகுறுக நிமிர்வெள்ளக் கடல்குறுக நிமிர்படையான்
றனாகுறுக நிமிர்மன்னர் தலைகுறுக நிமிர்கழலான்
வனாகுறுக நிமிர்புயத்தான் மதிகுறுக நிமிர்குடையா
னுனாகுறுக நிமிர்புகழா னுழ்குறுக நிமிரொளியான். (ஐ)

பொய்யாத பெருவாய்மைப் புரவலன்கை வேல்கண்ணி
கையாத பகையிலலை நானிலத்தி லெங்குமவன்
செய்யாத வறமில்லை தீவகத்துப் பொருளுளவ
னெய்யாத பொருளில்லை யெங்குமவந் கிணையிலலை. (அ)

இத்தகைய வளவர்பிரா னெவ்வயிருங் கொண்டாட
வுத்தமரன் னெறிவழுவா துவருபுரத் தருணனின்
முத்தநகை மனைவயிற்றோர் முனையுமுதி பாத்துயராத்
சித்தமுது களிப்பின்றித் தெருமந்து தேம்புவான்.

(க)

புளையிலா மழலைமொழிப் பொருளிலா மனைவாழ்க்கை
விலையிலா வொண்மலரும் விதுவிலா வானகமும்
களையிலா மலர்த்தடமும் கருணையிலாத் தவமுஞ்சீ
ருளையிலா வுற்பவமு மொக்குமென வுளனைவான்.

(க0)

புத்திரனென் றியம்புபெயர்ப் பொருளுணர்ந்து முணரான்போ
லித்தனைநாள் காறுமக வெண்ணமுடி யாதிருந்தேன்
வித்தகர்பொற் கிண்கிணிக்கால் விமலவிடங் கணக்கருது
முத்தமர்க்கு முடியாத துண்டுகொலோ வென்றெழுந்தான்.

(கக)

குன்றகமுங் கான்யாறுங் கொடுஞ்சுரமுங் குலந்தியும்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் புரங்களும்பின் னிடகடந்து
மன்றன்மலர்த் தடந்தோய்த்து மாலைமனை முன்றிறொணர்
தென்றலிளங் கன்றுலவுந் தென்றிருவா ருடைந்தான்.

(கஉ)

தோய்த்தெழுவார் வினையொழிக்குஞ் சுரவாவி படிந்தமலம்
வாய்த்தெழுவெண் ணீற்றொடுகண் மணியும்வயங் கத்தரித்துப்
பாய்த்தெழுவெம் பரிகரிதேர் படைஞரொடு மெதிர்ந்தானாக்
காய்த்தெழுவென் வேல்வளவன் கைகுவித்தா லயம்புகுந்தான்.

(கங)

வரத்தருதே வாசிரயன் மண்டபமுன் வணங்கியருள்
சுரத்தருள்பூங் கோயில்வலஞ் சூழ்ந்துதொழு தெழுவார்முன்
சுரத்தருளா வாதாவித் களிற்றினடி தாழ்த்தெனக்குந்
திரர்த்தருபுந் றிடங்கொண்ட தேவர்திரு வடிபணிந்து.

(கக)

அரதனசிங் காதனத்தி, லகிலமுமாய்ந் திடவப்ப
வரதமிரு மலர்க்கைமறி மான்மழுமற் றிருநறும்பூங்
கரதலமுந் திடவடிவேற் காணையொடுங் கரும்பனுக்கு
மிரதமொழி யுமையொடும்வீற் றிருந்தபிரான் முன்சென்றான்.

(கக)

விழுகுணீர நேர்கண்டு மெய்சிலிர்ப்பப் பணிந்தெழுந்து
கொழிகுவையன் பூற்றெடுப்பக் குடந்தம்பட் டெகிரின்று
மொழிகுழறி யடிபார்கண் முன்னியயா வையுமுடிப்பாய்
கழிமடன்யா னிணையடைத்தேன் கருணைபுரி யென்றிரந்து.

(கக)

அரிதுபுறம் போத்துகம் ஸாம்பிகைபொற் றுள்வணங்கித்
தரியலரே றினையானத் தலத்திலொரு சார்குறுகிப்

பரிவுமிக வமைத்தவொரு பன்னசா லையினிருந்தாங்
குரியமகப் பேறவா யுணவாதி பஃரீத்து.

(௧௭)

யிரியமிகு விடங்கர்கழல் பெயராது மனத்திருத்தி
யரியதவம் புரிகாலை யாடரவக் கிண்கிணிக்கா
லுரியவர்மூன் றேன்றிநின் துள்ளமுணர்ந் தனமுலகம்
புரியுமக வளித்தனரீ போதுதியென் றருள்புரிந்தார்.

(௧௮)

அருள்புரிந்த கம்பிக்கா தழகர்மறைந் திடவுணர்ந்து
தெருள்புரிந்த மனத்தரசன் சித்தனைமுந் றியதென்னாப்
பொருள்புரிந்த புயம்வீங்கப் புளகமெழ வவணின்று
சுருள்புரிந்த மராவாவி சூழ்காஞ்சி நகரடைந்தான்.

(௧௯)

பெருந்தேவி மனமகிழப் பெற்றவர மெடுத்தியம்பி
யிருந்தேமன் னவனுலக மினிதுபுரந் தருணாளிற்
கருந்தேன்மொய்த் தடைகிடந்து செந்தேன்வாய் கமழ்தராவைத்
தருந்தேர்கொள் செங்கழுநீ ரணிந்தவர்தந் திருவருளால்.

(௨௦)

கற்புமனை வயிற்றினொரு காதலன்றோன் றினனாக
வெற்புநிகர் புயத்தரசன் மிக்கமகிழ் பூத்தருநூ
லற்புடையார்க் கொடுசாத காதிகரு மங்குயிற்றிப்
பொற்புமிக வளர்மைந்தன் பொலிவுணர்ந்து பூரிப்பான்.

(௨௧)

மன்னபுகழ் நரசிங்க வளவனெனும் பெயர்மைந்தந்
குன்னுலை பலபயிற்றி யொத்தகுலத் தேயுதித்த
மின்னுநிகர் துண்மருங்குல் வெற்புநிகர் பொற்புமுலைப்
பொன்னுநிக ராச்சோபா வதியைமனம் புணர்த்தினான்.

(௨௨)

அங்கோல மணிமகுட மமைந்தநா ளிற்கவித்துச்
செங்கோலும் வெண்குடையுந் திருந்துமகன் கைக்கொடுத்துப்
பைங்கோலக் கடற்புடலிப் பரரீத்தா ஞர்விடங்கர்
தங்கோல நினைந்திருந்தான் சங்கராசே வகவளவன்.

(௨௩)

தந்தையினு மாண்புடைய தக்கோனாய் மிக்கபுகழ்
மைந்தனெடு நிலம்புரந்து வருநாளி லொருநாள்வன்
கத்தடுவெங் களிற்றரசர் கடலனிகப் பெருந்தலைவர்
மந்திரரு முடன்குழ மாவேட்டங் குறித்தெழுந்தான்.

(௨௪)

வடுவறுகாட் டொடியெறிந்து வலைபிணித்து வன்கொடுவாற்
கொடுஞ்மலி பார்வையொடு குறுகியவன் மறவர்பல
ரடுதிறற்கைப் படையேந்தி யாங்காங்குக் கலைத்திடலு
முடுகியெழுந் தனபலமா முகிலின்முழங் குபுமாதோ.

(௨௫)

அடலரச நினவேற்றி னசொபம் விடுகணைக
ஞடலுருவி யுறுப்புருவி யோடுதலு முறுவீரழ்
விடலரிய சல்லியமும் வல்லியமும் வெங்கனிறுங்
கடலின்முழங் குபுவிழுந்து காலுதைத்து மாய்ந்தனவால். (௨௬)

வில்லியவ்வெங் கணைபாய மெய்கிழிந்து வெங்கானம்
புல்லியபன் மிருகமெலாம் பொறிகலங்கி மாய்ந்திடலுங்
கொல்லியவந் தெழுகுற்றிற் கொதித்தெழுவெவ் வடவையினோர்
வல்லியம்வன் றோகைகொடு மண்புடைத்தாங் கெழுந்ததே. (௨௭)

எகிற்பொருவெம் படைஞருட லிருபிளவு படக்கிழியா
வதிர்குரலி னெடுஞ்சிலைகா லயின்முகவெங் கணைகிதறிக்
கதிர்வழுவேல் வளவர்குலக் காணையெதிர் பாய்ந்துதழன்
முதிர்சினமு மவனுயிரு முடியமுடித் ததையன்றே. (௨௮)

பரவுபெரு வனமிடைந்த படைஞர்முத லோருணர்ந்து
விரவுபொருட் கலங்கவிழ்ந்த வேலைநாய் கரிற்கலங்கி
யிரவுதெறு மணிமாடத் திருங்காஞ்சி நகரடைந்து
புரவலநின் நிருமைந்தன் புலிகோட்பட் டானென்றார். (௨௯)

என்றிடலுஞ் சிவாக்கினமற் றிவ்வாரோ விருந்ததென
வொன்றுபெருந் துயர்மூழ்கி யோவநிகர்த் தரசிருந்தா
னன்றுதெரி யமைச்சர்முத னல்லோர்க ணனிதெருட்ட
வன்றுயர மொருவாறு மாற்றியிஃ துரைக்கின்றான். (௩௦)

வலியநா சிங்கவுடல் வயங்குதிற் புட்சரபம்
பொலிவழியக் கிழிப்பதலாற் புல்லுங்கீண் டுகூங்கொல்லோ
வொலிதருகின் கணிக்காலார்க் குறுபகையா மஃதவர்செய்
மலியருளி னாற்பிறந்த மைந்தனெனக் கீண்டதுவோ. (௩௧)

பொன்னுடைய கிண்கிணிக்காற் புத்தேடன் குறையன்றோ
லென்னுடைய தவக்குறையே யிதற்கேது வாயகுறை
மின்னுடைய மணிமாட வியன்றிருவா ஞர்ப்பெருமான்
றன்னுடைய கழலின்னுஞ் சார்வேனென் றிசைத்தெழுந்தான். (௩௨)

வேறு.

அடுபுலிக்கோட் பட்டமகற் காற்றுமப ரக்கிரியை யனைத்து மாற்றி
நெடுவிழிச்சோ பாவதிதன் வயிற்றினஞ்ஞன் மேயதுவு நெஞ்சட் கொண்டு
படுபெருமூப் படைந்தவன வன்காஞ்சி நின்றெழுந்து பணைப் பேரூர்
வடுவறுமா ஞரடைந்து முன்போல விருந்துதவம் வயங்கச் செய்தான். (௩௩)

அடியார்கள் புரிதவத்திற் கேயருள்கூர் கம்பிக்கா தழகன் வன்புற்
கொடியாளன் புரிதவத்திற் கிரங்கியவ னெதிர்காட்சி கொடுத்த னாக

நெடியானு நான்முகனு மண்புகுந்தும் விண்பற்து நேட நீண்ட
படியானைப் படித்தானை மன்னவன்சண் டெழுந்தெதிரே பணிந்து போற்றி.

ஆண்பாலென் றுணாக்கும்வலப் பாகேற்ப வடன்மழுவு மவிர்பெண் பாலென்
மாண்பான்மற் றதற்கேற்ப விடப்பானல் லெழின்மானும் வைத்தாய் போற்றி
யேண்பாலி னெழுபொறிசே ரரிக்கருந்தாட் கமலமல ரிறைவா போற்றி
சேண்பாலெய் தோரெகினங் காணரிய முடிக்கங்கைத் தேவா போற்றி. (௩௫)

வானுடு வெறுத்துநெடு மண்ணுடு குடிபுகுந்த வள்ளால் போற்றி
தேனுடு செங்கழுநீர்த் தேமாலை செறிந்தபுயத் தேவா போற்றி
யானுடு கொடியுயர்த்த வம்மானே கம்பிக்கா தழகா போற்றி
பானுடு பூங்கோயி லிடமேய கிண்கிணிப்பொற் பாதா போற்றி. (௩௬)

என்றுதுதித் திருவிழிதீ ரிறைப்பமயிர் பொடிப்பவடிப் பெய்த நேரே
நின்றதொழு வளவாபிரான் முகநோக்கி யேழையே னெஞ்சுஞ் செம்பொன்
மன்றுமுயர் பூங்கோயின் மணியணையு மறைமுடியு மருவுங் கோமா
னன்றுனக்கு வேண்டுவ ருரைத்தியெனத் தொழுதபய னவினு மாலோ. (1)

அரியணைமே லம்மையிளஞ் சேயொடினி தமர்கருணை யண்ணல் கேட்டி
பிரியயிரு மென்மருகி வயிற்றுறுபீ ளாண்மகவாய்ப் பிறக்க வேண்டும்
தெரியவல் தொருபதினு மகவையுறு மளவுமுயர் தேவ நீயே
யுரிபமணி முடிபுனைந்து புரவலரே றுகியிருந் தோம்ப வேண்டும். (௩௭)

பண்டார மரியணைவாம் பரிகரிதேர் படைஞர்முதற் பலவு நீயே
கொண்டார வெவ்வுயிருங் களிதூங்கப் புரந்தரசு சூயிற்ற வேண்டும்
விண்டார னியுமடைதற் கரியநின்றான் மலரடியேன் மேலி யின்ப
முண்டார வேண்டுகிவை யளித்தியென நின்றிரந்தா னுறுசீர் வேந்தன். (௩௮)

புரவலன்வா யுடைத்தவ ருமுதலித்தியா மரசுபுரி போது மெம்மைப்
பரவநினைத் தவர்கண்டோர் மூதலியர்நந் திருவடிக்கட் பதிவ ராலென்
றரவமணித் கிண்கிண்கா லையன்மறைந் தரியணைமே லமர்ந்தா னந்த
வரவளவ னுனந்த மயமான பெருங்கதியை மருவி னுனே. (௪0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகந.

இ ர ண் ட ர வ து.

நற்புகழ் வளவன் கேட்ட நல்வர மனைத்து நல்கி
வெற்புகழ் கோபு ரங்கள் விளங்குபூங் கோயி னண்ணிப்
பொற்புகழ் மடங்க றாங்கும் பொன்னினை யினிது மேய
வற்புத் தென்க ணந்தி யண்ணலை யழைத்துக் கூறும்.

நந்திகேள் வளவ னுக்கு நல்வரங் கொடுத்த வாறே
தந்திமா வரசர் வேடந் தரித்தியாம் வருதும்பின்னர்
வெந்திறற் பொருநர் வேடம் விளங்கெமக் கேற்பக் கோடி
முந்திகீ யித்த லத்தோர் முட்டினற் றான மோர்தி.

(௨)

வந்தறன் சுற்றம் வாழ்தற் கேற்றபன் மனைசெய் வித்தி
நாந்தகம் பற்றி மேவு நாமிருந் தரசு செய்ய
வாய்ந்தசே திமஞ்செய் வித்தி வளமலி காஞ்சி யோனா
யாய்ந்திவண் வரவ ழைத்தாங் காங்குற வுறத்தா பித்தி.

(௩)

குடிபுரு பலர்க்கு முள்ள குறையறுத் தரசன் முந்தைக்
கடிதலி லமைச்ச ருக்குக் காவல்செய் பலர்க்கு மேவு
மொடிவிலெம் வரவு சொற்றி யுனாத்தன வெலாமு னாத்த
படிமுடித் தெமக்கு வல்லே பகர்தியென் றருளி னானால்.

(௪)

பொருவிலி யருள நந்தி புத்தியென் றெழுந்து முந்தை
யுருமறைத் தடைந்து சேனா பதியுரு வுத்த மாங்கக்
தருமணி பலகால் யாத்தவ் வவிர்தலைச் சாத்துச் சேர்த்து
மருவுருண் டலம்பொன் னாழி மற்றணி பலவ ணிந்து.

(௫)

அலங்குஞ் சுகமே காசு மாதிய பலமெய் வாய்ந்து
நலங்குடி கொள்ளக் கண்டோர் நந்தியே யிவனென் றோர்
விலங்குபொற் பிரம்புங் கையி லேந்தியக் கோயி னின்றும்
துலங்குபல் பரிசு னந்தற் சூழ்தர வெளியே வந்து.

(௬)

தினாசெறி கபிலை யாற்றின் றீரமாய்த் திகழ்பூங் கோயிற்
குனாசெறி தென்மீழ்த் திக்கா யுறுமிடஞ் சிறந்த தென்று
புனையறு தெய்வத் தச்சர் பொருந்திய தொழின்மற் றுள்ளோர்
வனையற வரவ ழைத்து மற்றவர் தம்மைக் கொண்டு.

(௭)

செம்பொனத் தாணி மாடஞ் சிங்கமேற் சுமந்த பீட
நம்புபன் மணிகால் யாத்த நல்லெழி லடுக்கு மாடங்
கொம்பனா ராடல் பாடல் குலவுபே ரரங்க மன்ற
மம்பரங் கொடிதோ யிஞ்சி யரமிய மவீர்செய் குன்றம்.

(௮)

வரிகெழு நயனச் சோபா வதிக்குவ ளகம்பூஞ் சோலை
விரிமலர்த் தடமற் றுள்ளோர் மேவுறத் தருபன் மாடங்
கரிபரி யிரதம் வீரர் கணங்கடங் கிடங்கள் வெவ்வே
றுரியபல் பொருட்காப் பாற்று மோங்குபல் லறைகண் மாதோ.

(௯)

ஒருதனி விடங்கப் புத்தேள் பணிவிடைக் குரிய ராகி
வருபரி சனங்கண் மேவு மாடமத் தியற்றும் யாவர்

திருமலி தரமும் நாளிற் செய்வித்தான் சீர்சா லெங்கள்
குருபரன் மரபிற் கெல்லா முதர்குரு வாய கோமான். (௧௦)

வளமலி காஞ்சி மேய மன்னவன் மருகி மற்று
முளபரி சனமுன் யாவு மொல்லையோ ரிரவிற் றானே
பளகறு னாது போக்கி வரவழைத் தவரைப் பற்றுந்
தளர்வறுத் தினிதாங் காங்குத் தாபித்தான் மகிழ்ச்சி பூப்ப. (௧௧)

மாதலன் கொழுந னின்றி வருந்தமோர் கருப்ப மாதை
ஞாதிகள் வந்து வந்து டலிதரா துறுகாப் பாற்றி
யாதுவேண் டெது னக்கென் றெதிர்வினாய் விடுத்த யாவுங்
கோதற வரவ ழைத்துக் கொடுத்தவட் குவப்புச் செய்தான். (௧௨)

குணமலி யமைச்ச னீதி குதுகல னென்பார் கூவி
மணமலி சமுநீர் மாலை வள்ளலே யுலகங் காக்கத்
தணவறு கருணை யாலே சார்தரும் பயமெய்ப் பத்தி
புணர்தர நடப்போ ரெல்லாப் போகமு மடைவ ரென்று. (௧௩)

முடியுடை மன்னர் தேர முடங்கலுந் தூதும் போக்கிப்
படிமுழு வதுங்கைக் கொண்டு மாறுபட்டவரைத் தண்டித்
தொடிவறு தண்ட மாற்றற் குடன்படா தவரைத் தள்ளிக்
கடிதுற வேறு வைத்துக் கழிமகிழ் யார்க்குஞ் செய்தான். (௧௪)

கதியருள் விடங்கப் பெம்மான் சுட்டனை யிட்ட வாறே
மதிமலி யுலக னோக்கி மகிழ்ந்திட முடிவு செய்து
துதிசெயப் பிரான்முன் சென்று தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தான்
பதியவென் மனத்தி னுள்ளும் பாதங்கள் பதிக்க வல்லான். (௧௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௦௮.

மு ன் று வ து.

வித்தக நந்திப் புத்தேள் விண்ணப்பம் விமல வேத
மத்தக முண்மை ஞான மாதவ ருள்ளம் போலென்
சித்தமு மருவு மையன் றிருச்செவி யேற்றுச் சீர்சா
லுத்தம் நீதிச் செங்கோ லுழவர்த முருவங் கொள்ளும். (௧)

இருபத்தைந் தினுக்கு மப்பா லிறையவ னின்று கொண்ட
விருபத்தைந் துடனே ழாய விலக்கண மேனி மூர்த்தி
யிருபத்தைந் தினையும் வென்ற தேற்றஞ்சால் வனப்பா லென்ன
விருபத்தைந் தகவை வாய்ப்ப வெதிர்ந்தகண் விருந்து கொள்ள. (௨)

புனைபுக ழிறையை யொப்பப் பொலிதிரு முகமுஞ் செவ்வாய்
வினைதபு கருணை நாட்ட மிளர்கபோ லஞ்சீர் நாசி
நினைபுயந் தடக்கை மற்று நிகரற வயங்க லாலே
யெனையது முதன்மற் றம்ம வனையதே சினையு மென்ன.

(௩)

பாடகப் பதுமச் செங்காற் பார்ப்பன மகளிர் முன்ன
நீடக நிறையி லாத நீர்மைய ராய வாவத்
தேடரும் வனப்பிற் கொண்ட திருமேனி போலா தின்ன
தாடவர் பலரும் பெண்மை யவாவுறக் கொண்ட தென்ன.

அடங்கரும் புகழ்சான் மேனி யழகியா னழகி யானென்
றிடங்கெழு நாவிற் பல்கால் யாமெடுத்தி திசைப்ப தென்னே
மடங்கலந் தவிசின் மேய வள்ளலை மதியான் மிக்கோர்
விடங்கனென் றுணாத்த றுணிம் மெய்வனப் பாற்றா னென்ன.

(௫)

உருவொடு மிருந்து வேளிவ் வொளியுரு நோக்கு வானேற்
பெருகுதன் வனப்பை யெள்ளு மெள்ளவே பிறங்கு நெற்றி
யொருவிழித் தீயு நாண வுடன்மெழு சோகத் தீயான்
மருவுடல் புழுங்கி வெந்து மாய்தருங் கணத்தி லென்ன.

(௬)

முனிவரை மயக்கி நின்ற முராரிமோ கினிவ னப்புக்
கனிதரு மினைய மேனி காணிலென் படுமோ வென்னப்
பனிமலர்த் தவிசின் மேலான் படைப்புமொண் பதுமை புல்லும்
புனிதமால் காப்பும் வேண்டாப் புகழ்த்திரு வருவொன் றுற்று.

(௭)

பொருவில்பொன் னொளியும் பற்பல் பொலிமணிப் புள்ளி யுங்கொண்
டருவிலை யுடைத்தாய் மெத்தென் றவிசாடி யுரிக்கு மாடை
யொருபுலி யதண்மன் சேயை யொழித்தவெம் புலியை வைய
மருவரை முதற்கான் மட்டு மறைதர மாட்டி யாத்து.

(௮)

பொருபவ ரிதுபோ லாவர் புண்டரீ கத்தாள் போற்றி
வருபவ ரிதுபோற் றண்மை மருவுவ ரெனத்தெ ரித்தாங்
கருமதி யிரேகை நெற்றி யவிர்தர மூன்று வெண்ணீற்
றொருவில்புண் டரமுங் கீறு சந்தமு முறத்த ரித்து.

(௯)

திருநுதற் றகளி மேய செந்தழ னயனத் தீப
மருவுத றகாதா லென்று மாய்க்கவு மனைய தீபம்
பெருககின் றெரிந்த தேத்துப் பெயருத லின்றி யம்ம
கருமையுற் றுறைந்தா லென்னக் கருநிறப் பொட்டொன் றிட்டு.

(௧௦)

நறியகற் பகப்பூ வாதி விடினும் மொடுமீங் குற்றே
யறிதர வெவரு நம்போ லேவேலி யிடமுங் கொண்ட

வெறியமற் றிதனை யென்றும் விடேமெனச் சூடல் போலச்
செறிசூந் குஞ்சி மீதோர் செங்குழ ரீர்ப்பூச் சூடி.

(௪௧)

திருமுகத் திருக்கண் ணாகச் சேர்ந்துறை நம்மு ணீயே
சுருதிகொ லெகினங் காணச் சுடர்முடி யுற்று வாழ்ந்தா
யொருவற வினியான் வாழ்வ லென்றொரு மதியைத் தள்ளி
மருவுசெங் கதிருந் நென்ன மாணிக்க மகுடஞ் சூடி.

(௪௨)

புரிவனை யூச லாடிப் பொலிதரு மிடத்தி ண்த
வரிவனை யீன்ற முத்த மருவியவ் வனையைத் தள்ளி
யரியதிவ் விடமென் றாச லாடல்போற் றளங் கோத்த
பரியகுண் டலந்தோ டோயப் பரவிரு செவியிற் றாக்கி.

(௪௩)

அந்தமில் கடவு ளென்றற் கறிகுறி யாய வென்னைச்
சந்தநின் மிடற்றி னீக்க நகுதியன் நென்று சாதின்
மந்தணம் பேச வால மாமலர் வடிவர் தாங்கி
யுந்தவர் துறைத லொப்ப வுற்பலஞ் செவியிற் சேர்த்து.

(௪௪)

மாற்றருஞ் செய்ய வானின் மயங்கிய சுருவா னொப்ப
வாற்றல்சால் செய்ய மார்பத் தவிகரு நானம் பூசி
வேற்றுரு வமைந்த போதும் விளங்கும் மேனி காண்ட
லேற்றதன் நெனத்தெ ரித்தாங் கிலங்குபொற் கவசம் பூண்டு.

(௪௫)

உன்னுதற் குழைத்த வன்மை யுணர்ந்துமா மேருக் குன்றற்
துன்னுதன் பாங்க ருள்ள மணியொடுந் தொடர்ந்து வந்து
மின்னுபு மேன்மேல் வீங்கும் வீக்கத்தைத் தடுப்பான் கௌவி
மன்னுபு கிடத்த லேய்ப்ப வாருவில் வலயஞ் சேர்த்து.

(௪௬)

சேகரங் கிடந்த தூய சிறுபிறை செய்ய மார்பே
யாகர மென்ற மார்தாங் கவிர்பிறை வடமு மந்த
மாகவண் பிறையை யன்பின் வயங்குடுக் கணஞ்சூழ்ந் தென்ன
யோகவெண் டரளத் தாரு மொண்ணிறம் பொலியச் சூடி.

(௪௭)

கடமுனி யுண்ட காலிக் கடலகம் பொருவ வம்பொற்
நடநெடு மார்பி னொன்பான் மணிக்கலர் தயங்கப் பூண்டு
விடலரி தெனக்க ளத்து விளங்குகண் மணித ரித்து
மடல்விழ் நறும்பூந் தாரு மாலையும் வயங்கச் சூடி.

(௪௮)

அருவுரு வவற்றின் கூட்ட மாகிய வவையொன் பாண
மருவுமுத் தொழிநு முள்ளே மென்பது வயக்கி யாங்கு
முருகலர் மார்பி னொன்பா னிழைகொணூன் மூன்று தாங்கி
புருவரை யணைய தோண்மே லம்பொனுத் தரியஞ் சாத்தி.

(௪௯)

சினமுற நீவிர் யாது செய்யினுந் திருக்கை கான்பல்
லின்மற வடர்த்தல் செய்யீ ரெனக்கதிர் பஸ்னி ரண்டு
மனமுற வடுத்தா லொப்ப மணிசெய்கங் கணமி ரண்டுங்
கண்மணி யாழி பத்துங் கைவி ரொறுமி யைத்து. (௨௦)

மாதர்மும் மடிப்பு வாய்ந்த வயிற்றடி வயங்கு செம்பொற்
காதன்மே கலைவில் வீசக் கைபுனைத் ததற்கு மேலா
மேதரு மவழக்கோ டன்னை வெளியினும் வைத்த தொப்பத்
தீதகல் வயிரக் கச்சைத் திகழுடை வாள்வைத் தார்த்து. (௨௧)

உறுபகை யுறுப்பால் வெல்லு முனக்கிவை மிகையே யென்னச்
செறுநர்த முடலம் போழ்ந்து செழுந்தடி குதட்டிச் செந்நீ
ரறுதிய தாக மாந்தி யகன்கடை வாயு நக்கு
மறுவில்பொற் றடற்று வைவாய் வாளிரு பாலுந் தூக்கி. (௨௨)

தன்றிருப் பெயர்மேற் கொண்டு தயங்குபொற் றொடர்கீழ்க் கொண்ட
வென்றிய தட்டு வென்னிட் டரவக்கண் கினிமென் றுளில்
வன்றிறற் கழலுங் கட்டி வரைதரு கருவி யோடு
நின்றபல் லுயிரு மேத்து நெடியசெங் கோல்கைக் கொண்டு. (௨௩)

திருப்பூணு மறைமு னைத்த சிறுமுறு வற்செவ் வாயின்
மருப்பூமென் கூந்தற் பாகம் வைகுவா ளளித்த தேயோ
கருப்பூர மேலஞ் சாதிக் காயில வங்க மிக்க
விருப்பூர்தக் கோலஞ் சேர்த்த வெள்ளிலை பாகு மென்று. (௨௪)

காதல்செ யடியார் தம்மைக் காதத்தல்செய் கடன்மை பூண்டோ
னாதலின் வாம நீங்கா வம்மையை முருக வேளை
மேதகா தனத்தே வைத்து வெளிக்கருக் கிருகநின்று
மாதரத் துடனே வந்தா னரியயற் கரிய வம்மான். (௨௫)

திருவடிக் கமலம் வேதச் செய்யபா துகைமேற் குட்டி
மருவுறு களிப்பின் மந்த மால்விடை போன டந்து
தருணவன் மீக நாதர் சந்திதி வந்து நின்றான்
கருணையி னடியே னெஞ்சங் கனிதரக் குழைத்தாட் கொள்வோன். (௨௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௩௪.

நா ன் கா வ து.

பகரநுந்திப் பியபோக நீத்தரச போகமனு பவிப்போ னாகி
நிகரரும்புந் திடங்கொண்டார் சந்திதியி னிருபாலு நிலவு தீபங்
தகரருமெய்ப் புகழ்படைத்த சிவகணத்தா ருட்குண்ட சண்ட ரோந்த
தகரருந்தென் ளமுதலையா னின்துதனி யுறைவானா நோங்கிக் கூறும். (௧)

மணிதிகழ்பூங் கோயிலுறை வீர்வம்மின் யாம்புகலு மாற்றங் கேண்மி
னணிதிகழ்யா மரசிலமர்ந் தபயுனைப் பொலிந்துபதி னுறாண் டெல்லைத்
தணிவரிய பேரருளின் முழுதுலகும் புரந்தருளச் சமைந்து செல்வே
நணியரசு புரிபொழுதுத் தியாகேச ரெனும்பெயரோ நாமம் வேறில். (௨)

விழையவுக மும்புறமு மருவுமியா நிருபரா தனத்தே மேவிப்
பிழையறுதே வாலயமம் தணருறையு டமைநாளும் பெருகச் செய்வேந்
தழைதருமெம் மாலான்ம சொருபமாய் மூலலிங்கந் தானாய் மேய
வுழையமர்கைம் மாதேவ னுறைதருமித் தளியுளனி யொளிரு மாலோ. (௩)

அகனமாய்ச் சகனமா யரிபிரமா திகளுக்கு மதிக மாய்ச்சீர்
திகழ்தரவுள் எவரெவரோ வவயோயா கியநாம்பஃ றேய மேய
புகழ்நிருபர் தமக்கதிக மாயிருந்து பெருங்கருணை பொலிய நானந்
துகளறவெவ் வுயிர்க்குளனி மகிழ்ச்சிபுரி குவமென்று சொல்லி மாதோ. (௪)

பேரமுக வாரிதியாய்ச் சகனமாய் நின்றதனிப் பெருமான் யாரு
மாரமுக தவநோக்கிக் கண்படைத்த பயனைநனி யடைய வானறோர்
தேரமுக பொலிநந்தி குண்டனிற்கும் வலப்பாகத் திருக்கை யேந்தப்
பாரமுக கொளவமர்பூங் கோயினின்றும் வெளிவந்தான் பலரும் வாழ்த்த. (௫)

கார்பூத்த கயிலையென விடையுருமா நியதென்னக் காஞ்சி மேய
சீர்பூத்த மன்னகர மண்டனப்பேர் மால்களிற்றைத் திருந்தப் பண்ணி
யேர்பூத்த திருமுன்னர்க் கொடுவந்து பாருதொழு தெழக்கண் சாத்திப்
பார்பூத்த திருவடியொண் படிபூப்ப வைத்தமரர் பணிப்பூத் தூற்ற. (௬)

மறைமுடியிற் களிற்றின்முது கம்பொனில கடத்தமர்ந்து வல்ல பாக
னிறைமகிழ்வி னொடுடத்த வமைச்சர்புரோ கிதர்முதலோர் நெருங்கிச் சூழ
வறைதருமந் நகர்வலம்வந் தரசமா ளிகைமுனடைந் தியானே நின்று
முறையினிழிந் துட்புகுந்தான் முன்னுலா ருளம்புகுநன் மூர்த்தி மாதோ. (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஐசக.

ஐ ந் தா வ து.

சிறந்த பவனத் தகம்புகுந்த தியாக ராசப் பெருமான்பே
ரறந்த வாத வுவளகத்தை யடைந்து விராந்தாங் கமர்ந்தவனப்
புறந்த மடவார் பலரொடெதி ருற்று வணங்கி யெழுந்துதுயர்
மறந்த சோபா வதிகருப்பம் புரக்கும் விருப்ப மனங்கொண்டான். (௧)

படிக்கும் புகழ்மா மறையயன்மால் பற்றற் கரிய பாதநிலக்
கொடிக்குங் கிடைப்ப வருக்கொண்டோன் கொண்ட கோலந் தனக்கேற்ப

நடிக்குங் கள்வ னுதலினு னங்கை கருவிற் குறுமிடையு
நிடிக்குந் திரியம் பகயாக மென்ப தொன்று செய்விப்பான். (௨)

பஞ்சு சேர்மெல் லடிப்பரா பனாமந் திரமெந்திரம் வல்ல
நெஞ்சு தூய முந்நூறு நீதி மறையோர்க் கொண்டுகுழ்
விஞ்சு மகச்சா லையினுப்பண் விளங்கு கடந்தா பித்ததனிற்
சிஞ்சு மார மெனமறைசொ றெய்வந் தனையா வாகித்து. (௩)

பாய பூசை புரிந்துசெபம் பகரு மோம மருச்சிணசீர்
மேய நான்பன் னிரண்டளவும் விருப்பி னாற்றி வேறுவினை
யோய நாம பராயணத்திற் கொருநா நந்த ணைச்செபத்திற்
காய பனவர் சோதிடநூ லாய்ந்தோர் நூற்று வரைவைத்து. (௪)

அந்த மறையோர் தமைப்பூசை யாற்றி யவர்க்குத் தனித்தனியே
யுந்த நூறு பொன்னளித்தாங் குவக்கும் பூர ணுகுதிசெய்
தெந்த வுலகும் புகழ்திரியம் பகமந் திரத்தா லியைகருப்ப
நந்த லறச்சோ பாவதிதன் னருகை யுறக்கங் கணந்தரித்து. (௫)

பரவு சுவைமோ தகமொருமுப் பதினா யிரமும் பகரினிமை
விரவு தெங்கங் காய்பதினா யிரமு மொருவெண் பிறைநிகர்கோட்
டுரவு வேழ முகப்பெருமா னுவப்பிற் கொள்ள நிவேதித்துக்
கரவு தவிர வருமுருகக் கடவு டனையும் பூசித்து. (௬)

தாய பூத பிரேதபிசா சங்க ளாவப்ப் பலிகொடுத்துத்
தேய நகரங் கிராமமமர் தெய்வ மகிழ்ச் சந்தனஞ்சேர்ந்
தாய தயிலம் பலிபிறவு மமையக் கொடுத்துப் பல்லிடமு
மேய பரமன் சினகரங்கள் விளங்க விளக்கம் பலவமைத்து. (௭)

பல்லார் புகழும் புகழ்வளவன் பண்டா ரச்செம் பொருள்கொண்டு
கல்லாருளம்பு காச்சோமாக் கந்தராய மூலலிங்க
நல்லார் மணிப்புந் றிடங்கொண்ட நாய னாருக் தபிடேக
மெல்லார் விளக்க நிவேதனமந் தினிய யாவு நனிசெய்து. (௮)

சென்னி மருகி திருவயிற்றிற் செறிந்த கருப்பந் திங்கடொறுந்
துன்னி வருமூ ரெழிந்துபெருஞ் சுகத்தின் விருத்தி யாமாறு
மன்னி வளருஞ் சங்கரனை மாலைத் தந்தை தாயென்றே
யுன்னி விரும்பு சீலமறை யோரோ ரிலக்கர் தமக்கம்மா. (௯)

அருப்பு முல்லை நிகர்பதமு மமைந்த பருப்புங் குய்கமழ்ந்த
விருப்பு வளர்பல் கறியும்பல் விதச்சிற் றுணவும் பலகனியும்
பொருப்பு நிகரக் குவித்துவிளாப் புடைவீங் கிடுமா றருத்தினு
னிருப்பு நிகர்வன் மனத்தேற்று மின்ப வழுத மருத்துபிரான். (௧௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௧.

ஆ ரு வ து.

—o—o—o—

மானிட மடங்க னும வளவன்மா தேவி பீட்டுத்
தானிட ரகல வாற்றுஞ் சடங்கெலா முடித்த பின்ன
ருனிட ரொனக்குந் தீர்த்தா னுத்தம னுறையிட் டென்ன
வானிடம் படியத் தாணி வாயெழுந் தருள வெண்ணி. (க)

அகலநீ ளங்கு ரோச மமையவோ ரேழு கொண்டு
பகவவ னெனவில் வீசும் பைம்பொனத் தாணி மாடத்
திகலமா மணிச்சோ பான மிரண்டுதன் றலையி லிட்ட
வுகலரு முப்பான் மேலா யொளிரரி யாச னத்தே. (உ)

சிறந்தரன் சிறந்த வோனா தேர்த்துமே தினியோர் போற்ற
வறந்தவா முனிவர் சாற்ற வாசிவா னவர்பூத் தூற்ற
வுறந்தவான் களியி னேறி யுற்றுலீற் றிருந்த பின்னர்
மறந்தவா வளவன் சேனை வருகவென் றருளிளுனே. (ங)

மழைதவழ் கான மென்ன வாரிதி யென்ன வந்த
பிழைதபு படையை நோக்கிப் பெருந்திரு நகர வீதி
விழையுலாப் போந்து மீள விரும்புபு முறையிற் செல்லத்
தழையுமப் படையை யேவித் தான்வெளி வந்து நின்றான். (ச)

உறைதரு தலைச்சாத் தாதி யுற்றபல் சிறப்பின் மிக்கோ
ரறைதரு செம்பொ னுற்செய் தவிர்நெடுந் தண்டங் கொண்டோர்
கறைதபு வீரம் பூண்டோர் கட்டியத் தொழின்மேற் கொண்டோர்
முறையினு யிரத்தோ ரம்ம முன்செல வவர்க்குப் பின்னர். (ஊ)

தண்ணுமை படகந் தக்கை தடாரிதூ ரியமு ழாமுன்
னெண்ணுமொன் பதிற் றிரட்டி யியத்துளொவ் வொன்றி னுக்கு
நண்ணுமோர் பப்பத் தாக நரலையு முகிலு நாணத்
தண்ணுறத் கொண்டி யம்பு மவர்செல வவர்க்குப் பின்னர். (சு)

மாற்றருங் கடுப்பி னீர்க்கும் வாசிவ வயிர வச்சுஞ்
சாற்றரு மொளிப்பொற் காலுந் தடமணித் தட்டு முள்ள
நாற்றடந் திசையுஞ் செல்வ நகுமுடி வானம் போழ்வ
வேற்றமா ரிரத மையா யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர். (ஏ)

பிறையிரண் டனைய கோட்ட பெய்யுமுத் தான யாற்ற
கறைநிகர் கால மண்டோய் கையநீன் வலையின் மெய்ய
வறைதரு முகிலு நாண வுதிப்பெருங் குரல வாகோ
ரிறையுமில் யானை பையா யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர். (அ)

விரவுபைங் கடல்குழ் வைப்பில் வெறுப்படைந் தென்ன நோக்கா
தூவுகொள் வான நோக்கி யுறுகழுத் தெடுத்துச் செல்வ
பரவுகடன் புறத்த கைப்புப் பற்றுபு குதட்டெம் வாய
விரவணத் தொகையோ நோழா யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர். (க)

விரும்புபொற்றூர வான மீச்செலும் வலிய வீர
மரும்புமைங் கதிய தெவ்வ ரணிமுடி யூன்றூர் தாள
கரும்புயர் மொழிநல் லாரிற் கவிழ்தரு முகத்த வாய
விரும்புர விகளொன் பாளு யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர். (க0)

வில்லினர் வீர வாளர் வெய்யபோ ரெனின்வீங் குந்தோட்
கல்லினர் கூற்றி னேருங் கண்சிவந் தூறவென் காணு
மல்லினர் சாலி கைக்குண் மறைந்தவர் வரிவ யப்பூ
ணெல்லின ரிருப திற்றா யிரர்செல வவர்க்குப் பின்னர். (கக)

வந்தபோர் புரிக வென்று மறலிக்கு முடங்கல் போக்கி
முந்துநே ரெழுவேற் கண்ணூர் முழுவரை யினத்தும் வென்ற
நந்துபூண் முலையார் காம நலமுழு வதும்வி லைக்கே
யுந்துவா ரிருநூற் றோர்மொய்த் துடன்வர வவர்க்குப் பின்னர். (க2)

கலைநிறை மதியைப் பற்றிக் களங்குந் றொழிய வெற்றி
மலைவரத் திரட்டி நீட்டி வயங்குமக் கொண்டா லன்ன
தலைமைசால் வெண்பொன் செய்த தண்டங்கைக் கொண்ட வீர
ரிலைமுகப் பூணி ரண்டா யிரர்செல வவர்க்குப் பின்னர். (க௩)

படர்பெருஞ் சேனைக் கெல்லாம் பதியென நின்ற வண்ண
லிடரறுத் தென்னை யாளு மிரும்புகழ் நந்திப் புத்தே
டொடர்மணிப் பொற்றூர் பூண்ட சுந்தரப் பரியொன் றேறி
யடர்களிப் போடுஞ் செல்ல வண்ணமெய் யறிஞன் பின்னர். (க௪)

வானமு மண்ணு நோக்கி மகிழ்ச்சியம் புணரி மூழ்க
வீனமில் குண்ட சண்ட ரிருபுறம் பற்றிச் செல்ல
வானபன் மணியுங் காலயாத் தலங்குபொன் செய்த தெய்வ
யானமே லேறிச் சென்றா நென்னுளத் தேறி நின்றான். (க௫)

மறைநெடு முடியே யாகி வயங்குமச் சிவிகை வாமத்
தூறையுரு வியவாள் கைக்கொண் டொளிப்பரி யேறி யச்ச
மிறையுமில் வீரர் முந்தூற் திரட்டியர் செலவ லத்துங்
கறையிலத் தொகைய வீரர் கரைந்தவவ் வாறே செல்ல. (க௬)

அருட்கட லுகைக்குந் தெய்வ வலிர்மணி யானப் பின்னர்க்
குருக்கிளர் மணிப்பூ னீதி குதுகல னாதி யாய

திருப்பொலி யமைச்சர் பன்னா நேர்த்தவர் செம்பொற் றூர்பூண்
டுருப்பொலி புரவி யேறி யுவகையிற் சென்றார் மாதோ. (க௭)

பொன்செய்காற் கவரி நூறு பொலியும்வெண் கவிகை நூறு
மின்செய்சார் தாற்றி நூறு மிளிர்மணிக் களாசி நூறு
மன்செய்கே தனங்க ணூறு வளமலி யொலிய னூறு
முன்செய் மற்ற யாவு மொய்த்தன முன்பு செல்ல. (க௮)

தழையுமிச் சிறப்பி னெம்மான் றண்பனி நீர்தெ ளித்து
மழைதவழ் பந்த ரீட்டு மகரிகை கதலி கந்தி
விழைபசங் கன்னல் யாத்து வினாநறுந் தாரு நாற்றிப்
பிழையறப் புணர்த வாருர்ப் பெருந்திரு வீதி சூழ்ந்து. (க௯)

மதிதவழ் முகட்டுச் செம்பொன் மாமணிப் பவன மேலி
நிதிதவழ் தெய்வ யான நின்றிழிந் தான்ற சான்றோர்
துதிதவ முத்தா ணிக்கட் சுடரரி யணையி ருந்தான்
கதிதவழ் மலர்த்தா னாயேன் கருந்தலைக் கணியாச் செய்வோன். (௨௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஐகக.

ஏ ழா வ து.

அரியணை மீது தென்முக மாகி யமர்ந்தருள் வீரகிண் கினிக்காற்
பெரியவ னந்தி யண்ணலை நோக்கிப் பெட்டெமைக் காணுமா றடைந்த
வுரியமெய்ச் சீல மறைக்குலத் தவரை யொல்லையின் வருவியென் றருளத்
தரியலர்க் கிடையே ஞாயமற் றவனந் தணர்புகப் புகுத்தினன் றிருமூன். (௧)

மறைமுழு துணர்ந்தோர் மறைநெடு முடியு மாயனும் பிரமனுங் காண
நிறைபரம் பொருளை முன்புதரஞ் செய்த நெடுந்தவ வலியினற் கண்டே
யறையுப் வீதம் பூரண சூம்ப மக்கதை யறமலி நீறு
கறையறு கனிதண் முதலிய பிறவுங் கையுறை கொடுத்துள மகிழ்ந்தார். (௨)

நினைத்திடி னிறும்பூ தல்லதென் னுண்டா நிறைந்தபல்
றும், வினைத்திறம் தடிவான் மேயவந் தணரை மேருவுஞ் சமழ்ப்புறு தோ
ளிற், கனைத்துவண் டிமிர்பூந் தார்புனைந் தரசாய்க் கவினரி யணையிருந்
துலகத், தனைத்தையு முணரு மண்ணலுக் கெதிரின் றமைச்சியல் பூண்டவ
னுணர்த்தும். (௩.)

கறையடி மருப்புஞ் சந்தனக் குறடுங் காழகிற் றுண்டமுஞ் செம்மை
நிறைசெழு மணியும் வயிரமு முத்து நீலமுங் கையரிக் கொண்டு
துறைதுறை யொதுக்கிக் கிழிதர வயிறு தொடுகட லகம்புகுந் துலவு
மறைபுனற் பொன்னி யிருகளைப் புறத்து மமருமந் தணர்கண்மற் றிவரால்.

வாலிய மருப்புப் பொருப்பொடு கருப்புல் வான்றவழ் பொருப்பையு முருட்டி
கோலிய ஷுபரி திடர்பட வெறிந்து கொழுமணிச் சூப்பைகை வாரிச் [சு
காலியல் கழனிச் கதலியுங் கழுஞ் கழுத்தொடி தாவெறிந் தார்க்கும்
பாலிகுழ் காஞ்சி மாநகர் முதற்பல் பதியுறை வேதிய ரிவரால். (இ)

செழுநலம் பயக்குஞ் செந்தமிழ் மணக்குஞ் செய்யவாய்க் குறுமுனி யுறையு
முழுமணிச் சிகரப் பொதியினின் நிழிந்து மூரிவா னின்றறங் கருதி
வழுவறு தாரா கணம்புகுந் தாடி வயங்குற மேலெழுந் தென்னப் [ல். (சு)
பழுதில்வெண் டரள் மெடுத்தெறி பொருநை பழந்தெழு பனவர்மற் றிவரா

அடர்பிணர் மருப்புப் புனிற்றிளங் கவரி யதிர்தரு கணப்பொடு பாய
விடர்தபுத் தெழுந்து வளர்த்தகற் பசுத்தி னிருங்கழுத் தொடிதர வெருவிப்
படர்பெரு நீத்தத் தெழுதகட் டகட்டுப் பகட்டிள வாணமேற் பாயுந்
தொடர்புகழ்ச் கோதா வரிக்கரை யமருந் தூமறைக் குலத்தவ ரிவரால். (எ)

அரவினாற் கொள்ளப் பட்டபைந் தேனா யவ்வராப் பூணவும் பெருமீ
லுரவினாற் கொள்ளப் பட்டபுன் சிறுமீ னெல்லையம் மீன்விழி யென்பு
பரவினாற் பொலிகை விரலணி தரவும் பரம்பரன் றிருவரு நல்கும்
புரவினாற் பொலிந்த் கங்கையங் கணாவாழ் புண்ணியப் பூசர ரிவரால். (அ)

இவர்கடற் நீரத் துறைபவ னாய விவர்மறை நான்கினும் வல்ல
ரவருபா கமமா கமங்களில் வல்ல ரவர்புரா ணங்களில் வல்ல
ருவர்கியா யத்து வல்லரெண் வல்ல ருவரென வமைச்சுணர்த் திடலுந்
தவர்குழாம் புகழாண் டகைசிறு முறுவ ற்த்துசற் றேழுடி யகைத்து. (ஊ)

தகவவர் கொணர்ந்த யாவையு மமரர் தங்குல தெய்வமாய் நின்ற
நிகரறு செம்பொற் புற்றிடங் கொண்ட நிருமலற் காகெனப் போக்கிப்
புகரறு மறையீர் தும்மனை வியரும் புதல்வரு மற்றுள யாரு
மிகவலி யினர்கொ லெனவினா யினையர் விடுத்தொ ளுணர்ந்துவந் துணாக்கும்.

வலிநர மடங்கற் பெயருடைக் கிள்ளி மைந்தீனா யினியவ தரிப்போன்
பொலிவரி கழற்காற் றெவ்வோ நனையான் புகழ்ச்சிவ் தத்தமா வளவன்
மலிதரு கருமம் பார்க்கும்யாம் புற்றில் வயங்குநா யகனரு ளாறு
மெலிவரு துங்க ளாசியி னுலு மேதினி காத்துமென் றுணர்த்து. (கக)

நன்னிதிச் சிழுவன் றோழனு கியகோ னரசிங்க வபயனுக் கினிச்சீர்
மன்னிய ஷுதிக்கு மகன்சிவ தத்தன் மனிதனா யிருந்துல களிப்போந்
துன்னிய நீவிர் யாவரு நன்கு சூழ்ந்துணர்ந் திடுமின்மற் றிவ்வா [குந்.
நின்னியற் றியாக ராசொன் றுறுகை யெழுத்தொடு மெண்ணின்மன் னருந்

முடங்கலம் மறையோர் தங்கையிற் கொடுத்தம் முடங்கலுள் வரைந்திடு மாற்
மடங்கலு மவர்க்கு வெளிப்பட ஷுணர்த்தாங் கமர்தரு மிடம்புக வனுப்பி [ற

மடங்கலா தனத்தே வீற்றினி திருந்தான் மாயவன் மாமணி மார்புந்
கடங்கலு முயிரா வதப்பெரும் பாகன் கற்பக நாகிம்மீற் றிருந்தோன். (௧௩)
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௮௪.

எ ட் ட ா வ து.

மறையவர் தத்த மிடம்புகச் செலுத்தி மணிசெயத் தாணிமண் டபத்திற்
கறைதடித் தளவின் மணிகுயின் நமைத்த கனகசின் காத்தனம் பொலிய
வறைபுகழ் நந்தி யண்ணலு நீதி யமைச்சனு மிருபுடை நிற்பச்
குறைதவிர் கருணை வீரகின் கிணிக்காற் கொற்றவ னிருந்தருள் காலை. (௧)

வேதியர் கொடுத்த முடங்கல்கை யேற்று விருப்பொடு பூசித்து வாசித்
தாதியம் பரணைத் தீட்டொடும் வணாந்த வனைத்தையு நன்னுணர்ந் தெழு
நீதியிருபர் யாவரும் வினாந்து நிராந்துத மூர்திமேற் கொண்டு [ந்து
சோதியங் கமலைத் திருநக ரகம்வான் றொடுமுடிப் பவனமு னடைந்தார்.(௨)

சுத்தமன் னவர்கே னுபதிப் பெருமான் நன்னருள் பெற்றகம் புகுந்து
பந்தமில் பரம யோகியை முன்செய் பளகறு தவத்தினுற் கண்டு
குந்தவல் வினைநீர் தரப்பணிந் தெழுந்து குடந்தமுற் மெதிர்நிரா கின்ற
ரந்தவெல் லையின்வந் திறைஞ்சிமந் திரளோ ழாங்கவர் தமையிறைக் குணர்த்தம்.

பிணர்படு மருப்புக் கலையடிச் சுயவாய்ப் பெருங்கரு மேதிசெஞ் சாலி
வணர்படு நறிய பசங்கதிர் மேய்ந்து மதுமலர் முண்டகங் குதட்டிப்
புணர்படு மதுரக் கழுகறித் தருந்திப் புனிற்றினங் கன்றொடுங் கலிழ்ப்பூந்
துணர்படு தேமா நறுநிழ லுறங்குந் துளுவநாட் டரசனித் தோன்றல். (௪)

வழிமதுக் கமல வாவின் நெழுந்த வாணையம் போத்துவின் னுலகத்
தொழிதலில் சுரபி மடித்தல முட்ட வுகளிளங் கன்றென நீனைந்து [த்துப்
பொழிதலுந் திம்பால் ஓபருகியொண்சாலிப் போனாயும் பொழிலையும் பெயர்
பழிதடி மணிவா ரியித்புக வெறியும் பாண்டிய நாடனில் வேந்தன். (௫)

தறியிற முறித்துப் பாகுடல் பிளந்து தகைநெடுங் கூர்ங்கழை சுளித்து
மறிவரு சிழலைப் பகையெனத் குமைத்து மாமழை யினுமத மொழுக்கிச்
செறிதர விழும்பல் விளரிவண் டோச்சித் தீயுரு மேறென முழங்கி
நெறிதவச் சின்னது-ஞ்சுசந் திரியு நெடுமலை நாடனில் கிருபன். (௬)

யாளியி னடைந்து கடற்புனல் பருகி யாணையி னெழுந்துவின் பரந்து
வாளியு மடித்துக் கான்றற முழங்கி வண்கதி ரோணையு மறைத்தே
யோளியின் மழைத்தா னாகள்கள சளவென் றொலியெழுவொழிவற வெழில்
கோளியி னிலை முரீயினும் பொழியுந் குடகநாட் டரசனித் தோமான். (௭)

கலவுநெற் கதிர்செங் கரும்பின்மேற் சாயக் கரும்புபைங் கமுகின்மேற் சாய
மலர்தலைக் கழுகு வாழைமேற் சாய வாழைதே மாவின்மேற் சாயப்
பலமலி தேமாப் பலாவின்மேற் சாயப் பலாவிலாங் கலியின்மேற் சாயக்
குலவிலாங் கலிகற் பகத்தின்மேற் சாயுங் கோசல நாடனிக் கோமான். (௮)

ஒழுகுறு மதுவெண் டாமரை மலரை யொருபுறச் சிறகர்கை வந்தோர்
செழுமட நாரை நடந்திட வேற்றுச் சிறுபெடை தழுவிய திதுவெண்
றழுதழு திரங்கு முயிர்ப்பெடை துணைத்தா ளடிக்கடி பணிந்துவெம் புலவி
பழுதுற வொழித்துத் தழுவுறு மருதப் பல்லவ நாடனித் தோன்றல். (௯)

வடுவகிர் விழியார் தண்டெ டட்டில் வாய்க்களைத் தகற்றிய கழுநீ
ரடுபலி யடிக்காய்க் கூன்குலை யரம்பை யடியறச் சாய்த்துமுத் தரும்பிப்
படுமர கதங்காய்த் தத்துகிர் பழுத்த பற்பல பூகமுந் தள்ளி
நெடுநிலங் கிழித்துக் கடற்புகுந் தடங்கு றிடதநாட் டரசனின் நிருபன். (௧௦)

வருத்துவிர் யானே பொறேன்பொறே னுயிரும் வாழ்கலே னென்றிடை வரு
பருத்திறு மாந்து சுணங்குபூத் தொளிரும் படாமுலைத் துணைமட மாதர் [ந்தப்
கருத்துற வடுமில் புகுந்கினி தடுபல் கறிக்கடு ருய்ப்புகை யெவரு
மருத்தியுந் றிடப்பல் காவதங் கமழு மவந்திநாட் டரசனில் வண்ணல். (௧௧)

கருவிழிச் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தோட் கரும்பினு மினியசொன்
மடவார், மருவுபு குடைந்த விடத்துநின் றெழுந்த மஞ்சனீர் பெருக்கெடுத்த
தியாரும், பொருவறு புடவி பொன்னிற மெனனால் புகறன்மெய் யென்றி
றும் பூது, தருமகிழ் வடையப் பரவுறும் வண்கார் தாரநாட் டரசனித் தலை
வன். (௧௨)

கடமருண் முலைமேற் சந்தமும் புழுகுங் கணாதரக் கருங்குழல் சரிய
மடநடை யஞ்சொன் மடந்தையர் குடைந்த மலர்த்தட கின்றெழு வாளை
படாநெடு வான் நதியடைந் துழக்கப் பகருமந் நதியரம் பையர்க்கத்
தடமண மயிர்ப்ப நல்குறும் வளப்பாஞ் சாலநாட் டரசனித் தலைவன். (௧௩)

கருமுகிற் படலஞ் சூதுடைந் ததிரக் கவன்றுதா ராகண முதிர
வருமுலைத் துவர்வாய் மடந்தையர் பொன்செய் மாமணி பூசலாட் டெவக்குந்
திருமலர்ப் பொழிலிற் கனிபல சித்தத் திரிந்துவாய் முழங்குபு வானத்
தருமுயற் கலைமேன் முசுக்கலை பாயு மங்காநாட் டரசனில் வண்ணல். (௧௪)

கருமுக மங்கி மிதித்திட வுதிர்நெங் கம்பழங் கணத்தவழ் கமுகின்
மருவுசெம் பழங்க ளுருத்துசெட் டரம்பை வண்கவைப் பழக்கலை முறித்துப்
பெருகிய வருக்கைப் பழங்கிழித் தருகு பிறங்குதே ழாம்பழஞ் சிந்திப்
பொருவில்புண் டரிகத் தடமிதந் திகொம் போசுநாட் டரசனிப் பூமான். (௧௫)

இன்னண நீதி குதுகல னென்பா னெதிர்கிரா நின்றபஃ நேய
மன்னவர் தம்மையுணர்த்திட ணீணர்தம் மன்னவர் யானாயு நோக்கிப்
பொன்னகு வீர கிண்கிணிப் பூர்தாட் புரவலன் நிருமுடி யசைத்து
நன்னலம் பொலியம் மந்திரிக் கிழாணை நந்தியை நோக்கியீ துணாக்கும். (௧௬)

பொருவில்சீர் வளவற் கினியமன் னவராள் பூமியெவ் வளவுமற் றின்னு
மருவவல் வளவீர் தடற்சிவ தத்த வளவன்றன் பூமியென் றவரை
பொருவரு காவல் புரிக்கிடச் செய்ம்மி னுற்பகை யாய்மனா திகளால்
வெருவரு துரோகஞ் செய்தமன் னவராண் மேதினி முழுவதுங் கவர்மின். (௧)

மற்றவர் தமக்குத் தண்டமும் புரிமின் வளவனாற் றண்டிக்கப் பட்ட
குற்றமிக் குடையோர் தமைச்சிறைச் சாலை குறுகுறப் புருத்துமின் வினாவி
னுற்றவச் சாலை வறிதிருந் தவர்தாட் குறுகரு வல்லிசேர்த் திடுமின்
• மூற்றகார் வல்லி பூண்டுறைந் தானாத் துரத்துமின் நேயம்விட் டகல. (௧௮)

முன்னாநம் வளவன் யாவரை நீதி முறையினாற் றண்டிக்க விலையோ
வன்னவர் தமையு நீதிதா லறைந்த வவைக்குமா றாகியே நடக்கு
மன்னவர் தமையு நந்திரு முன்னர் வல்லையிற் கொடுவந்து விடுமின்
நன்னமு நீதி திறம்புத லில்லாச் சங்கர சேவகச் சோழன். (௧௯)

அறைதரு தேய காலவி ரோதத் தாலெவர் தம்மையா யினுநன்
முறைதபத் தண்டித் திருக்குமே லவரை முகமனே டிங்கழைத் திடுமி
னிறைசமா தானஞ் செய்துமயா மின்னு நீதிபோ லீட்டுவா னாயு
மறைதரு சுவேச்சை யுடையவ னாயு மங்கையி லிலாதவன் போன்றும். (௨௦)

படிமிசை யுறையோன் யாவனோ வரச பலாதிக ன்னையன்மற் றவன்றன்
முடிவறு பொருளைக் கவர்ந்துநம் முடைய முழுப்பெருங் கோசத்துச் சேர்மின்
கடிதலின் மகவி லாமையான் வைத்த காஞ்சன மோர்ந்தம் புரிமின் [மான்.
கொடியபா தகர்தம் பொருள்கவர்ந் திடுமி னென்றான் குணப்பெருங் கோ
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௦௫.

ஒ ன் ப த ா வ து.

புனையுநல மலியருட்பூங் கோயிலகத் தரியணமேற் புவன மீன்ற
தனைநிகரும் பெருங்கருணை யம்மையிளங் குழவியொடுந் தனித்து வைக
வனைபவனத் தரியணமேல் வீற்றிருக்குங் கிண்கிணிக்கால் வள்ளந் கோமான்
வினைதபுசே னுபதியை மந்திரக்கொத் தினைநோக்கி மீட்டுங் கூறும். (௧)

வளவனுக்கு முனமறகூற் றொருபாகந் திறைகொடுத்து வந்த வேந்த
ருளமகிழ் வின்றுமுத னாலிலொரு பாகமளந் துதவல் வேண்டிந்

தளர்வுறுவ ரெனிற்பூமி யின்றமுத லதிகபலந் தவச்ச ரக்குங்
கிளர்தருநுண் மதிமிக்கீ ராதலால் யாவருக்குங் கேடின் றுமால். (௨)

வருமொருகூற் றினைநான்கு கூறுக்கி யொருகூறு மாதே வற்கும்
பொருவரியீர் மற்றொருகூ றன்னதா னத்தினுக்கும் புகன்மற் றோர்கூ
றொருவரிய சேவகஞ்செய் பவர்க்குமினி துதவுமின்மற் றுளவோர் கூற்றை
மருவவிரு கூறுசெய்தொன் றுற்பவனத் துறுசெலவை வயங்கச் செய்மின். (1)

மற்றொருகூற் றினைக்கோசஞ் செறித்திடுமி னிவ்வாறு மதியந் தோறுங்
குற்றமற நடத்திடுமின் முயன்றுபுவி யசுழ்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுஞ் செம்பொ
னுற்றகொடுஞ் சூதாடு மவர்பொருண்மற் றுரியிரி லா தொழிந்த வாசை
முற்றவிவை கொண்டுசிவா லயந்தொறுமண் டபஞ்சிகரி முதல செய்மின். (1)

ஒடிவில்பெருந் திவினின்றும் வருமொண்பொ னபராதத் துற்ற செம்பொன்
கடிவிலறம் புரியவுரி யாரலாச் சங்கரசா தியர்கைக் காண
நெடியசிவ ஞானத்தால் வெறுத்தபொரு ளிவைகொண்டு நிரம்ப நாளுந்
படியின்மறை யோர்க்குவி லாப் புடைவீங்க வருத்திடுமின் பதமிக் காயே. (1)

தருவளவன் வனப்பலம்விற் றும்பொருளால் வித்தியா சாலை செய்மின்
மருவுமுலோ பியர்பொருள்வெஞ் சோரர்பொருள் புத்திரியின் மன்னர் மாதர்
பெருகுழி தனப்பொருளா னடவையினீர்ப் பந்தர்தடம் பிறங்கச் செய்மின்
நிருமறையோர் பொருளுளதே லவர்க்கேநல் குமினென்றான் றேவ தேவன்.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுக்க.

ப த் தா வ து.

பொருந்தா நெறியிற் புக்குழலும் பொறியி னேனுள் ளமும்புருத்
திருந்தா டரவக் கிண்கிணிக்காற் றியாக ராசுச் சிவபெருமான்
பெருந்தா ரணிகொண் டாடுறுசீர் பெற்ற சயிலா திஷயீதி
யிருந்தார் புனைமற் திரதோற்றை நோக்கி மீட்டு மிஃதுனாக்கும். (௧)

மறையோர் பொருணம் பண்டார மருவு மெனின்மற் றதனையள
விறையா யினும்வை யாதவர்க்கே யீமி னீபு முறைகேண்மின்
பொறையீர் சாமா னியொன்னிற் போற்றி யவரை வரவழைத்துக்
கறைதீர் பசும்பொ னெவ்வளவல் வளவே கொடுமின் கனிவாயே. (௨)

தக்க தரும சாத்திரந்தேந் தவர்க்குப் பாக மிரண்டதனோ
டொக்க நீதி னுலுணர்ந்தார்க் கொருமும் பாக மவையொடு சீர்
நக்க புராண முணர்ந்தார்க்கு னான்கு பாக மிதிகாசர்
தொக்க வவற்றோ னெந்ந்தார்க்கைம் பாகங் கொடுமின் சோராமே. (௩)

மறையுந் தெரிந்தார்க் கறுபாக மறையொண் பதமுந் தெரிந்தார்க்கு
நிறையும் பாக மேழ்கிரம நெறியுந் தெரிந்தார்க் கெண்பாக
மறையும் வேதாங் கமுந்தெரிந்த வவர்க்குப் பாக மோரொண்பான்
குறையில் சடையுந் தெரிந்தார்க்கோர் பத்துப் பாகங் கொடுத்திடமின். (ச)

சொற்ற சிறப்பி னோடுகீவ யோகந் துலங்க வுடையாருக்
குற்ற பாகீம் பதினென்ற லொளிரா கமமு முணர்ந்தார்க்குப்
பற்று பாகம் பன்னிரண்டு பகரு நான மாசார
மற்றும் பூண்டு சிவமுணர்ந்தார்க் கொருநா நன்பின் வழாதிமின். (சு)

பார்பா லடைந்து பொருளேற்றல் பதமுண் டுகை யில்லாத
வரமார் கியம நனிமருவி மாதே வனையு முணர்ந்தார்க்குத்
திரமார் தருமா யிரம்பாகஞ் சேரக் கொடுமி னிவ்வாறு
கரவா தினிது நடமினெனக் கனிவாய் மலர்ந்தான் கமலேசன். (சு)

நோயன் பதிதன் குணமில்லா னோன லீனன் பேரரசைத்
தியன் றத்தை கொலைமுதலாச் செறிபா தகத்தன் றீமொழிசேர்
வாய னெனினு மறையோனேல் வையா தவன்பொ னளித்திக
மாயன் முதலோர் கவர்ந்தாலும் வழங்கும் கேட்ப் பொருளுணர்வீர். (எ)

தனாயின் மருவு மெவ்வகைய சாதி யாருந் தொழ்த்தக்கோர்
புனாயின் மலிந்த பூசுரரோ போற்ற வேது வெண்ணையெனிற்
கறாபு ராணந் தருமனால் கழுவாய் மனமும் பலவுமவ
ருளாய் னுதித்த லாலென்ற னெப்பி லாநந் தியாகேசன். (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுசக.

ப தி னெ ன் று வ து.

சிறுவிதிசெய் மகஞ்சிதைத்துத் தலைதழிந்து தகர்த்தலைபின் சேர்த்துச் சற்றே
கறுவியவற் சார்த்தார்க்குந் தருதண்டம் புரித்தபெருங் கருணை மூர்த்தி
மறுவறயா வர்க்குமுறு தண்டமினும் புரித்தாள வல்லோ னன்பர்
பெறுபொருளா கியவிடங்க னமைச்சன்முக நோக்கியிது பேசு மாலோ, (க)

துயபெரு கீதியுணர்ந் தொள்ளறிவின் மிகுதீர்த்தித் துணைவ கேண்மோ
பாயபகை மன்னர்பெரு நகரமுறை தருகரிகன் பரிசு னுண்மை
மேயலியற் புலவரிசைப் புலவர்கணி கையர்பசுக்கண் மிடலார் சேக்க
ளாயலிவை வறிதிரா தேகுபுகைக் கொண்டாந் தடங்கச் சேர்த்தி. (உ)

அண்ணவற்றுண் மால்கரியும் வாம்பரியும் புற்றிடங்கொள னாமல மூர்த்தி [ன்
மின்னருகீ தியிற்பவனி யெழுச்சியின்முன் செலுமாறும் விறலான் வென்மே

மன்னவிரகு முரசுகமர் துடன்செலுமா றும்பசுக்கள் வயங்கம் மூர்த்தி
சென்னிமிசை யாட்டநறும் பால்பொழியு மாறுமுடன் சிறப்பச் செய்தி. (௩)

மன்னுமியற் புலவனாயு மருவுமிசைப் புலவனாயும் வண்பூங்கோயி
றுன்னுகம லாம்பிகைதன் சந்திதியு னிருளாலுந் துலங்க மேவி
மின்னுமவன் புகழ்பாடித் தொண்டிருக்கச் செய்திநெடு வேல்போ லொண்கட்
பன்னுகணி கையரையும் கோயிலிடை நடநவிலப் பண்ணு வாயே. (௪)

பகையரசு நுடனறவு கொண்டிருந்த மூர்க்கரெலாம் பங்க யப்பூ
முனைமருவு சுரவாவிச் சோபான மெலாங்கட்டி முடியு மாறு
திகைமருவு மிட்டிகைகள் சுமந்தெடுத்துக் கொடுக்கும்வகை செய்தி பொய்தீர்
தகைமருவ வென்றுலு மையமறுத் துணர்ந்துதெளி தன்மையோயே. (௫)

வழிமருவிப் பதிகர்பொருள் பறிப்போனா யாவனாயும் வருத்து வோரை
மொழிபுகழித் திருவாரூர்த் திருவீதி மயலகற்றி முகந்து தூரீ
ரொழிவறவென் கணுந்தெளித்து மேடவல்சற் றேனுமிலா தெரப்புக் காணுங்
கழிபெருவே லையினமைத்தி யென்றுலு மையமறக் கற்று னோயே. (௬)

நியாயமா றுணாப்போரு மனத்தொன்று வாக்கொன்றா நிகழ்த்து வோரு
முயாதபே ரிடருறச்செக் காதியியர் திரங்களிமூத் துழலச் செய்தி
தயாவிலு லிவ்வாறு தருதண்டம் யாமெடுத்துச் சாற்றி நெங்கெண்
மியாவெனா வாய்மலர்ந்தான் நியாகரா சப்பெயர்கொள் விமல வேந்தன். (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௨௬.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து.

இன்னருக் கின்ன தண்ட மியற்றிடக் கடவ தென்று
மன்னரு ளால்வ குத்த மன்னவர் பிராணிக காண்பான்
பன்னரு மறைமுற் றோர்த் பனவன்மெய்த் தவுத்த னாக
தன்னமு மில்லா னம்பா சங்கர னென்பான் வந்தான். (௧)

வந்தவன் றனை நூல் வல்ல மந்திரக் கிழவ னாதி
யந்தமில் பரம யோகி யருட்டிரு முன்ன ருய்ப்பக்
கந்தமென் மலரோன் மாயோன் காணரும் பொருளை முன்செய்
பந்தமி நவத்தாற் கண்டு பகரநுங் களிப்பி னாழ்ந்தான். (௨)

தண்ணிய மறையோ னம்பா சங்கரப் பெயரோன் மிக்க
புண்ணிய சேவன் காணப் போந்தன னென்று தேர்ச்சி
தண்ணிய துணைவன் கூற நயந்துகல் லார மென்பூங்
கண்ணிய னருள்வ முங்கிக் களிசிறந் திருக்கும் காலை. (௩)

கடமருள் செருத்தன் மேதி கன்னலம் படப்பை மேய்த்து
மடன்மலர்த் தடமு முக்க வாணியம் பகடு தாவிப்
படர்முதி லணவு தெங்கிற் பிற்றுமுப் புடைக்காய் சிந்து
மிடமுயர் புகழ்க்காம் போச மென்றொரு தேய மாதோ. (ச)

அன்னத னுதிசித் திக்கி ன்டருமாங் கனிச்சா றோழக்
கன்னலம் படப்பை சாய்த்துக் கலியந் துடவை மாய்த்துச்
செந்நெங் கழனி மூடித் தினாக்கடற் புலவு மாற்று
நன்னர்கொள் கலிங்க மென்றோர் நருவளத் தேய முண்டால். (ஈ)

இத்தரு தேய நாப்ப னெய்தகோ லிடைசெ லாது
மொய்த்தபா தவப்பைங் காணு முகிறவழ் விர்த மாதி
குத்திரக் குழுவுஞ் சந்தக் குறடுங்கா முகிலும் வாரி
யொத்திரு கரைப்பால் வீசி யோகொன் யாறும் பல்ல. (ஐ)

மாற்றருங் காண மாதி வயங்கிய வணைய பூமி
சாற்றரும் வளக்காம் போசந் தடமதிற் கலிங்க மென்னும்
பாற்றருந் தேய வெல்லை பகுத்தினி துணரும் வண்ண
மேற்றதோ ரடையா ளங்கொண் டிருந்தில தின்னுங் கேண்மின். (ஊ)

திருந்திய புகழ்க்காம் போச தேயத்தைச் சார்ந்த தென்று
மருந்திறன் மதிந் கலிங்க மதனையே சார்ந்த தென்றும்
வருந்திற னுணரு நன்னூல் வல்லரு மதித்தல் செய்யப்
பொருந்துத லுரச்சந் தேக பூமியா யிருத்த லாலே. (அ)

என்னது பூமி யென்று மென்னது பூமி யென்றுஞ்
சொன்னவத் தேய மன்ன ரிருவருந் தோன்றக் கூறிப்
பின்னொன் னாங்கொல் லோவிப் பெருவழக் கென்றெல் லோரு
முன்னமேன் மேற்க லாய்த்தா ருறுபகை பூண்டு மாதோ. (ஆ)

வரைமருள் புயக்காம் போசன் வளர்கலிங் கேசற் பார்த்தித்
தனாயென தெனதே யென்று சாதித்து முடிப்ப லென்றான்
புணாவளக் கலிங்கர் கோன்காம் போசநாட் டரசை நோக்கி
வினாசெய்மென் பூவன் றேரீ மேதக முடித்தற் கென்றான். (க)

மாறிலக் கலிங்கர் கோனிம் மகியென தென்தே யென்று
கூறுவ தெவன்யான் கட்டிக் கொள்ளுவ லறிதி யென்றான்
பாறுறு வேற்காம் போசப் பார்த்திவன் கலிங்க முள்ளா
யூறடை யாது கட்டிக் கொள்ளுதற் குறாதோ வென்றான். (கஉ)

ஒருவருக் கொருவ ரிவ்வா றோதினர் சினக்குங் சாலப்
பொருவினம் திரக்கி ழார்நன் புரோதிந் முதலோர் கூடி

விருவருங் கலாய்த்த னன்றன் நெப்பெரு வழக்குந் தீர்க்கும்
பெருமிதத் தியாக ராசப் பிரானடி யடைமி னென்றார். (௮௨)

என்னலு நன்று நன்றென் நிருவரு முயன்மா லென்னு
மன்னவ ராலுந் தீரா வபெவ வழக்குந் தீர்க்கு
முன்னவ ரிவ்வ முக்கு முடித்திட லரிதோ வென்று
நன்னர்மங் கலங்கூத் தாடு நந்திரு வாரூர் சார்ந்தார். (௮௩)

வளியுளர் புவன வாய்தன் மருவிமந் திரக்கி ழான்பார்
களியுறு தாங்கள் வந்த காரிய மெடுத்துக் கூற
வொளிர்மதி யவனன் னுரை யொருங்கழைத் தொழிவு ருது
தெளிபவர்க் கினிக்கு மெங்க டியாகேசன் நிருமுன் சென்றான். (௮௪)

பெருமறை முடியுந் தீண்டப் பெராதகண் கணியொ லிக்குந்
திருவடி யானு மெய்தச் சிறக்கணித் தருளு வாளை
மருவுமா லயன்வ ணங்க வந்துகாத் திருக்குங் கோளை
யிருவரும் வணங்கி நின்ற ரிறைஞ்சிறின் றமைச்சக் கூறும். (௮௫)

பொருவறு தியாக ராசப் புரவல கேட்டி யின்னோன்
மருவுகாம் போச மன்னன் மற்றவன் கலிங்க மன்ன
னிருவர்த நாடுந் தெற்கும் வடக்குமற் றிவைக்கு நாப்ப
னொருவருங் கான மாதி யுற்றதோர் பூமி யுண்டால். (௮௬)

இத்தகு தேயஞ் சார்ந்த தெனக்குறி யொன்று மில்லா
வத்தகு பூமி யென்ன தென்னதென் றறைந்திவ் வேந்த
ருத்தம திருமுன் வந்தா னொன்றெடுத் துரைப்ப வெங்கள்
வித்தக னுள்ளத் தோர்ந்து மென்முக மலர்ந்து கூறும். (௮௭)

மதிவலாய் கேளக் கான வாசிக ளாகி யுள்ள
முதியமா தவர்யா காதி முயன்றவன் முற்றச் செய்தி
யதிகமாம் புண்ணி யத்தா லாறிலொன் றம்மண் னுள்ள
கொதிகொள்வே லரச னுக்குக் கூடுமற் றதுதான் கூட. (௮௮)

தேசமெய் யறிவு மிக்க சித்தியும் வந்து கூடு
மாகதீ ரவைதாம் யாரை யடையும் வடைவை யோர்தி
பேசமவ் வடைவை யுள்ளோன் பிறங்குமம் மண்ணுள் ளோனென்
றேசுதீர் தரத்தா பித்தி யீதுசம் மதமாம் யார்க்கும். (௮௯)

என்றருண் மூர்த்தி கூற விருவரு முவந்து செய்ய
பொன்றயங் குறுதான் போற்றிப் புறவிடை கொண்டு போனார்
நன்றென வமைச்சர் கோவு நாயக னுரைத்த வாறே
சென்றற வோரைக் கொண்டோர் சிறந்தமா மகஞ்செய் வித்து. (௯௦)

தராதிப் ரிருவ ருக்குந் தவப்பய னுற்ற தோர்ந்து
விராவுதென் பாற்காம் போசன் மிளிர்வட பாற்க லிங்கன்
பராவுகான் கொள்ள நாப்பண் பருத்துப்பா டாணந் தாபித்
தராவொளிர் வலத்தா ளாண்டு னடைந்துவிண் ணப்பஞ் செய்தான்.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுசுள.

ப தி ன் மூ ன் ரு வ து.

சுன்றேறு செங்கை யயிராணி கலந்து மார்பத்
தென்றேறு பூணு னயிராவத மேற லேய்ப்பக்
குன்றேறு வெண்மா ளிகைமீதுமின் கொண்ட கொண்டல்
சென்றேறு சீர்ப்போ சலமென்றொரு தேய முண்டால். (௧)

அத்தேய வேந்த னருங்கல்வி யமைந்த சீரான்
வைத்தே யுடைமை யிழப்புற்றுமூல் வன்கண் மன்னர்
பித்தேய நின்ற ரெனவெள்ளி பிறங்கு செம்பொ
னெத்தேய நின்று வருவொர்க்குநன் கீத்து வப்பான். (௨)

அன்னான் வறியோர் வெறுப்பக்கொடுப் பான வாவித்
தன்னு னிலத்துட் பொருள்வைப்புறு தான மாய்ந்தே
நன்னுளி லகழ்ந்துகைக் கொள்ள நயந்தி ருந்தான்
றுன்னு வதனை யுணர்ந்தார்கொடுஞ் சோரர் சில்லோர். (௩)

வஞ்சம் புரிய வலநள்ளிருள் வந்த காலே
நெஞ்சங் களிப்பார் சிறிதாம்புழை நேரு மேலு
மஞ்சங் ககற்றி நுழைவாரெதி ராய பேரை
நஞ்சங் கலந்தா லெனச்சாடுவர் நாளு நாளும். (௪)

அனையா ரரசன் ஁னஞ்சார்ந்துறை யவ்வி டஞ்சார்ந்
தினையா தவராய்க் கருநள்ளிரு ளிற்று ணிந்து
வினையார் கருவி கரங்கொண்டு வினாந்த கழந்தார்
புனையா வவர்கண் ணெதிர்ப்பட்டது பொன்வைப் பொன்று. (௫)

தலஞ்சார்ந்த மேரு வனாயேயெனத் தக்க வைப்பை
வலஞ்சார்ந்த கள்வ ரகழ்ந்தார்வெளி வைத்து ணைப்பார்
நலஞ்சார்ந்த வீகை யரசன்பொரு ணங்க வர்த்தோம்
புலஞ்சார்ந்த மேலோர் வெறுப்பாருறல் பூணல் வேண்டும். (௬)

என்றே தலைமேற் சுமத்தார்முகி லேறு கோட்டுக்
குன்றே மருதத் தனாயேயிரு கோட்டு நல்லான்

கன்றேய் வனமே சுரமேகடந் திட்டு வல்லே
சென்றே யுறவைத் தனர்கொங்கண தேயத் தெல்லே. (எ)

மோகம் புரிவல் லிருண்மாய முருக்கு மன்ன
ஞகங் கெழுமும் பொழுதாகவுண் னாடு கள்வர்
பாகம் புரிதற் கியலாமையிற் பைம்பொ னெல்லாம்
போகம் பொலியோர் வரைச்சாரற் புதைத்துப் போனார். (அ)

உறுகால மன்னன் குறியாரவ னுற்றி ராமன்
சிறுகா லெதிருந் துவள்சிறிடைச் சீதை மேவப்
பெறுகா னடைந்தங் கிலளாகப் பிறழ்வுற் றென்ன
மறுகா வுறுபீழை யுட்கொண்டு மயங்கி னானால். (ஆ)

செஞ்சாலி விஞ்ச செறுப்போசல தேய மன்ன
னெஞ்சாத செம்பொன் பிலத்தின்னள வின்மை நோக்கி
நஞ்சா ரடைவார் பொருண்மன்னனி யாய பொன்ம
னஞ்சா திதுகொண் டவரயாரென வாய்ந்தி ருந்தான். (க)

சின்னாள் கழியக் களவாண்டு திரியுந் தீயர்
பொன்னாடி யங்குற் றெடுத்தார்களப் போது கண்டு
மின்னார் படைக்கா வலர்பற்றி விரைந்தத் தேய
மன்னா னவன்முன் விடுத்தார்கள்பொன் வைப்பி னோடும். (க)

பொழிநீர் வயற்கொங் கணவேந்திரும் பூது கொண்டு
பழிநீர்மை யாளர் முகநோக்கியிப் பைம்பொ னெங்குற்
றொழிநீர்மை மேவக் கவர்ந்திருண்மை யோது மென்ன
வழிநீ ரவருங் கரைந்தார்களபட் டாங்கு மன்னோ. (க)

வண்போ சலவேந் தனிச்செய்தி வழியு னாப்போர்
நண்போ டொப்ப வுணர்ந்தானகு விற்புரூர
வொண்போ ரயிற்கட் டிணைச்சீதையை யுற்றுக் கண்ட
கண்போ லனுமான் மொழிகேட்டவிற் காளை போன்றான். (க)

உடனே யவனின்று விரைந்தெழுந் தூர்தி மேற்கொண்
டடனேர் படைகுழுவரக் கொங்கண மங்க னுற்றான்
மடனேரு மாலை யவனுமெதிர் வந்து செய்யுங்
கடனே ருபுவந் ததுகூறக் கடவை யென்றான். (க)

என்னாட்டு மேய புதையற்பொரு ளெய்த வவ்வி
யுன்னாட்டு மேய கரவோரையல் வொண்பொ னோடு
மின்னாட்டு வெள்வே லுயர்த்தோய்பெற வேண்டி யின்று
கன்னாட்டு வட்டை கடந்துற்றன்ன காண்டி யென்றான். (க)

ஓராசை யும்மில் புகழோய்பிற ரொன்பொ ருட்கிப்
பேராசை கொள்வ தெவனேவப் பிறங்கு பொன்னெம்
பாராசை யென்ற ரறியாதவர் பார்த்தி நீயிக்
கூராசை யேசென் றவர்தொட்ட குழியை யென்றான். (௧௬)

குழிபார்த் தகல்வேனு மலேன்பிறர் கொன்பொன் மேவும்
வழிபார்த்து நிற்பேனு மலேன்பொருள் வைத்துக் காப்பார்
விழிபார்த்து வவ்வு மவரோடுபொன் வேண்டு மூளும்
பழிபார்த் திடாத தெவனென்று பகரும் பின்னும். (௧௭)

பேரா வளக்கொங் கணமன்ன பிறர்தம் வேங்கை
யாரா ரளியா ரதனல்வண் டடாத வேங்கை
போராடி யார லீனைத்தோளாயும் போமும் வேங்கை
சோரா தொருவன் றனதென்று தொடினும் வேங்கை. (௧௮)

வியனா னிலத்தி லயலார்தம் வெறுக்கை யென்னின்
மயனாடு நெஞ்சர் பெயரென்று மதிப்ப ரின்பப்
பயனார் தொழிலின் பெயரென்று பகர்வ ரோர்தி
கயனாளு நீங்கா வயற்கொங்கணக் காவ லோயே. (௧௯)

என்னு வயற்போ சலமன்ன னிசைப்ப வஞ்ச
முன்னு ஷடையான் பலநீமொழிந் தென்கொ லென்பார்
மன்னாசை யான்கொண் டனன்மற்றொர் வழக்கு முண்டோ
பொன்னாசை கொண்டு திரிவாயொழி போதி யென்றான். (௨௦)

இவ்வா திருவர் கலாஞ்செய்திக லேற்ற காலை
யொவ்வா திதுவென் றறிவானுயர்ந் தோர்வி லக்கிச்
செவ்வா னுறமுந் திருமேனித் தியாக ராசர்
நவ்வா ரிசத்தா ளடைமின்னென நன்கு சொற்றார். (௨௧)

நன்றென் திருவேந் தருஞ்சோரரு நாடு மம்பொற்
குன்றென்று கூறு நிதியோடு குலாவு செம்பொன்
மன்றென்று நாயேன் மனத்தும்பொலி வள்ளன் மேய
வென்றென்று நாண்விற் றளியாளு ரிடம்பு குந்தார். (௨௨)

தேவாதி தேவ ரரியாசனத் தியாக ராசர்
பாவாதி னாலின் முடியொத்த பவன முன்னகம்
மாவாதி ின்று முழங்குந்திரு வாயில் சார்ந்தா
ரோவாதி யன்மந் திரற்குற்ற துணர்த்தி னூரால். (௨௩)

முதுமந் திரரே நணியானிறை முன்பு குத்த
விதுமந் தரநீ டறிமத்தென வேலை நடட்டோன்

பதுமர் தவிசோன் வணங்கற்கும் பண்ண வன்றன்
மதுமந்தி மாந்து மலர்ப்பாதம் வணங்கி நின்றார்.

(௨௪)

மதியா ரமைச்ச னிறைமுன்னர் வணங்கி நின்ற
கதியார் கழலா யிவன்போசலங் காவல் செய்வோன்
றுதியா ரிவனாட் றெழவைப்புச் சுவணம் வஞ்சப்
பொதியார் சிலசோரர் அவர்ந்தனர் போயி னாராம்.

கொடுபோய கள்வ ரவனாடுனுங் கொங்க ணத்தி
னடுவோர் வணாச்சார் புதைத்துச்சில நாள்க ழித்துத்
தடுமாறு னுது கவர்போதவற் சார்ந்த காப்போ
ரடுபாசம் வீக்கப் பொருளோடு மடைந்து ளாராம்.

(௨௫)

கள்ளந் தொழிலோருமெய் யென்றனர் கல்லிச் செம்பொன்
கொள்ளும் பொழுது தெரிந்தென்புலிக் கோட லால்யா
னள்ளந் தகையே னெனுமன்னவ னல்கிற் நென்பார்
விள்ளும் மதனா லெனதென்று விளம்பு மின்னோன்.

(௨௬)

இருவோர் வழக்கு மிதுகள்வரு மெய்தி னாரொப்
பொருவோர் வரையிற் பொருளும்முட னுற்ற தென்றான்
மருவோர் நலமு மிலாதேற்கும் வலப்பொற் பாதந்
தருவோர் முறுவல் புரிந்தின்னது சாற்று வாரால்.

(௨௭)

சுடர்நூல் பலவு முணர்தேர்ச்சித் துணைவ கேண்மோ
படர்நீ ரொருநாட் டுறைமற்றொரு பார்த்தி வன்பொ
னிடர்கூர் கரவர் அவர்ந்துற்றன றென்னிற் பற்றித்
திடரா னுரியா னிடம்பொன்னொடு சேர்க்க வேண்டும்.

(௨௮)

தெரியா னெனின்மற் றுரியானைத் தெரியு மட்டுஞ்
சரியாது காப்புச் செயல்வேண்டும் தமனி யத்திற்
குரியா னுயர்போ சலமன்னவ னோர்நி யென்றான்
பெரியா னதுகேட் டுறைஞ்சாவொன்றும் பேசி லானாய்.

(௨௯)

போந்தான் பொழிற்கொங் கணமன்னவன் போச லக்கோன்
நேந்தாழ் குழந்தி தையையிட்ட சிலைவ லானிற்
குழந்தா ருலப்பப் பொருண்மீட்டுவெஞ் சோரர் துன்பத்
தாழ்த்தார் கிடப்பத் தனதுரடைந் தாற்றி வாழ்ந்தான்.

(௩௦)

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௬௭௮.

ப தி னு ன் க ா வ து.

—o—o—o—

ஆயும் பொன்னுடை யீர்முக மேல்விலைக்
கேயு மாத ரிருவிழி பாடி, தல்போல்
வேயு மொண்கலை விண்மதி மேற்கயல்
பாயு நீர்வயற் பாண்டுகன் னாட்டிடை. (க)

மன்னு நீள்பனி மால்வரை போன்மென
மின்னு பூழியர் மேவுபொன் மாடமும்
பன்னு மற்றைப் பறம்பின்மற் றோரிலுந்
துன்னு சீர்ம துரைத்திரு மாநகர். (உ)

என்ன வோர்தல முண்டதில் யாவருந்
துன்ன கீடருட் சுந்தர நாயக
னன்ன மென்னடை யங்கயற் கண்ணியோ
மின்ன ருங்கதி நல்கி யுறையுமால். (ங)

பரவ வற்குப் பசுபதி யென்றொர்பேர்
விரவ லிப்பசு மிக்கமை யாற்கொலெண்
றுரவு மண்சொல வுண்டுகண் ணிற்பக
லிரவு சேர்கதி ரேய்தரப் பெற்றவான். (ச)

துய பேரருட் சுந்தர நாயகன்
பாய கோயிற் பசுக்களை நோக்குந
ராய வெள்ளாங்கொ லாம்பல் பதுமங்கொ
லேய தாமரை யேகொலென் றெண்ணுவார். (ஊ)

ஆய வான்புல் லறன்மலி கான்புகூஉப்
பாய வானுடு மானப் பரவிமேய்ந்
தேய வேபயி னாளுளொர் நாளிரீஇப்
பேரய தாலொரு பூங்கன்று தப்பியே. (ஈ)

தப்பிப் போயது தண்கயி லைக்குலாச்
செப்பிப் போயுநஞ் சேரன் குலத்தனும்
பப்பிப் போய படைஞன் பசுக்குழாத்
தொப்பிப் போய்விர வுற்று வளர்ந்ததே. (எ)

ஆல வாயரு ளண்ணல தென்பதற்
கேல வோரடை யாளமு மின்மையாற்
சூல நாடன் னினாயொடுஞ் சார்தலாற்
கால வேலுதி யன்கலப் போர்கிலான். (அ)

ஒருதி னத்தொரு வேதிய னெண்களி
மருதின் வாழு மதுளையி னுள்ளவன்
கருதி வஞ்சியர் கோண்கடை புக்கினன்
வருதி யென்று மகிழ்ந்தவ் வுதியனும்.

(க)

கூடன் மேய சூருமணி யேற்றொடு
மாடன் மேயதன் னூவினு னஞ்சில
பாடன் மேய பனவற் குதவினா
ஈடன் மேய நிமிர்மணி மோலியான்.

(க0)

கோதை நல்கிய வாக்களைக் கொண்டெண்
போதை நல்கு புனற்பெருங் கூடல்சார்ந்
தோதை நல்குமல் லுரொரு நாய்கன்பான்
மேதை நல்கு மறையவன் விற்றனன்.

(கக)

கன்று போய்நெடு நாள்சென்றுங் காண்கிலா
மென்று நாடி யிருந்தவ ரோர்தின
கன்று சால்பசு வாணிக னன்மனைச்
சென்று கண்டையந் தீரத் தெளிந்தனர்.

(கஉ)

மணிம திற்றிரு மாமது னாத்தனிப்
பணிவி டைக்குரி யாரிற் பலர்சூழ்இ
யணித வப்பசு வாணிகத் தான்மனை
நணிய வற்குத் தெரித்துநல் லானையே.

(கங)

இந்த வான்மது ரேசற் குரியது
வந்த வாறுனக் கெங்ஙன் வகுக்கென
வந்த நாய்க னகல்விலைப் பாற்கொண்டேன்
சந்த நான்மறை யோன்றலை யென்றனன்.

(கச)

ரய னொடுடவ் வந்தணன் பாற்புகூஉ
வினைய வான்மது ரேசர தென்றலும்
புனையும் வானவன் போற்றிக் கொடுத்திட
கினையு மீதுபெற் றேனிச மேயென்றான்.

(கஐ)

மறைவ லானொடும் வாணிகன் றன்னொடுங்
குறைவி லானொடுங் கோதைதன் பாற்புகூஉ
விறைவ னேயிஃ தெம்பெரு மானதா
னிறையு நீமறை யோற்கெங்ங னேர்ந்தனை.

(கசு)

என்று கேட்ப விறைவன் தாகிலென்
குன்று ஞுத்தொழு வத்துறக் கூடுமோ

வொன்று பேரடை யாளமொன் றுண்டு கொ
னன்று நீவிர் நடந்து வருந்தினீர்.

(௧௭)

நஞ்சி னுங்கொடி தாளுநம் பன்பொரு
ளஞ்சி டாது கவர்பவர் யீவையான்
வஞ்சி யேன்வஞ்சி யேனென வஞ்சியான்
'றுஞ்சி டாத சினங்கொடு சொற்றனன்.

(௧௮)

சொற்ற போழ்தச் சுடர்முடி வேந்தனு
மற்ற யாவருஞ் சூழவல் லானொடு
மற்ற மோவிய வாரு ரடைந்தனர்
கொற்ற மார்மகிற் கூடலில் வாழ்நரே.

(௧௯)

சீர்த்தி மேய தியாகப் பர்ப்பர
மூர்த்தி கோயிலின் வாயிலின் முன்னினார்
பார்த்தி பன்முத லாயவர் பண்பெலா
மார்த்தி மிக்க வமைச்சற் குறாத்தனர்.

(௨௦)

முழுது நன்கு தெரிந்துமுன் னூலெலாம்
பழுது தீரப் பயின்ற மதிவலா
னெழுது சீர்த்தி யிறைமு னவரொடுந்
தொழுது புக்குத் துதித்து மொழிவனால்.

(௨௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௯௯.

உ

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

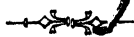
திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
யுள்ளக் கிழியி னுருவெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட் டென்கைத் தந்தா
. னுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
யயிரா வணமேரு தானே நேறி
யமரர்நா டாளாதே யாரு ராண்ட
யயிரா வணமேயென் னைமமா னேநின்
னருட்கண்ணு ளோக்காதா ரல்லா தாரோ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தியாகராசலீலைக் குறிப்புரை.

க ட வு ள் வ ர ழு த் து.

க. குழலை - பிரணவம். பிரணவப் பொருள் திருமாலும் பிரமருமல்லர்; இவளோயென்று உயர்ந்தோருணர. கொன்றைமலர் பிரணவ புஷ்பமென்று கூறப்படும்.

உ. படர் - துன்பம். கழிநகை - மிக்க விருப்பம். அறமாதிகளையெய்த. வழிபடுவோர்க்கு அறக்கருணையை யும் வழிபடாதோர்க்கு மறக்கருணையையும் ஆற்றி.

ங. கவுள் - கண்ணம்.

ச. தரு வேர் - மரத்தின்வேளை, நிரியாணம் - யானையின்கடைக்கண், உரவு சிதர் - வண்மையைச் சிந்துகின்ற. புரவு - காத்தல். இச்செய்யுளில் ஐம்பூதப்பெயர்களும் முறையே அமைந்திருத்தல் காண்க.

டு. சேர்த்தவரை முழு தவரை எடுத்தவர் - சிறப்புற்ற மேருமலையாகிய பெரிய வில்லைத் தாங்கியவரும், ஐ வண்டு உடை வேள் செயல் போய் மாயப் பார்த்தவர் - ஐந்து அம்புகளையுடைய மண்மதனது செயல் கெட்டுடொழியும்வண்ணம் அவனை நெற்றிக்கண்ணைப் பார்த்தவரும், ஐ முகத்தவர் - ஐந்துமுகங்களை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, ஐ உறு மார்பில் - அழகு மிக்க திருமார்பில், துழாய் கமடம் பார ஒடு சேர்த்தவரை - திருத்துழாயையணிந்த திருமாலாகிய ஆமையின் பாரமிக்க ஓட்டினைச்சேர்த்தவரும், உடு தவரை எடுத்து ஓர் அரவு ஆர்த்தவரை - நகைத்திரங்களின் நாயகனாகிய சந்திரனை அணிந்து ஒப்பற்ற பாம்பினை அனாஞ்ஞைக்கட்டியவரும், நார் தீராதது ஒங்கும்

தவரை ஆள் நடுக்கம் தீர்த்தவரை - அன்பு நீங்காமல் ஒங்கப்பெற்ற முனிவரை ஆண்டருளும் நடுக்கத்தீர்த்தவரென்னும் திருநாமத்தை யுடைய வருமாகிய விநாயகக்கடவுளை, அடைந்து அவரை நாம் உள்வாம்-; 'அடைந்தவரை' என ஒரு சொல்லாக்கி, அவரை அடைந்த மெய்யன்பர்களை நாம் சிந்திப்பாமெனினும் பொருந்தும், திருமாலாகிய கூர்மத்தை விநாயகக்கடவுள் வென்றகதை இங்கே அறியற்பாலது.

சு. 'தந்தையிலாத்தந்தை' என்றது சிவபெருமானை. எந்தைபிரானாகிய ஆருரன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். அவர், திருமுதுகுன்றத்திற் பெற்று ஆற்றிலிட்டபொன்னை இத்தலத்திற் கமலாலயத்தில் முழுதி எடுத்தபொழுது, அதனை உடைத்து, இவ்விநாயகர் மாற்றுக்காட்டிய சரிதம் இங்கே அறியத்தக்கது.

எ. கோசங்கள்-புத்தகங்கள். மூஷிகமாகவந்த அசுரனுடைய கொடிய செய்கைகளையும் அம்மூஷிகத்தின்சாகித்தொழிலையும் ஒற்றமைப்படுத்தி இச்செய்யுளிற் கூறியிருத்தல் பாராட்டற்பாலது.

அ. அறிவினும் அறியாமையினும் - புத்திபூர்வமாகவும் அபுத்திபூர்வமாகவும். அறம் சார - புண்ணியஞ்சேர, சுரத்தல் கதிக்கு அடை.

க. நிறை வானும் தயங்கு காசு - நிறைந்த வானுவகத்திலும் விளங்கப்பெற்ற மாணிக்கத்தை, கடுப்பு-வேகம்.

கௌ. ஒரு பாம்பு தொழ - பதஞ்சலி முனிவர் வணங்க. ஒருபாம்பு உயிர்

த்த-வாசுகிக்கிய. வன்மீகநாதர், புற்றிடங்கொண்ட மணியென்றும் வழங்கப்பெறுவாராதலின், 'வன்மீகமுன்னுமொருமாமணியை' என்றார்; "ஆன்றதொரு புற்றி னகத்தே மறையரவன், கான்றதொரு மாணிக்கக் கட்டியே" என்பது, திருவாரூரூலா, கஎ0. இதில் சிவபெருமான் புற்றிடம் கொண்டருளியதற்குக் காரணங்கூறிய அழகு மிகப்பாராட்டிப்பாலது.

கக. அன்றாமை - பகையின்மை. காரி - விடம். போற்றி - பாதுகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

கஉ. மறையவரதூதையில் அக்கினியுள்ள தென்பது நூற்கொள்கை; தேவர்களுள்ளே சிவபெருமானைப் பிராமணனென்று வேதம் கூறுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினார்; "பிராமணனீயே கடவுளர் தம்முட்பிஞ்ஞகா" என்பதனுமுணர்க; காஞ்சிப்புராணம், காரோணப்படலம், க.

கடு. பூங்கோயில் - ஸ்ரீ வன்மீகநாதருடைய ஆலயம்; இது பூமிதேவியின் இதயகமலமாதலின், இங்ஙனம் வழங்கப் பெறுமென்பர்; "மேதினிக், காதன்மங்கையிதயகமலமா, மாதொர்பாகனாரூர்மலர்ந்ததால்" என்பது பெரியப்புராணம், திருமலைச் சிறப்பு, ௩௩; "பூமிநெஞ்சக, மன்றலங்கமலமாங் கமலைமாநகர்" என்பது திருவாரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச் சருக்கம், ௧௪. சோமாசுந்தரன்பது, ஒரு சிவலிங்கப்பெருமான் திருநாமம்; இந்நூல் ௫ - வது லீலை அ. - ம் செய்யுளைப் பார்க்க.

கசு. பெண்ணரசு - திருமகன், நிறம் - மாப்பு. பிணை முன்றாய - விரும்புகின்ற தமையனாகிய. மண்ணரசு - முசுருந்த சக்கரவர்த்தி. வீதிவிடங்கப்பெருமான் - தியாகேசர்.

கஅ. இது, சிவத்ததமாவனவன் பொருட்டு அரசாட்சிசெய்தவரும் இக்காப்பியத்தலைவருமாகிய ஸ்ரீ தியாகராச மூர்த்தியின் துதி. அகவை - பிராயம்.

உ0. சன்மார்க்கம் - ஞானமார்க்கம்; திருவானைக்காப்புராணம், கடவுள்வாழ்த்து, ௩: "ஆணவ மகன்ற சுத்த வரிவல்லா லுருவ மில்லாத், தானுவி னகற லின்றிச் சுகத்தினைத் தொழிலு மாற்றிக், கோணவ மனைத்து நீக்கிக் குறுகிய வுயிர்கட் கெல்லாம், பூணவ வின்ப நல்கும் பூரணிக் கன்பு செய்வாம்" என்னும் திருவிருத்தத்தைத் தந்தருவி இக்கவி அமைந்திருத்தல்காண்க.

உக. நிசிலம் - எல்லாம்.

உஉ. கமலாம்பிகையின் மருடம் கரண்டமருடமென்றும், ஆசனம் குட்டிக்காசனமென்றும் கூறப்பெறும். குளம் - நெற்றி, தடாகம்; சிலேடை. இச்செய்யுளின் கருத்தைப் பின்னுள்ளதான கமலாம்பிகையின் தியானசுலோகத்தாலுணர்க:

திருநெஞ்சார் அலஹுஜாஸ்யா
ஜாஹ் கரணவிக்ஷாபாநிதாஹ், யொ
மாஸுந ஸாராயகூர் ஊரஹ
வூ ஸிநிதாஹ், தீவொ துயாராஹ்
தெவீவாஹகாகுட்டிகாஸநாஹ்
வணவஹ்யாபெசு வராஸக்திஹ் சு
வஹ்யிதா விஸெஷகஹ்.

உ௩. எல்லியங்கு ஓதை ஆழி ஒன்று - ஒளிவிளங்கப்பெற்ற ஓசையையுடைய ஒருருளையை. வல்லியம் கோதை நீத்த பாம்பு - வியாக்கிரபாதமுனிவரும் குற்றத்தை நீக்கிய பதஞ்சலி முனிவரும். வில்லி - வில்லையுடையவர். அம் கோதை என - அழகியமாலையாக. அல்லியங்கோதை - நீலோத்பலாம்பிகை.

உ௪. பரஞானம் - மேலான ஞானம்; பிரத்தியக்ஷஞானம். கலர் - கீழோர்.

உ௫. இச்செய்யுளில், 'கவிகையகரம் பொலிசீர்வகரம்' என்றிருப்பதை, 'கவிகைவகரம் பொலிசீர்வகரம்' எனத் திருத்திப் படித்துக்கொள்க. துண்டம் - முகம். உண்மைவிளக்கம், ௩௪, ௩௫ - ம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.

உசு. கடுக்கை-கொன்றை. உரு வடிவு ஈரொற்றுமை-உருவொற்றுமையும் வடிவொற்றுமையுமாகிய இரண்டு; உரு - நிறம்.

உஎ. ஆலமரத்தின் பெயராகிய தொன்மரமென்பது இங்கே அறியற்பாலது; தொன்மை - பழமை.

உஅ. நகையிலும் லும் செங்கையிலும் தங்கிய அழல்கள் மூன்றும் குலத்தின் மூன்றுசிகைகளுக்கு உவமை. முன்நலகை-முதன்மையான ஒளி. குன்று - தோண்டி. இன் நகைமார்பன் - திருமால். மன் நகை - நிலைபெற்ற சிரிப்பு.

உக. மேதாயியர்-அறிவுடையோர். ஆவிதொறும் போதுஅலர்ந்து பொலி; ஆவி-தடாகம். கலிங்கம்-ஒருதேயம். வேற்றரசருடைய கலககாலமொன்றில், இவ்விநாயகர் மற்றைப்பொருள்களோடு தம்மையும் கவர்த்து கலிங்கதேயஞ்சென்ற சில திருடர்களுக்குப் பலவகைத் துன்பங்களை உண்டிபண்ணிவிட்டு, அப்பால், இத்தலத்திற்கு மீண்டருளினவென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

உஊ. நுதற்கண், எழுவாய். பொடித்து-பொடிசெய்து. தன்கேழ்-செம்மைநிறம். நுதற்கண் நல்க. சவட்டி-அழித்து.

உக. வேத்திரம் - பிரம்பு. போது - மலர், காலம்,

உஉ. ஒருமலை-விந்தகிரி. கை ஒருமலைவில் துகர் மலையா - கையில் ஒப்பற்ற மேருமலையாகிய வில்லையேந்திய பவழமலைபோன்ற திருமேனியையுடைய சிவபெருமானாக. மரு மலைபைந்துளவு அணிந்து அமரும் மலையை-வாசனையைச்சுமந்த பசியிருத்த துழாயை அணிந்து எழுந்தருளியிருந்த திருமலை; இம்முனிவர் திருக்குற்றாலத்தில் திருமாலைச் சிவபிரானுக்கியது கூறியபடி. களையைப்பொருள் அலை-கடல். செம்மல் - பெருமையிற் சிறந்தவர்.

உஊ. ஊழிமுதல் - சிவபெருமான்.

உசு. சுமந்து உள்ள-சுமந்து தியானிக்கும்படி. சிவபெருமான் தயிரன் னம் அளித்தது, இவர் திருப்பைஞ்சீலிக்குச் செல்லும்வழியில். அயிர் - சூக்கரை.

உஊ. ஆடியின் ஆ அணியின் - கண்ணையிலே உண்டான அழகோடு; இதில் ஆடியும் ஆவணியுமென்கின்ற மாதப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க.

உசு. ஆசை அடையா - குற்றத்தை அடையாத. ஆசையெலாம். பொன்னையெல்லாம். ஆசை உடையாருக்கும் - திக்காகிய ஆடையை உடைய சிவபெருமானுக்கும். மா சைலம் - பெரிய சக்கரவாளகிரி. தேசை-ஒளியை.

உஎ. கீறும் - கிழிக்கும். இத்தலத்தில் தியாகேசருடைய திருவிழா திருமுகத்தை எவ்விடத்திற்கும் சண்டேசநாயனார் அனுப்புதல் மரபு; இதனை, திருவாரூர்ப்புராணம், பாயிரம், கடு-ம் செய்யுளாலும், ஷை புராணம் திருவிழாச்சுருக்கம், உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

உஅ. நத்தம் - இருள். சிதர்த்து - சிதரச்செய்து.

உக. மாமான் - பெரியமஹான்.

உஊ. சாதனம் - உருத்திராக்கம்.

உஉ. துறைசை-திருவாவடுதுறை. பஞ்சாக்கரதேசிகர் - நமச்சிவாயதேசிகர். சைலாதி - சிலாதமுனிவர் புத்திரர்; திருநந்திதேவர். மலைத்த-சூடிய.

உக. அம்பலவாண முனிவரொன்பவர், இந்நூலாசிரியர் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகமென்னும் பிரபந்தங்களைப் பெற்ற அம்பலவாண தேசிகரல்லர்; இளமைப்பருவத்தில் இந்நூலாசிரியர்க்குச் சில சைவதூதர்களுக்குப் பொருள் கூறியவர்.

நூல் இயற்றுகிறதற்குக் காரணம்.

க. தேவாசிரயனும் காவணம் - ஆயிரக்கால் மண்டபம்; "தேவாசிரயனெனுந்திருக் காவணம்" என்பது, பெரிய புராணம், திருக்கூட்டச் சிறப்பு, உ.

அவையடக்கம்.

க. “தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையன் காண்” என்பது திருவாசகம், திருச்சாழல், கக. எல்லோரும் உன்னுகின்ற பெருமை யார் - பரிமாணிக்கவாசகர்.

உ. மூர்பு தேவர்களிற் பலர் செருக்குற்றுத் தம்முட் பிணங்கியகாலத்தில், சிவபெருமான், ஓரியக்கவடிவங் கொண்டு சென்று, அவர்களுக்கு முன்னே ஒருதரும்பைநாட்டி, அவர்களை நோக்கி, “உங்களில், இத்துரும்பை அசைக்கவல்லவர் எவரோ அவரோ சிறந்தவர்” என்ன, அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் படைக்கலங்களை விடுத்து அதனை அசைக்க விலியலராயினோன்பது இச்செய்யுளில் குறித்துள்ள கதை; இதனை, (கந்தபுராணம், காமதகனப்படலம், சக) “செம்மாந்து தற்புகழுட் தேவர் குழு வும்மருள, வெம்மான் பிறன் போ லிருந்தோர் தரும்புநிறீஇ, யம் மாதன் செய்கை யனைத்துமெனக் காட்டினனே, நம்மாலு முற்றுஞ் சில வென்னை நாணன்றோ” என்னும் திருவிருத்தத்தா லுணர்க; இவ்வரலாறு கேளோப ரிடத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தென்பர்.

ங. முகத்தினுக்கு உரிய அங்கம் - கண் முதலியவைகள். ஒன்றை - பனையோலையை.

ச. தட்டு - தடை. எள் தனை - எள்ளளவு. கெட்டைதப்பெருகிற்றென்றல், ‘திருமங்கலியம் பெருகிற்று’ என்னும் மங்கல வழக்கா லுணரப்படும்.

இ. ஐந்து இயல் ஆசு - ஐந்திலக்கணக்குற்றம்.

க. ‘தமிழ்’ என்பதற்குப் பொருள் இங்கே இனிமையென்பது.

திருநாட்டுப்படலம்.

ங. மூர்ப் பராசத்தி, திருவாரூரில் வாணி தீர்த்தத்தின் வடகனாயில் அநாதியாய் உலகுயத் தவஞ்செ

ய்தருளுகின்றனொன்பது, திருவாரூர்ப்புராண வரலாறு; பராசத்திச் சருக்கம், உ: “சித்திரம் பழுத்த தெய்வத் திருந்தெழில் வாணி தீர்த்தத், துத்தர திசையின் பாங்க ரநாதியா யுலக முய்ய, வத்தனா ரா னெண்டோ ளாதித னமல னான, சத்திதா னாழி யூழி தவம்புநீர் துறையு மன்றே” எனவும், ஷ புராணம், வன்மீ கநாதச்சருக்கம், கக. “அறப்பசங் கொடிதவ மாற்று மிந்நகர்” எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

ச. தம்முடைய பிள்ளையை உருளையின்கீழேகிடத்தி அவன்மீது தேரைச் செலுத்திய மனுதிகண்ட சோழர் அரசாண்ட விசேடம் இச்செய்யுளில் கூறப்பட்டது. இக்கதையின் விரிவைப் பெரியபுராணத்துள்ள திருவாரூர்ச் சிறப்பாலுணர்க. திருவாரூர்ப்புராணம், திருநகரச்சிறப்பு, கஉஅ-ம் செய்யுளைப் பார்க்க.

இ. இச்செய்யுள், “தள்ளா விளையுளும்”, “பொறையொருங்கு”, “கேடறியா” என்னுந் திருக்குறள்களின் கருத்தைத் தழுவியதென்றறிக; எஃக, எஃக, எஃக.

எ. சென்னி - சோழன், தலை.

அ. நீர் - தீர்த்தம், குணம்.

கஉ. ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு. இதன் முதலடியில், திருத்தூள்: “உறுபசிய மோவாப் பணியுஞ் செறுபகையுஞ், சேரா தியல்வது நாடு” என்பதன்கருத்தும், இரண்டாமடியில், “கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா, நாடென்ப நாட்டிற் றலை” என்பதன்கருத்தும் அமைந்துள்ளன.

கக. குரவு - நறுமணம். உரவு - வலி. புண்டரீகம் - வெண்டாமரை.

கஉ. எதிர் ஆசை - மேற்குத்திசை. அவன் திணை - செய்தனிலம்.

கங. மேகத்திற்கும் திருமாலுக்கும் சிலேடை: மால் - மேகம், திருமால். தடி வில் வாள் துன்னு நீர்வனை சக்கரம் விளங்குறத் தோற்றி - (மேகத்

திரு) மின்னனும் வில்லும் ஆகிய
— இன் ஒளிகளை மிக்க நீரையு
டைய கடல்குழந்த உலகம் விளங்
குறும் வண்ணம் தோற்றி, (திருமா
லுக்கு) தண்டம், வில், கடகம், மிக்க
நீரிற்றோன்றிய சங்கம், சக்கரப்
படை என்னும் இவற்றை விளங்கத்
தோற்றி, 'அலரிருக்கையா லோகிம
மேறி' என்பது மேகத்திற்கும் பிரம
னுக்கும் சிலேடை: தன்பால் நீரிருத்
தலோடுகூடி மலைமேலேறியெனவும்
தான் பூவிலிருத்தலோடுகூடி அன்
னத்தின்மேலேறி யெனவும் இதற்
குப் பொருள்கொள்க.

கசு. வேனில், விளி. நெடுமொழி-
தன்னுடைய மேம்பாடுகளைச் சொல்
லுஞ்சொல்.

கடு. மாய்த்து - மறைத்து.

கசு. குவால் - குவியல். உவா -
நிறைவு.

கஎ. தமக்கிறை - இர்திரன்; அவ
ன்மகள் - தெய்வயானை; சேவகன் -
முருகக்கடவுள்; அவர் திணை, குறிஞ்சி.
அம்மகபதிரிலம், மருதம்; அவன்
பின்னவன் - உபேந்திரர்; திருமால்;
அவரநிலம், முல்லை. கானலந்தலை -
நெய்தல்.

கஅ. வந்துவந்து, அடுக்கு. உலாம்
வந்து - உலாவும் காற்றே; விளி. கா
ற்றின்வாகனம், கலைமான், தனிதம் -
மேககர்ஜனை.

கக. அவ்விடம் ஒருவி. கருவி-க
ட்டம். வள்ளுறை - பெருமையை
டைய துளிகளை.

உக. சொல் - புகழ், நெல், படுதல்-
உண்டாதல்.

உச. தேரின் - ஆராய்ந்தால். தே
க்கெறிதல் - ஏப்பம்விடுதல். குடி
றை-ஆறு. வாரி - நீர். தேக்கி-நிறை
த்து.

உடு. மந்த-மெல்ல; "மந்தமந்த
மணந்தது வாடையே" என்பர் கம்
பர்; கிண்கண்டு நீங்குபடலம், கசு.

உசு. அங்குரித்த - முனைத்த.

உகூ. புகழ்நிறம் வெண்மை.

நக. மயில், குறிஞ்சிக் கருப்பொ
ருள்.

நகூ. ஞாழல்-புலிநகக்கொன்றை;
அதன் அரும்பு புலிநகத்திற்கு உவ
மை. உகிர்-நகம்; புலியுளிரென்க.

நடு. இசையுற்சிறந்தவரையடை
பவர்க்கு-புகழ்மிகும்படி சிறப்புற்றோ
ர்களை அடைபவர்களுக்கு, ஒலிமிகச்
சிறந்த மூங்கிலை அடைந்தகொடிக்கு.
இச்செய்யுள், "முருகுவிரி மலர்க்
கொடிசுண் மூங்கின்மிசைப் பதிந்து
போய்ப், பொருவரிய துறக்கத்துப்
புருந்துவளர் கற்பகமா, மாமுழுதும்
படர்ந்துலவும் வளர்மதியின் மேலாய்,
பெரியவரை யடைந்தொழுதப் பெறி
ற்றறக்கம் புகலரிதோ" (திருக்காள்
த்திபுராணம், தென்கைலாயச்சுருக்
கம், கக) என்பதைத் தழுவியிருத்தல்
காண்க.

நசு. வரி - வண்டு. திணைக்கதிர்க்கு
அணில்வால் உவமை.

நஎ. புண்டரீகம் - புலி, தாமரை.
நால்வாய்-யானை, நான்குவாய். எண்
கை - கரடியை, எட்டுக்கைகள். மா
சுணக்கிடக்கை - பாம்பின்கண்ணை
சயனித்தல், பெரும்பாம்புகள் கிடத்
தல். வளை திகிரி - வளைந்தமூங்கில்,
சங்கும் சக்கரமும்.

நஅ. மொய் - வலி.

நகூ. கவலைமூலம்-கவலைக்கிழங்கு.
சுணாபடம் இரும்பு-உட்டுளைபொருந்
திய இருப்புப்பாணா; பெரும்பாணற்
றுப்படை, கசு, கூஉ-ம் அழகனையும்
அவற்றின் உணரையையும் பார்க்க. அ
ரசு - திருநாவுக்கரசராயனார்.

ச௦. நான்கு - ஒலித்து. நிறீஇ-நிறு
த்தி, மிறை - நடுக்கம்.

சஉ. இனையசேய் - முருகக்கட
வுள்.

சநூ. இறம்பு - குறுங்காடு. சுவர்க்
கம் - கொங்கைகள், தேவருலகம்.

சசு. குலிசம் - வச்சிராயுதத்தை.
வேல் அணுக்கும் - வேற்படையைக்
கெடுக்கும். கொடிச்சி - வள்ளிநாய
கியார்.

சடு. இருவி-தினையரித்ததாள். குரு-நிறம்.

சக. தகர் மருப்பு - ஆட்டுக்கிடாயின் கொம்பு. முகத் திருகு ரோமம் - மீசை. ஐயனம் - மலைநெல். சாததக் கடவுள் - ஐயனார்.

சஎ. நாம்பு இள முனை-மூங்கிலின் இனையமுனை. கயமுனி - யானைக்கன்று. குளகு-விலங்கினுணவு. கழை - குத்துக்கோல்.

சஅ. வேங்கை - புலியும் வேங்கை மரமும். வேழக்கால் - யானையின் காலும், மூங்கிலின் அடியும். ஆக்கள் - பசுக்களும் ஆச்சாமரங்களும். சே - இடபமும் சேமரமும். இல்லம் - வீடும், தேற்றமரமும். இதுள்ள வாக்கியங்கள் வியக்கற்பாலன. காஞ்சிப்புராணம், திருநாட்டுப்படலம், சஎ, சஅ - ம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.

இடு. தனித்துறைதல் முல்லைக்கும், உடன் செல்லல் பாலைக்கும், ஊடல் மருதத்திற்கும், இரங்கல் நெய்தலுக்கும், கூடல் குறிஞ்சிக்கும் உரிப்பொருள்கள்.

இக. நிறத் தனி - மார்பாகிய கோயில். விடங்கர் - தியாகேசர். முல்லை நிலத்திற்குத் தெய்வம், திருமால்.

இஉ. குடவிமார் - இடைச்சியர்.

இங. குல்லை-திருத்துழாய். இப்பர்-இடையர். இக்கவி சிலேடை.

இச. 'சாதனமின்றி' என்று திருத்திக்கொள்க; "சாதனமின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி வில்லை" என்பது, கைவல்யநவரீதம். இடைத்தொழில் - இடைச்சாதிக்குரிய தொழில், மூத்தொழில்களுள் நடுத்தொழிலாகிய காத்தல்.

இசி. மை - அஞ்சனம்.

இதி. அறம் வளர்த்தவள் - முப்பத் திரண்டு தருமங்கனையும் வளர்த்தவராகிய உமாதேவியார். வால் அரிபதம்-வெள்ளிய அரிசிபாலாகியசோறு.

சுடு. மலரணங்கு எனும் மான்புணர்மால்-திருமகனென்கிற மானிச் சேர்த்த திருமால்; மான்புணர் மானென

பதம் ஒருபொருள். முதலடி சிலேடை - குமிழ் - குமிழ்மரம், மூக்கு. குழை - தளிர், காது.

சக. முயல்கள், ஒருவர் முயற்சியாலுண்டாகிய பயிரையும் ஒருவர் வெட்டிய குளத்துநீரையும் உண்ணவென்பர்; இதனை, "மயரற வொருவர் தொட்ட வண்குளப் புனலும் வேண்டா, வியனிலப் பயிரு மேயா வேலியுங் கடத்தல் செய்யா, முயலினம் வாழா நின்ற முறைதிறம் பாமை நன்றென், றுயலுறு மனத்தார் நோக்கி யுவப்பன கரிய கானம்" என்னும் திருவானைக்காப்புராணத்தாலும் உணர்க; திருநாட்டுச் சிறப்பு, நட. அருங்குரைத்து - அருமையையுடையது.

சஉ. ஏறு இமில். குறும்பொறை நாடர் - முல்லைநிலத்தலைவர்.

சங. கொன்றை வேயங்குழல் - கொன்றைப்பூவைச் செருகிய புல்லாங்குழல்; வேயங்குழலென்பதை வங்கியத்திற்குப் பெயராக்கிக் கொன்றைப்பழத்தைத் தருவித் துணைத்த குழல் என்று கூறுதலும் பொருந்தும்; சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, "கன்றுகுணிலா" என்பது முதலிய செய்யுட்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க. மங்கை - மங்கலமென்று மூர். பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

சடு. சே - இடபம். காசை - காயாமரம்.

சசு. கொன்றை - கொன்றைக்காய்; ஆகுபெயர். கோபம் - இந்நிரகோபம்.

சஎ. சாகம் - கீரை.

சஅ. தாய் - தாவி.

சக. ஆம்பிகள் - காளான்கள்.

எக. பானல் - மருதநிலம். கலவுதல் - கலத்தல்.

எஉ. பீணை - மருதநிலம்.

எங. மருதநிலமாக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிலேடை.

எச. ஸ்ரீதியாகராச மூர்த்தியைத் தானே வைத்துக் கொண்டோடியது

முசுருந்த சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுத்தவிட்ட கொடும்பாவத்தால், இந் திரன், தன்னுடைய பெருஞ் செல்வத்தை இழந்து புலையானி, அப்பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்பொருட்டுத் திருவாலாயடைந்து, 'தரிசனத்திற்கு எல்லா ஊராரும்வருக' என்று திருவிழாக்காலத்தில் யானைமீதேறி முரசறைந்து திருவிதியைச் சூழ்ந்துவந்தானென்பர்; இதனை, கந்தபுராணம், கந்தவிரதப்படலம், ௧௨௦, ௧௨௧-ம் திருவிருத்தங்களாலும், ஷேபுராணம், தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம் ௬௧-ம் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. 'யானையேறும் பெரும்பறையன்' என்னும் வழக்கமுண்டு. இதுபற்றியே இச்செய்யுளில் இந்திரனை மள்ளுநர் ஒருவருக்கூறினர்.

௭௭. இருந்தை - கரி.

௭௮. மறைதேர்ந்த அன்னம்-பிரமணிய அன்னம். கலோமான்-ஸரஸ்வதீதேவி.

௭௯. வயலை - பசலைக்கொடி.

௮௦. பின்னவன் - கண்ணபிரான். நாஞ்சில்-கலப்பை. முன்னவன் - பலராமர். காராக்கள் - எருமைகள்.

௮௧. கண்ணினித்தாட்சிங்காதன சிந்தாமணி - தியாகராசர்.

௮௨. ஒருகுரன் - குண்டோதரன்.

௮௩. சுழிகாமுகர்-மிக்ககாமத்தை யுடையோர். உறந்த - மிக்க.

௮௪. பின்னையவர்கள் இந்நூல் இயற்றுகையில் இந்நாட்டுச்சிறப்பிலுள்ள சில பாடல்களைக்கேட்டு அழக்காறுற்ற புலவரொருவர், 'நீங்கள் சோழ நாட்டை எவ்வாறு சிறப்பிப்பினும் பாண்டிநாட்டின் பெருமை இதற்கு வாராது' என்று பல நியாயங்களைக் கூறி, "பன்னுசீர்க்கினிநாடும்..... கானறிடாதே" (சேதுபுராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு-௪௦௭) என்னும் செய்யுளைச் சொல்லிக்காட்டியவுடன், அவர் கூறியவற்றைப் பற்பல ஆதாரங்களைக் கொண்டு மறுத்துக்கூறியபின், இச்செய்யுள் இயற்றப்பெற்றதென்பர்.

௮௫. பலாம் சிலாம் மீன்கள் - பலவும் சிலவுமாகிய மீன்கள்; "பலவற்றிற்றுநீ நீமொழி யுளவே, செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான்." (தொல். உயிர்மயங். ௧௧-ம் கு.) என்பது இதற்குவிதி; "கணாதிட ராதி மாட்டுங் கலப்பன பலாஞ்சி லரமே." என்பது திருவானைக்காப்புராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௪௭.

௮௬. அவல் - பள்ளம்.

௮௭. கலங்கியென்பது - சிலேடை.

௮௮. இருமுதுகுரவர் - தாய்தந்தையர். ஓக்கம் - உயர்ச்சி.

௮௯. நெள்ளல் - பள்ளம்.

௯௦. அருவம்நான்கு - நாதம், விந்து, சத்தி, சிவம். உருவம்நான்கு-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுவரன். அருவுருவொன்று-சதாசிவன்.

௯௧. பற்றுக-உலோகங்களைப்பொருத்தும் மெல்லியதகடு; 'ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப்படப் பற்றுகிட்டு விளக்கினுற்போவமுதற்குமுட்பாவின் இறுதிக்கண் ஒன்றும் இரண்டும் அசைகூட்டி உச்சரிக்கப்பட்டு'(யாப்பருங்கலக்காரிகை, செய்யுளியல் ௩-ம் செய்யுள் உரை.) என்னும் வாக்கியம் இங்கே அறியற்பாலது.

௯௨. உவளசம் - அந்தப்புரம்.

௯௩. பருப்பொருட்டாம் - ஸ்தூலமான பொருளையுடையதாகிய, நுண்பொருட்டாம் - நுண்பொருளையுடையதாகிய; 'பருப்பொருட்டாகிய பாயிரங்கேட்டார்க்கு நுண்பொருட்டாகிய நூல் இனிது விளங்கும்' என்பதும், 'கொழுச்சென்றவழித்துன்னுசி இனிது செல்லுமாறுபோல' என்பதும் (தொல். பாயிரம், நச்சினர்க்கினியம்) ஈண்டு அறியற்பாலன; துன்னுசி - கலப்பையிலுள்ள ஒருறுப்பு.

௯௪. அன்பு அடைவார்த்தை. அரியொரு பிறப்பு-பலராமாவதாரம். வன்படை - கலப்பை. இருபிறப்பு - மச்சமும் கூர்மும்.

௯௫. சங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

கருசு. பரம்பு-கழனிதிருத்தம் பல
கை.

கருள. இளை - தலைக்காவல். மூலத்
தனை - மூலபந்தம்.

கருக. பன்முனை - பலமூங்கில்.

ககரு. விந்து - சுத்தமாயை. வை
கரி - ஒருவாக்கு. மாயை - அசுத்த
மாயை. அவ்வியத்தம் - பிரகிருதிமா
யை. விந்து வைகரிமுதலியவற்றை
யும், மாயை அராசமுதலியவற்றை
யும், அவ்வியத்தம் முக்குணமுதலிய
வற்றையும் தந்தாற்போல, ஒருகால்

ககக. பயம் - பிரயோசனம், நீர்.
செய்யுள் - வயல்களுள்.

ககஉ. பிரபுலிங்கலீலை, மாயையுந்
பத்திகதி, சக - ம் செய்யுளைப் பார்
க்க.

ககந. நாறு - நூற்று.

ககச. திருப்பனந்தாளிற் சிவலிங்க
ப்பெருமான், முதலில் நேராகத்தோ
ன்றி அப்பால் தாடகையென்னும்மா
தின்மாலையை அணிந்து கொள்ளுதற்
குவினைந்து பின்பு குங்குலியக்கலையநா
யனாருக்கு நிமிர்ந்தருளியகதை ஈண்
டுணரற்பாலது.

ககடு. ஏரண்டபுரம் - கொட்டை
யூர்.

ககஎ. விது - சந்திரன்.

ககஅ. குரவனில்-ஆசிரியன்போல.

ககக. வீ - பறவை; வீ எழும்.

கஉரு. காது வெம்பகை யென்பத
ற்குக் காதுகின்ற வெம்பகையென்
றும், காகினதுவெம்பகையென்றும்
பொருள்கொள்க.

கஉக. காற்பகை, அரைப்பகையெ
ன்பன சிலேடை; காலினதுயகை,
காலளவாகியபகை; இடையினதுப
கை, அரையளவாகியபகை யென்பன
பொருள்.

கஉஉ. ஏர் ஆம் பல் லீலம் - அழகு
உண்டான பலவாகிய லீலப்பூ. ஆம்
பல்கும் - லீரிற் பெருகிய. ஆம்பல் மா
தர் - ஆம்பலென்னும் அளவினராகிய
மகளிர்.

கஉந. குவலயம், புண்டரீகம், "ஆ
ம்பலென்பன சிலேடைகள்.

கஉச. பன்னல் - பஞ்சு.

கஉடு. நுணலை - ஒருவகைத் தவ
னை; நுணலெனவும் வழங்கும்; "உடு
ம்பு கொலீஇ வரிநுண லகழந்து" என்
பது நற்றிணை, டுகு; "வரிநுணல் கற
ங்கத் தேரை தெவிட்ட" என்பது ஐங்
குறுநூறு, சகஅ. நொன்னாராரு-குரு
ட்டு நத்தை. கவைக்கால் - நண்டு.

கஉசு. சின்னப்பூ-அடையாளப்பூ.
கட்ட - களைந்த. ஆற்றுக் காலாட்டி
யர் - உழத்தியர்.

கஉஎ. குளிர்-நண்டு.

கஉக. கழுக்கடை-ஈட்டி. 'மரகத
வுறை' என்று திருத்திக்கொள்க.

கஉரு. பூமி பொன்னிற முடைய
தென்பர்; "பொன்பார் புனல் வெண்
மை" (உண்மைவிளக்கம், சு) என்ப
தனாணர்க. பாலி - பாலாறு. விரி
ஞ்சை - திருவிரிஞ்சேரம். அத்தலத்
தில், திருமஞ்சனஞ் செய்கையில்,
திருமுடி எட்டாதது பற்றிக் குந்தி
க்குந்தி வருந்திய சிவசுருமாவென்னும்
ஆதிசைவச் சிறுவருக்காகச் சிவபெரு
மான் திருமுடியை வளைத்தருளினார்.
இவ்வருமைச் சரிதையை, ஷை விரிஞ்
சைத் தலபுராணத்துள்ள பாலனுக்
குத் திருமுடிவளைத்த சருக்கத்தாலு
ணர்க.

கநக. மேக்கு - மேல். கிழக்கு -
கீழ். குயம் - அரிவாள்.

கநஉ. மண்டொடுகருவி-மணவெ
ட்டி. மின்னார் குயம்-ஒளிபொருந்திய
அரிவாள், மகளிருடைய கொங்கை.

கநச. பக்கம் - இறகு. மாய்த்தோ
ன் - இந்திரன். அரி-நெற்கதிர். ஆவி-
தடாகம்.

கநடு. தானம் - தேவருலகம். ஏரு
மைக்கடாக்களுக்கு மேகங்கள் உவ
மை.

கநசு. வை - வைக்கோல்.

கநஎ. குண்டை ஊர் தம்பிரானார்-
இடபத்தை ஊரும் சிவபெருமான்.
குண்டை யூர்க்கிழவர் - பரவையாரு

க்கு நெற்பொதி யளித்துவந்தவர். இ
ண்டை - தாமரை.

ககக. தொழுதி, இராசி, குப்பை,
சங்கம், கூட்டமென்பன ஒருபொரு
ட் சொற்கள்.

கச௦. திருவாரூரில், திருக்கோயில்,
தேவதீர்த்தம், செங்கழுநீரோடை இ
வை ஐவைந்து வேலிகளென்பர்; இந்
தூல் மூன்றாவதுலீலை கக - ம்பாடல்
பார்க்க; “அஞ்சிண வேலி யாளு ரா
தரித் திடங்கொண் டானே” என்பது
தேவாரம்; திருநா. “குழல்வலங்கொ
ண்ட”-எ; “குளம் வாவிமதி, லைவேலி
யாந்திரு வாளுர்த் தியாகர்” என்பது
திருவாரூர்க்கோவை.

கசக. நெய்தனிலமாகுள் சுறாமி
ன் கொம்பை நாட்டிப் பூசிக்க, அதி
ல்வருணன்தோன்றி அவர்களுக்கு அ
ருள்செய்வானென்று பண்டைத் தமிழ்
தூல்கள் தெரிவிக்கின்றன; “சினைச்
சுறவின் கோடுநட்டு, மனைச்சேர்த்
திய வல்லணங்கினால்” என்பது பட்
டனப்பாலை, அசு - அள. திருவானை
க்காப்பிராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு,
ககக-ம் திருவிருத்தமும் இதனை நன்
குபலப்படுத்தும்.

கசஉ. பாக்கம் - நெய்தனிலத்
தூர்; கடற்பக்கத்திலுள்ளதென்றபடி.
விழைய - ஒப்ப. போந்து - பனை.

கச௩. நாவாய் - கப்பல்; நாவை
யுடைய வாய்.

கச௪. கொலை ஏ - (மன்மதனுடை
ய) கொலைப்பாணம்; என்றது நீலோ
ற்பலத்தை. துற்ற - நெருங்கிய. அற்
றம் - சோர்வு. மன்மதனுக்கு உடை
வாள் தாழை. அவன்முரசு கடல்.
அவன்குடை சந்திரன். அவன்கொடி
மீன். நெய்தனிலம் போர்செய்தற்கு
உரிய இடமென்பது புறப்பொருளு
ற்கொள்கை.

கச௫. தம்பிரான்குழை - சுந்தர
மூர்த்திராயனார். தெய்வதவாவி - கம
லாலயதீர்த்தம்.

கச௬. வண்டு - பிரமரமும் சங்க
மும்.

கச௭. மாம்போழ் - மாவடுவின் பி
ளவு. ஆருணம் - வளர்ச்சிக்குக்காரண
மாகிய ஊழ். முயல் - முயற்சி.

க௫௦. விடல் - விற்றல்.

• க௫௧. அளி - வண்டு, அன்பு.

க௫௩. கொக்கரை - சங்கு.

க௫௪. கோடு - சங்கு.

க௫௫. சண்பைநாவலர்-திருநா
சம்பந்தமூர்த்திராயனார். ‘தன்னை’ என்
றது நெய்தனிலத்தை; திருநாசம்
பந்தமூர்த்திராயனார் திருநனிபள்ளிக்
கு எழுந்தருளியபோது அத்தலம் பா
லையாக இருத்தலையும் அதனால் உயிர்
கள்வருந்ததலையும் அறிந்து, அதனை
நெய்தனிலமாகச் செய்தருள்ளனரெ
ன்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்; “பா
லைநெய்தல்பாடியதும்” என்னு் திரு
க்களிற்றுப்படியாரும் இதனை வலியு
றுத்தும். கஉ.

க௫௬. பரல்முரம்பு-பருக்கைக் கற்
களாலாகிய மேடு.

க௫௭. முழவில்லாத வீரமாவது
கல்லினிடத்தேமேவும் சிறப்பையு
டையது; வீரர் போர்க்களத்திற் பின்
னிடாது யுத்தஞ்செய்து இறந்தால்,
அவர்கள்பெயரையும் பெருமைகளையும்
ஒருகல்லில் எழுதி அதனை நட்டு
அவரை அதிற் பிரதிஷ்டிப்பித்துத்
தெய்வமாக நினைந்து வழிபடுதல்
இத்தமிழ்நாட்டுப் பண்டைவழக்
கம்; இதனைப் புறநானூறு முதலிய
வற்றிலுணர்க. அத்தெய்வம் வீரனை
னவும் அக்கல் வீரக்கல்லெனவும் வழ
ங்கும்.

க௫௮. அகில் எள்ளியிலிருந்து உண்
டாவது.

க௫௯. கலை - கல்லினை. கொளா -
கொண்டு.

க௬௦. குறை - கொள்ளை. குறும்பு -
பாலைநிலத்தூர்.

க௬௧. சிவக்குறி - சிவலிங்கம்.

க௬௨. அணவுதல்- அணுகுதல். கு
ராமரத்தின்பு பாவையாகக் கூடப்படு
ம்; “நறும்பூந் குரவம் பயந்த, செய்
யாப் பாவை கொய்யும்பொழுதே”

(ஐங்குறுநூறு, ௩௪௪) என்பதினாலு முணர்க.

க௬௩. கொற்றி-துர்க்கை. கோட்டம்-கோயில். வாகை - வெற்றிக்குரியது.

க௬௪. ஆனி - குறைவு. தழல்மேனி எந்தை - சிவபெருமான்.

க௬௫. ஆய் - தாய்.

க௬௬. தந்த வரை வாரணம் - தந்ததையுடைய மலைபோலும் யானை. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி. இறுங்கு - சோளம். எதம் தப - துன்பம் நீங்க. ஐவனம் - மலைநெல். யானை, தினை, ஐவனம் இவைகள் குறிஞ்சிக்குரியன. கானயாறு, கானவாரணம், இறுங்கு இவைகள் மூலலைக்குரியன.

க௬௭. கடுவன் - ஆண்குரங்கு.

க௬௮. வீழி - திருவீழிமிழலை. அத்தலத்தில் சக்கராபுதம் பெறுதற்குத் திருமால் சிவபெருமான் திருவடியில் தமது கண்ணைச் சாத்தினரென்பது அத்தலபுராணவரலாறு.

க௬௯. வேழம் - மூங்கில், யானை. வில்-ஐசுவரமென்னும்வில், சென்னி-திருமால் தலை.

க௭௦. விடபம் - மரக்கிளை. தேத்தடை - தேனடை.

க௭௧. கல் - மலை. தேக்குடம் - தேன்குடம்.

திருநகரப் படலம்.

க. அண்டம் - சிலேடை. மறை முதல் தலமெனும் ஆரூர் - பிரணவஸ்தலமென்று கூறப்படும் திருவாரூர், மறைமுதல் - பிரணவம்; 'மறை முதற்றலம்' என்பர் பின்னும்; க௭. "வேதமூலம் வெளிப்படும் ஆரூர் மலர்த்தால்" என்பது பெரிய புராணம்; திருமலைச்சிறப்பு, ௩௩.

௩. விராட்புருஷனுக்கு மூலாதாரஸ்தானமாதலின், திருவாரூர் மூலாதாரஸ்தலமென்று கூறப்படும்; "அண்டத் தனிப்புத்தேள், மூலாதாரமாதலினுள் மூலாதார மென்மொ

ழிவார்" என்பது திருவாரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச் சருக்கம், க௭; "திருவளாரூர்மூலம்" என்பது திருவினையாடல், வெள்ளியம்பலத் திருகூத் தாடியபடலம், ௬.

௬. மாயோன் கண்மலர் முதலியவைகள் மணக்கும் செந்தாமரையென்றது சிவபெருமான் திருவடிகளை. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பொருட்டிப் பரவையார்வீட்டிற்குச் சிவபெருமான் தூதாக நடந்தருளியவீதி செந்தாமரநாதிய திருவீதியென வழங்கும். மற்றவீதிகளாவன: அடிமுடிநேடிய திருவீதி, பொன்பரப்பிய திருவீதி, புகழாபரணத்திருவீதி முதலியன; இருபத்தைந்து வீத்களென்று சொல்லுதலுமுண்டு.

௭. பிறக்க முத்திதருவதாதலின், 'உதித்தவருதித்திடா வாரூர்' என்றார்.

௮. பளகு - குற்றம். இருந்தாடழகர் - தியாகராசர்.

௯. பறை-இறகு. புருடவாகனன் - குபேரன்.

௧௦. மால் - திருமால். மலர்மேற்றிரு திருநலமுறப் பெருக்கி. கலிக்கு அஞ்சிய சில முனிவரவந்து அதன்று நைபமொழிந்து தவஞ்செய்து. மேம்பட்டமையின், 'கலிவலி முருக்கி' என்றார்.

௧௧. ஆலம் - விடம், நீர். இத்தலத்தின் வடக்கும் தெற்கும், காவிரியினின்றும் பிரிந்த இரண்டு ஆறுகள் உள்ளன. அவற்றிற்கு இக்காலத்தில் வழங்கும் பெயர்கள், முறையே மணிமுத்தாநதி (சுக்கானாறு), கபிலநதி (ஓடம்போக்கி) யென்பன.

௧௨. காட்டை - திசை.

௧௩. சடை - வேர்.

௨௧. இத்தலத்தில், தடாக முதலிய நீர் நிலைகளிலும் ஆறு முதலிய வற்றும் நீர் மிகவும் குளிர்ந்ததென்பதை, 'திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தேவாரங்களுள், "பருக்கையானை" என்னும் பதிகத்தில் பல செய்யுட்களில், 'அந்தணூர்' என்று கூறியிரு

த்தலும் இங்ஙனமே மற்றையோர் கூறியிருத்தலும் வலியுறுத்தும்.

உரு. கம்பிக்காதழகர் - தியாகேசர்.

உசு. சிவந்தபோது - கோபித்தகாலம், புஷ்பித்த காலம்.

உசி. ஆவி - குளம், உயிர்.

உக. கங்நாதியின் மேல் தீபங்களை விடுத்தல் வடநாட்டு வழக்கம். விமலன் - தியாகேசர்.

உக. தெய்வப்பிலம் - இத்தலத்திலுள் புற்றிடங்கொண்டார் கோயிலுக்குத் தென்கீழ்த் திசையிலுள்ள நாகபிலம். அந்நில எழுந்தருளிய ஆடகேசரைத் தரிசித்துப் பூமியிலுள்ளார் எல்லோரும் சுவர்க்கத்தை அடைந்தமையால் அவ்வுலகம் இடமில்லாமற் போனதை யுணர்ந்த இடந்திரன் அரதனாக இருங்கம் என்கின்றமையொன்றால் மேற்கூறிய பிலத்தை அடைத்தனென்பது வரலாறு. இத்தனை, திருவாரூர்ப் புராணத்துள்ள ஆடகேசர் சரத் சருக்கத்தாலுணர்க.

உஉ. வாரி - யானைக்கூடம். ஒரு வரை - சக்கரவாளகிரி.

உசு. படலை - தழைவிரவத்தொடுத்தமலை. குளகு - விலங்கினுணவு.

உசு. கால் - காற்று, அடி, ஒரு சிற்றெண். கடுப்பு - வேகம்.

உ௪. உதிரயர்கோன் - சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.

உகூ. உழை - ஒருபண். கிள்ளை - குதினா, கிளி. இக்கவி, நைடதம், அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலத்துள்ள, “வண்டார்வஞ்செய்து” என்னும் கூடு - ம் செய்யுளின் கருத்தை அனுஸரித்தது.

ச௦. சதமகனிழைத்தபுற்று - இந்நிரனுண்டாக்கியபுற்று; இந்நூல் நைமிசப்படலம் சசு - ம் செய்யுளைப் பார்க்க; “அகலிரு விகம்பிற் கோமானாக்கிய புற்று” என்பதது திருவாரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச் சருக்கம், கசு. அவனி வையம் - பூமியாகியதேர். வைதிகப் பாகன் - பிரமனாகிய பாகன். வல்லா - வல்லமையில்லாத.

சக. விஞ்சை - வித்தை. வெண்மணி பற்பல் நத்தினும் படம் - முத்துக்கள் பலபலவாகிய சங்குகளிலும் உண்டாகும். இத்தலத்தில் நளன்வந்து பூசித்ததைத் திருவாரூர்ப் புராணம், நளச்சருக்கத்தாலுணர்க.

சஉ. போகியர் - மிக்ஞயர்ந்த.

சகூ. சில்லி - தேருருளை.

சசு. குயவு - தேர்.

சகூ. கல்லூரி - கல்விச்சாலை.

ச௪. முன்னொருகாலத்தில் திருமாலுக்குண்டாகிய செருக்கை இத்தலம் தீர்த்ததென்பர்; இத்தனைத் திருவாரூர்ப் புராணத்துள்ள வன்மீகநாதச் சருக்கத்தாலுணர்க. “மால் செருக்கறக்கருக்கி” என்றார் முன்னும்; க௦.

சசி. இராமரும் அருச்சுனனும் பூசித்தார்களென்பது இத்தலபுராணவரலாறு.

சகூ. புலிப்போத்து - ஆண்புலி. மந்தனம் - யானைமுகபடாம். பண் - குதினைக்கல்லணை. அரணம் - கவசம். கிரகம் - தலைச்சீரார்.

உ௦. முனி - வில். வண்டு - அம்பு. வசி - கூர்மை. கப்பணம் - யானைநெருஞ்சிமுள் வடிவாக இரும்பாற்செய்தகருவி.

உரு. சிவிரி, பந்தென்பன கீர்வீசங்கருவி விசேடம்.

உசு. அலந்தாராலர் - மெலியாதவராய்.

ச௦. தாய் - தாவி.

சக. பவனவியன்சே-இடபராசி.

சகூ. குழி - தடாகம். உவளகம் - தடாகம், அந்தப்புரம்.

சசு. கீர், சிலேடை; திருவருணைக் கலம்பகம், சகூ - ம்பாடல் பார்க்க. ஐம்பூதங்களுள் அப்புவின் குறிதாமரைப்பூ. இத்தனை, “குறிசுலிசங்கோகனகம்” என்னும் உண்மைவிளக்கத்தாலுணர்க; எ.

சரு. தடா - தடுக்கப்படாத. முன்னொருகாலத்துச் செருக்கூற்றிருந்த சுக்கிரனை வைரவக்கடவுள் விழுங்கி ஒரென்பது சிவபுராணகதை.

கூக. தகர்ப் பவனம்-மேடராசி.நா
ரதமுனிவர்செய்த யாகத்தில் ஆடு
தோற்றியதைக் கந்தபுராணத்துள்ள
தகநோற்படலத்தாலுணர்க.

கூஎ. ஆரூரர்-திருவாரூரிலுள்ளவர்,
சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

எ0. சோதினி - துடைப்பம். கண்
ணன், பாரிசாதத்தைப் பூமியிற்கொ
ணர்ந்தது இங்கே அறியற்பாலது.

எக. முசலி - பலராமர்.

எஉ. சுதன்மை - இந்திரனது அ
வைக்களம். வைசயந்தம்-அவன்உப்ப
ரிகை. வசந்தம்-அவனுடையமாடம்.

எசு. விடங்கம் - கொடி.

எஎ. தளிமம் - மெத்தை.

எகூ. குசேசயம் - தாமரை.

அ0. வேந்தன்பின்னாய் - இந்திரன்
தம்பியாகி; உபேந்திரனாகி.

அக. பொற்றாலம்-பொற்பனை. தரு
மபுத்திரருடைய இராசகுடியாகத்தி
ற்கு விபீஷணன் பொற்பனைமரங்கள்
கொடுத்தானென்பது பாரதகதை.

அஉ. காகதுண்டம்-அகில். வாரி -
கதவு. வல்லி - விலங்கு.

அகூ. ஆகாயம் புகைகிறம், மண்
பொன்னிறமுடையனவென்பர்;
“பொன்பார் புனல்வெண்ணை பொங்
கு மனல்கிவப்பு, வன்கால் நருமை
வளர் வானுறுமம்” என்பது உண்மை
விளக்கம், கூ.

அசு. நாலுதல் - தொங்குதல்.

அஎ. ஊர்தி - விமானம்.

அஅ. கூந்தல் - கூந்தற்கமுரு. காம்
பு - பட்டு. நிலைத்தேர்மின்னொருக்கு -
நிலைத்தோகிய மகளிருக்கு.

அகூ. இடைநகரம்-நடுநகரம், மெ
ய்யெழுத்துக்களுள் நடுவேயுள்ள தந்
நகரம். ‘ந’ என்பதற்குச் சிறப்பென்
பதுபொருள்.

கக. மாதிரிகை-மாதிரி.

கஉ. இந்திரன் பிலத்தையடைத்
தவரலாற்றை இப்படலம் நக-ம் செ
ய்யுட் குறிப்பாலுணர்க.

ககூ. பரவையுண்மண்டளி - பர
வையார் வழிபட்டுவந்தஸ்தலம்; அந்

ல் எழுந்தருளிய மூர்த்திக்குத் தூவா
யொன்பது திருநாமம். இச்செய்யு
ளிலுள்ள ‘பரவையுண்’, ‘தூவாயர்’
என்னுமொழிகள் ஆராயத்தக்கவை.

ககூ. கரமலர் - கையாகியமலர். வீ
ரை-கடல். திருமால் மனுவென்னும்
அரசனுடைய கைப்புனலில் மச்சமா
கத்தோன்றியபொழுது அவ்வரசன்
அதனை ஆற்றில்விடப் பருத்து, அப்
பால் அவன் கடலில்விட மிக அதிக
மாகப் பருத்துக்காட்டினனொன்பது
பாகவதபுராணவரலாறு.

ககூ. ஓக்கம் - உயர்ச்சி.

கஅ. அமை - மூங்கில்.

ககூ. கோசம் - மதுவூறுப்பு. பகை
வரை மகளிராக்கி அவர்கொண்டு
வினையாடுதற்குக் கோபுரவாயிலிற் பந்
தும்பாவையும் தூக்குவர்; இதனை
“வரிப்புனைபந்தொடு பாவைதூங்கப்,
பொருநர்த்தேய்த்த போரரு வாயில்”
என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படையாலு
ணர்க; கூஅ-கூக. “பந்தும்பாவையும்
பசுவரிப்புட்டிலும் பலவுஞ்சென் றெ
றிகிற்கு, முந்தை மாதரை யியற்றுபு
பின்றைமொய்ப் பகழிவா யிலிற்று
க்கி” என்றார் கச்சியப்பமுனிவரும்;
திருத்தணி. சீபரி. குஅ.

க00. உடு-அகழி. கடகம் - மதில்.

க0க. பொறி - செல்வம்.

க0உ. ஓவம்-கித்திரம், ஒழியேம்.

க0கூ. பொதுகிசும்பு - பொதுகிசும்
ச்சி. ஊருணி - ஊராராலுண்ணப்படு
ம் நீர்நிலை.

க0சு. மற்றையோர்செய்யும் வா
ணிகத்திற்கு இவருடைய வாணிகம்
வேறுகவுள்ளதென்றபடி.

க0அ. விரத்திவந்தவர்-துறவிகள்.

கக0. உரியகாரிகையை - மனைவி
யை. ‘காரிகை’ என்னும்பெயரிற் க
டையில்லாதது காரி; அது விடம்.
வெறுக்கையர் - பொருளையுடையவர்;
ஒருமொழி; வெறுங்கையர் - பொரு
ளில்லாதகையினர்; தொடர்மொழி.

ககஉ. இளைசைமாரர் - இளையான்
குடிமாதநாயனார்.

ககடு. தனை - அளவு. அதில்-சுமாளமென்ற சொல்லில்; முதல் குறைந்தது - மானம்.

ககசு. ஓர் பாணர்க்கா - பாணபத்திரருக்காக. கைதவன் - பாண்டியன். பண்டாரம் - பொன்னறை.

கக௭. செஞ்சொல் - நல்ல வார்த்தை, செவ்வியநெல்.

ககஅ. கந்தி - கமுகு.

ககக. இச்செய்யுள், “சென்றிரந்தவர்கொண்டேகுஞ் செல்வனீ ணிதியங் சண்டோ, சொன்றறக் கொடுத்தா னென்பா ருயர்சரக்கறையி னீடும், பொன்றிரட் சம்மைகண்டோர் பொலிவினிற் குறைவுகாணு, தின்றிவ னீந்த தற்ப மிருப்பது மிகுதியென்பார்” (இலக்குமிதீர்த்தச் சருக்கம், உக) என்னும் சேதுபுராணச் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவியது.

கஉ௦. மூடை - மூட்டை. ஆடாதாட வல்லவர் - தியாகராசமூர்த்தி. ஆழிப்பொற்றேர் - அவருருந்தேர்.

கஉ௩. செங்கதிர் - செவ்விய கிரணங்களை; உள் தரித்திடு - தம்மிடத்தேதரிக்கப்பெற்ற; ‘குருட்டரிப்ப னார்’க்குங் குபேர னென்றுபேரோ’ (ஒழிவிலொடுக்கம், பொதுவினுபதேசம், ௫) என்றபடி குருட்டரிப்பான் குபேரனென்று பெயர்பெறுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்து மில்லையாயினும் நிறைசெல்வத் திருவாரூர் வீதியகஞ் செல்வானாயின் அவனும் குபேரனென்று பெயர் பெறுவதற்கு ஐயமில்லையென்று செல்வப்பெருக்கம் கூறினார்.

கஉ௪. இச்செய்யுளில் ஐம்பூதங்களின் நிறங்களைப் புலப்படுத்திப் பொன்மாட முதலியவைகள் முறையே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

கஉ௭. எகபாதப் புரவலன் - எகபாதருத்திரர்; இவருக்குப் பாதமொன்று, தலைமூன்று; “கண்ணு தற்பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட்டெனத்தோன்றும், வண்ணமுத்தலைப்படை” என்பதனாலு முணர்க;

திருவினையாடற் புராணம், திருமணப்படலம், ௩௧௧.

கஉஅ. மொய் - வலி. பாடலத்தார் - குதிரையின் கிண்கிணிமாலை.

கஉக. சூ - பூமி, மலர்.

கஉ௦. துணைபவர் - ஒப்பவர்.

கஉ௧. எங்கள் குருபர னென்றது தியாகராசனார்.

கஉ௨. அநபாயன் - ஒருசோழர்; இவர் பெரிய புராணம் செய்வித்தவர்.

கஉ௪. அப்பெயர் - அதிதியரென்பது; அதன்விசுவதிதீர்த்த ஆம் துதிதரு பெயரான் - அதிதியென்பவன்; அவள் சுதர் - தேவர்கள்.

கஉ௫. தேக்கமழ் - தேன்கமழும்.

கஉ௬. தண்ணிய முளரி - குளிர்த்தாமரைப்பூ. வெம்மை அண்ணிய முளரி - வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பு. நீண்முளரி - நீண்ட காடு. கண்ணிய முளரி - கருநீய ஓமவிறகு. முளரிவாழ்க்கைப் புரவலன் - பிரமர்.

கஉஅ. வேதம் - பொது; ஆகமம் - சிறப்பு.

க௪௦. திருவாரூர்த் திருக்கூட்டத்தார் இப்படியே பலராலும் பாராட்டப்பெறுவர்; “திருவா ரூர்த் திருக்கூட்டத்திற், நழிச்சிலக் காகியவைத்திய நாதன்” என்பது, இலக்கணக் கொத்து, பாயிரம், ௭.

க௪௨. கடாய் - வினாவி. விடுத்து - விடைகூறி. தடாத - தடைப்படாத. அறமுதனானினும் தாழ்வுபடாத காப்பியம் - பெருங்காப்பியம்.

க௪௩. உலோகாயதன் - ஒருவகை மதவாதி. முப்பொருள் - பதிபுகாசம், சாத்திரபாடம்-சைவதூற்பாடம்.

க௪௫. ஆசு அற்ற - குற்றமற்ற.

க௪௭. கழுநீர்த்தொடையர் - தியாகராசர்.

க௫௧. தளவு - முல்லை. பிளவின் ஊறியகாய் - ஊறுகாய்கள். யாவரும் அருந்துசாலை - அன்னசீத்திரம்.

க௫௨. சந்து - சந்தனம். வெறுப்ப - மிக.

கடுக. பாகு - பாக்கு. இலை - வெற்றிலை.

கடுச. ஆசினி சிறியதென - ஆகாயம் சிறியதென்று சொல்லும்படி.

கடுடு. புகலுகோ - புகலுவேளே. உதிவளம் - உதிக்கின்ற வளம்.

கடுசு. துணங்கறல் - இருள்.

கடுள. சேணி - ஏணி.

கடுஅ. அளிந்தம் - கோபுரவாயிற் பிண்ணை.

கசு0. தேவாசிரயமண்டப மெனவும் வழங்கும். இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகள், “கூமென்பினிற்கும் பிடலேயன்றி, வீமெவெண்டா விறலின் விளங்கினார்” (திருக்கூட்டச்சிறப்பு, அ.) என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளைத் தழுவியது.

கசு2. வெதிர எழும் - மூங்கிலிற் றோன்றிய. ஸ்ரீ வன்மீக நாதரைச் சூரியன் பூசித்து வரம்பெற்றதைத் திருவாரூர்ப் புராணத்துள்ள சூரியலிங்கச் சருக்க முதலியவற்றாலுணர்க.

கசு3. கட்செவி - பாம்பு. சவி தகை ஆவரணம் - அழகையும் பெருமையையுமுடைய பிராகாரம்.

கசு4. சோதிவிமானம் - ஒளியையுடைய விமானம்.

கசு5. தேவசிந்தாமணி, தியாகசிர்தாமணி, சிந்தாமணியென்பன தியாகராசருடைய திருநாமங்கள்.

கசுஅ. கால் - காற்று.

கசுக. தியாகராசப்பெருமாளின் என்றும் வழங்கும்.

கசு6. சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தாவன: சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சாதாக்கியம், சுத்தி, சிவமென்பன. சுத்தமத்தள முதலிய ஐந்து வாதியங்களாவன: சுத்தமத்தளம், தாளம், எக்காளம், திருச்சின்னம், சங்கமென்பன: “மத்தளங்கடாளங்கள் சின்னம் வளைகளுட, நெத்தவெக்கா எங்க ளுடன்குமுற” என்பது திருவாரூருலா, ௩௭௩. இச்செய்யுளிலுள்ள தாம் என்பது, படர்க்கைப் பெயராகக்கொள்ளப்படுவதன்றி மத்தளத்;

யாகிய “யா0” என்னும் ஒலிக்குறிப்பாகவும் இங்கே கொள்ளற்பாலது; “விடஞ்சூரவினிடை துடங்க மின் வாள் வீசிவினாயார் வேங், கடஞ்சூழ் நாடன் காளிங்கன் கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி, வடஞ்சேர் கொங்கை மலை தார்தாம் வழக்கன் னைல மலர்தாந்தார், தடந்தோளிரண்டும் வேய்தார்தா மென்னுத் தன்கைத் தன்னுமையே” (யாப்பருங்கலக்காரிகை, செய். கூ - ம் கலித். உதா.) எனவும், “அல்லம ரிவர்தார் தாமென்றறிதரவறிதிராமற், சொல்லுக வெனவ டிக்குத் தோற்றம்போன் மத்தளத்தை, வல்லவ னறைத லோடும்” (பிரபுவில். மாயைகோலா. உக) எனவும் முன்னோர் பிரயோகித் திருத்தல்காண்க.

கசு௭. தியாகேசருடைய பக்கத்துள்ள தேவியின் திருநாமம் தொண்டியென்று இச்செய்யுளால் தெரிகின்றது; திருநாவுக்கரசுநாயனாரருளிச் செய்த “கொக்ககாகுழல்” என்னும் பதிகத்தில், எ-ம் செய்யுளிற் கொண்டியென்னும் பெயர்வந்துள்ளது.

நைமிசப் படலம்.

க. தூயது அன்மையினும் - தூய்மையையுடைய பொருளல்லாத வற்றிலும். வெவ்மையும் தன்மையுமுடைய பரிதி.

உ. மடங்கல் - நரசிங்கம். புள் - சரபம். பொற்கண்ணன் - இரணியாக்கன். வன்றி - ஆதிவராகம்.

௩. புற்றினிடையே சிவபெருமான் சோதிலிங்கமாகத் தோன்றி வானுற வளர்த்தருளினரென்பது வரலாறு. இதனைத், திருவாரூர்ப்புராணம், வன்மீகநாதச் சருக்கம், ௩௬ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுணர்க.

ச. பாகக் கனி - பலாப்பழம். தே - தெய்வம்; என்றது உருத்திரரை.

டு. தன்னம் - அற்பம். கொடிறு - கன்னம். விள - விளாமரம். இதில், “ஈங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறு டைக்குங், கூன்சைய ரல்லாத வர்க்

ரு” என்னும் திருக்குறளின் கருத்தை விரித்து விளக்கியிருத்தல் காண்க.

க௬. தம்பெயர்ப்பொருள் - சோகத்தை நீக்குவதென்பது, கயற் பதாக்கையன் - மன்மதன். திருக்கூவப்புராணம், நைமிசாரணியச்சுருக்கம், எ-ம் செய்யுளைப்பார்க்க. அஞர் - துன்பம். முருகு அசோகம், வாசனையுடைய அசோகமரம். மற்று, அவர் - அருகரும், மகளிரும், மன்மதனும். அசோகமரம், உத்தம மகளிர் உதைக்க மலர்வது.

எ. குரவமரம், உத்தம மகளிர் தழுவு மலர்வது; எழிலைப்பாலைமரம் அவர் நட்புக்கொள்ள மலர்வது.

அ. ஐம்முக்கத்தொருவன்-சிவபெருமான். அவர் திருக்கரத்திற் கொண்டருளிய பொருள்களுள் மாதுளங்கனி ஒன்று.

க௦. தமது உரு - மயில்வடிவமும் குயில்வடிவமும். கொண்டலூர்தி - இந்திரன். மருத்தனென்னும் அரசனுடைய யாகசாலைக்கு இராவணன் சென்றபொழுது அங்கே வந்திருந்த இந்திரன் அச்சமுற்று மயில்வடிவங்கொண்டானென இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்திலும் தக்கனுடைய யாகசாலைக்கு வீரபத்திரக்கடவுளெழுந்தருளியபொழுது அங்கே வந்திருந்த இந்திரன் குயில் வடிவங்கொண்டு ஓடினெனக் கந்தபுராணத்திலும் சிவியென்னுமிந்திரன் தன்னுடைய செல்வம் முழுவதையும் வெறுத்து நைமிசவனத்தையடைந்து தவம்புரிந்து முத்திபெற்றானென்று காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றிலும் கூறியிருத்தல்காண்க; திருக்கூவப்புராணம், நைமிசாரணியச்சுருக்கம், உ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க. தம்பெயர்கொள் மாதவன் - சுகர். சுகம் - கிளி.

கக. பதம் - பதவி, சோறு.

கக. பெருகுஅலை-பெருகுகின்ற அலைகையுடையகடலை. கால் கருகலை உறுது எழுப்பி - காற்றுக் கெடுத்தலையடையாதவண்ணம் - சுழுமுனைநாடி வ

ழியேயெழுப்பி. கருங்கலை - கருங்கலை. ஒருகலை - ஒப்பற்றமான். வானத்துஒளிக்கலை - பிறை. முடிவைத்தார் வாய்வருகலை - வேதாகமங்கள். வறகலை - மரவுரி.

கசு. ஐகமென்னும்தொடர்மொழியிலுள்ள நீலைமொழிவருமெழுகருக்குப்பொருள் முறையேதோன்றுதல் ஒடுங்குதலென்று கூறுவர் வடமொழிப்புலவர். உதித்தொடுங்குகின்றகுரியன் சுகம் உதித்தொடுங்கு மென்பதையும், வளர்தல் தேய்தல் ஒன்று மில்லாமற்போதல் ஆகியமூன்றையுமுடைய சந்திரன் சுகபோகம் வளர்தல் தேய்தல் ஒன்றுமில்லாமற்போதல் ஆகியமூன்றையுமுடைய தென்பதையும் காட்டுகின்றனொன்றபடி; “தேய்தல் லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், மறியா தோராயு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து” என்பது புறநானூறு, உஎ.

கஅ. முதலை - சிவத்தை.

கக. மாசு அடையார். யோசு உடையார் - யோகத்தையுடையவர். நாவலம் கெழு படையார் - நாவாகிய வெற்றிபொருந்திய ஆயுதத்தையுடையவர்.

உக. கோதனம் - பசுக்கன்று.

உச. பட்டம் - நீரோடை.

உடு. இனன் - சூரியன்.

உசு. மனச்செம்பொன் - மனமாகிய செவ்வியபொற்றகடு. மனமாகிய பொன்னில் தாளாகிய மாணிக்கத்தைக் கலக்கவைத்தோய். கூற்று - வார்த்தை, இயமன்.

உஎ. நாவாய் - கப்பல், நாவையுடைய வாய்.

உக. ஓத்து - வேதம்.

கஎ. நீர் ஊர் - நீர் பரந்துசெல்கின்ற. கார் ஊர் - மேகங்கள் ஊர்ந்து செல்கின்ற. மாடத்தையும் மறுகையுமுடைய. போர் ஊர் கண்ணை - போர் செய்தலையுடைய அம்பு. நிலம் புரி - உலகத்தார் விரும்புகின்ற.

நக. இடை கடைப் பொருள் போல் - மலைபோல். தோற்றம் - பலராலும் அறியப்படுகை. ஆகியந்தரடை - கலைகளின்டையை. ஆகிறடுப் பொருள் 'கம்' என்பதன் பொருள்; அஃதாவது நிறைவு.

சக. கமலம் - தாமரை, நீர். சங்கம் கமலம் ஆம்நிதி - சங்கநிதி பதமநிதி. தேவதீர்த்தத்தி லாகுவோர், முறையே குபேரன், இந்திரன், பிரமன், திருமாலாவார்கள்.

சஉ. மெய்யன்பர் - தண்டியடிசுணையனர். இவருக்கு விழிப்பையும் சைனர்களுக்குக் குருட்டுத் தன்மையையும் கொடுத்த சரித்திரவிரிவைப் பெரிய புராணத்துள்ள சண்டியடிகள்நாயனர் புராணத்தாலறிக.

சக. பூசையைக்கைக் கொண்டு கருப்பையைச் சாராதொழிந்தோரென்க. பூனையைக் கைக்கொண்டு எலியைச் சாரா தொழிந்தோர் என்பது மற்றொரு பொருள்.

சச. களம் கறையானியுற்ற - இடத்தைக் கறையான்கள் செய்ய. போகிவாழ்வது-பாம்புவாழ்வது. போகி ஆற்ற - இந்திரன் இயற்ற. களம் கறையான் வாழ்கின்ற - கண்டத்தில் விடத்தையுடைய சிவபெருமான்எழுந்தருளியிருக்கின்ற; இத்தனால் மற்றைப்புற்றிற்கும் இதற்குமுள்ள வேற்றுமை கூறினர். அன்பு உற்று - அன்புமிருத்தி. இலிங்கம்பல்ல பிறறைச் சூழுமென்க.

சடு. வாதராயணன் - வியாதமுனிவர்.

சஅ. ஆம் - நீர்.

முதலாவது.

க. வன்றொண்டை - வலிய துதிகை. பந்து - நீர்வீசுந்துருத்தி. நின்று ஒண்டையவர் ஆடும் - நின்றன்கொண்டு ஒண்மையையுடைய மகளிர்கள் வினையாடுகின்ற. இன்தொண்டைவாய் - இனிய கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயையுடைய.

உ. நன்கு ஆம் - உச்சரிப்போர்களுக்கு நன்மைகள் உண்டாகாநின்ற. சி முதல் ஐந்தே - சிகரத்தை முதலாகக்கொண்ட ஐந்தெழுத்துக்களே; பஞ்சாக்ஷர மந்திரமே. நடு கொன்காஞ்சி-இடையில் பெருமைபொருந்திய காஞ்சியென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த. மென்காஞ்சி காமரப்பண் - மென்மையாகிய காஞ்சி, காமரமென்னுமிசைகளை.

க. மின் நகு அரம் பொரு. மன் அகரம்போல் - நிலைபெற்ற அகரவயிர்போல. தன்ன கரங்களை - தன்னுடைய கைகளை.

ச. விரும்ப அலரும். பருப்பொருள் - தூலப்பொருள். கவல் அரு - கவலுதலில்லாத.

டு. முன்பால் - மார்பு. பின்பால் - முதுகு.

எ. ஊழ் - சூரியன்.

அ. எய்யாத - அறியாத.

க. முனை - பிள்ளை.

க௦. உரை - புசுழ்.

கக. புத்திரன் - புத்தென்கிற நரகத்தினின்றும் நீக்கிக்காப்பவன்.

கடு. பிரான் - தியாகேசர்.

கசு. குடந்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்கம்பட்டு என்றுமாம்; "குடந்தம்பட்டுக் கொழுமலர்சிதறி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, உஉக.

கஅ. புரியும் - விரும்புகின்ற.

உ௦. பெருந்தேவி - பட்டம

உடு. ஓடியெறிதல் - வலைகட்டுவதற்குத் தடையாகவுள்ள மரக்கிளைகளை ஓடிய எறிதல். பார்வை - பார்வை மிருகங்கள்.

உசு. சல்லியம் - முட்பன்றி. வல்லியம் - புலி.

உஎ. தேனகை - வால்.

நக. புட்சரபம் - சரப்புள். புல் - புலி. அஃது - அப்புலி.

நசு. படி - திருவுருவம். படித்தானை மன்னவன் - பூமியையும் சேனையையுமுடைய அரசன்.

கடு. முதலிரண்டடிகள், திருக்கூ
வப்புராணப்பாயிரத்திலுள்ள, “கூர்
கொண்ட கனன்மழுமா னுண்மையு
ம்பெண் மையுமாய கூற்றிற்கேற்பச்,
சீர்கொண்ட வலனிடங்கொ ணையக
னை” என்னுஞ்செய்யுளைத்தழுவியர்
திருத்தல்காண்க. எண்.வலி, பொறி
சேர் அரிக்கு - திருமகள் சேரப்பெற்ற
திருமாலுக்கு; புள்ளிகள் பொருங்கிய
வண்டுகளுக்கென்பது மற்றொருபொ
ருள். எகினம் - அன்னப்பறவை.

கட. “பகரருத்திப் பியபோக நீத்
தரசபோகமனு பவிப்போ னாகி” என்
பர் பின்னும்; நான்காவது, க; “அம
ரர்நா டாளாதே யாருராண்ட, அயி
ராவணமே” என்பது, திருநா. தேவா
ரம்; “உயிராவணம்” - க.

கஅ. பீன் - கருப்பம். அகவை - பி
ராயம்.

கக. விண் தாரணியும் - விண்ணு
லகும் மண்ணுலகும்.

இரண்டிலுது.

உ. பொருநர் - சேனைத்தலைவர்.

க. நாந்தகம் - கத்தி. சேதிமம் -
கோயில்.

ச. வல்லே - விரைவாக.

டு. “புத்தி” என்பது இங்கே உட
ன் பாட்டுக் குறிப்பையுணர்த்துவது.
உத்தமாங்கம் - தலை.

சு. கஞ்சகம் - சட்டை. ஏகாசம் -
உத்தரீயம்.

எ. கபிலயாறு - கபிலரென்னு மு
னிவரால் வருவிக்கப்பெற்ற ஆறு;
இஃது இக்காலத்து ஓடம்போக்கி
யென வழங்கும்.

அ. இஞ்சி - மதில்.

கௌ. தம்முடைய ஆசாரியஸ்தான
மாகிய திருவாவடுதறை ஆதினமரபு,
‘சைலாதிமரபு’ என்பவாதலால், திரு
நந்திதேவனை இந்நூலாசிரியர், ‘எங்
கள் குருபரன் மரபிற்கெல்லா முதற்
குருவாய் கோமான்’ என்றார்.

கஉ. மாதிலன் கொழுநன் இன்றி.
மாமனும் கணவனும் இல்லாமல்.

கக. நீதிருதுகலனென்பது சோழ
ராசனுடைய மந்திரியின் பெயர்.

கச. முடங்கல் - திருமுகம்.

முன்றவது.

க. மத்தகம் - தலை.

உ. இருபத்தைத்தினுக்கும் அப்பா
ல் இறையவன் - இருபத்தைத்து தத்
துவங்கட்கும் அப்பாலாகிய தலைவர்;
“ஐயஞ்சி னப்புறத் தானு மாருமா
ர்ந்த வம்மானே” என்பது, திருநா.
தேவாரம், “பாடிளம் பூதத்தினுளும்”,
கௌ. இருபத்தைத்துடன் ஏழாய் இலக்
கண மேனி - முப்பத்திரண்டு இலக்
கணத்தையுடைய திருமேனியானது;
மூர்த்தி இருபத்தைத்தனையும் - அவ
ருடைய திருமேனிகளாகிய இருபத்
தைத்து மூர்த்தங்களையும். மேனி வன
ப்பால் வென்றது. இருபத்தைத்து அக
வை-இருபத்தைத்து பிராயம்; “தலை
யானை யைத்தினப் பாலானை யைத்து
மெய்ச்சாமி” என்றார் சீகாழிர்கோ
வையிலும்; கடுஅ.

க. இறையை ஒப்ப வயங்கலாலே-
சிவபெருமானைப் போலே திருமேனி
யும் உறுப்புக்களும் உவமையில்லாத
னவாக விளங்குதலாலே.

ச. தேவதாருவனத்திற் கொண்ட
திருமேனியிலும் இது சிறந்ததென்ற
படி.

டு. விடங்கன் - பேரழகர்.

சு. என்றும் - இகழ்வான்.

அ. அடியுரிக்கும் ஆடை - கால்க
ளாற் கழற்றும் ஆடை; “அரையிற்
சரணத் துரியாடையின் மீது” (கண்
ணப்ப. சுக) என்பது பெரியபுரா
ணம். மன்சேய் - நரசிங்கவளவன்.

க. பொருபவர்க்கு நீறும் போற்று
பவர்க்குச் சந்தனமும் உவமை.

கக. எவரும் அறிதர. இத்தலத்தி
ல் செங்கழு நீரோடை ஐந்து வேலி
நில அளவுள்ளது; இது தேவாரங்
களில் ஆம்பலம்பொய்கையென வழ
ங்கும்; இந்நூல் திருநாட்டுப்படை
கசௌ-ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஉ. சிவபெருமானுடைய முகக்கண்களில் வலக்கண் சூரியன் இடக்கண் சந்திரன்.

கங. புரிவனை - முகம்சுரிந்த சங்கத்தாலாகிய குண்டலம். அது பொலிதரும் இடம், காதுகள்.

கச. மத்தணம் - இரகசியம். ஆலம் - வீடம்.

கரு. கருவான் - கருமையையுடைய மேகம்; கரு - கருப்புமாமம்.

கஈ. வலயம் - வாகுவலயம்.

கஎ. ஆகரம் - இடம்.

கஅ. கடமுனி - அகத்தியர். ஒன்பான் மணிக்கலம் - நவரத்தினஹாரம். தார், மாலைபென்பன மார்பிலிடைப்பிடம் மாலைவிசேடங்கள்; “தாருமாலையு மயங்கிக் கையற்று” என்பதனுணர்ச்சு; சிலப், மனையறம். கூடு.

கக. அருவத்திருமேனி நான்கு, உருவத்திருமேனி நான்கு, அருவுருவத்திருமேனி ஒன்று ஆக, கூ.

உ௦. கதிர் பன்னிரண்டு - பன்னிரண்டு சூரியர்கள்.

உக. மாதர் - அழகு. மேகலை ஆண்பாலார்க்கு முரியது. மழைக்கோள் - சுக்கிரன். அவன் செருக்கை யடக்குவதற்கு வைரவக்கடவுள் உண்டு அவனைத் திருவுதரத்தில் வைத்துக்கொண்டனொன்பது சிவபுராணகதைவெளியினும், உம்மை-இறந்தது தழுவியது.

உஉ. உறுப்பு - நெற்றிக்கண், நகை, கைவிரல், கால்விரல் முதலியன. மிகையே என்ன - அதிகங்களென்றுகண்டோர் சொல்லும்படி. தடறு - உறை.

உக. பொற்றொடர் - பொற்சங்கிலி. வரைதரு கருவி - எழுத்தாணி.

உச. வெள்ளிலை - வெற்றிலை.

உரு. மேதகு - ஆதனத்தே.

உசு. பாதுகை - பாதக்குறடு. மந்த - மெல்ல.

நான்காவது.

க. திப்பிய போகம் - தெய்வ போகம். குண்ட சண்டர் - குண்டமும் ச

ண்டரும்; இவர்களிருவரும் முறையே வலப்பக்கத்தும் இடப்பக்கத்தும் நின்று பணி செய்பவர்கள்; “குண்டனிற்கும் வலப்பாகம்” என்பர் பின்னும்; இ.

உ. அபயன் - சோழன். நணி - நண்ணி.

ங. உழை-மான். தளி-கோயில்.

ச. அகளம் - அருவம்; சகளம் - உருவம்.

சு. நகரமண்டனம் - பட்டத்து யானையின் பெயர். பாசு - பாகன்.

எ. இலகடம் - யானைமேற்றவிசு.

ஐந்தாவது.

க. பவனம் - அரண்மனை.

உ. நிலக்கொடி - பூமிதேவி.

ங. சிஞ்சுமாரம் - ஒருதெய்வம்; இத்தெய்வப்பெயர் கிரீஷ்ண யசர்வேதத்தில் உ-ம் பிரச்சந்தில் கூக-ம் அதுவாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தென்றும், இது முதலைவடிவமாகத் தியானிக்கப்படுமென்றும் இதன்தலை தருமம், இதன் கன்னங்கள் பிரமாவும் யஜ்ஞயமும், இதன் ஹருதயம் விஷ்ணு, இதன் முன்கால்கள் அசுவினி தேவர்கள், இதன் நடுவிடல் அத்திரி, இதன்பின் கால்கள் மித்திரனும் வருணனும், இதன்வாலின் முதற்பாக முதலியன அக்கினி இந்திரன் முதலிய தேவர்களென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

ரு. நந்தல் - கெடுத்தல். கங்கணத்தைத்தரித்து.

எ. தாய - தாவிய.

அ. சோமாக்கந்தொன்னும் சிவலிங்கப்பெருமான் வேறு, புற்றிடங் கொண்ட சிவலிங்கப் பெருமானவேறு. எல் - ஒளி.

க. திங்கள் - மாதம்.

க௦. அருப்புமுல்லை-முல்லையரும்பு.

ஆறாவது.

க. மானிட மடங்கல் நாமவனவன் - நரசிங்கச்சோழன். சடங்கு -

கிரியை. மூடியமேகத்திற்கு உறை உவமை. அத்தாணி - அரசிருக்கை.

உ. குரோசம் - ஓரளவு. சோபா னம் - படி; படிகள் முப்பத்திரண்டு.

ங. ஆசி சாற்ற.

ச. உலா - பவனி.

சு. இயம் - வாத்தியம். நரலை - கடல்; முழங்குதலை யுடையது.

அ. கறை - உரல்.

க. இரவணம் - ஒட்டகம்.

கக. சாலிகை - கவசம்.

கடு. தெய்வயானம் - தெய்வ ஊர்; இங்கே சிவிகை.

கஅ. சாந்தாற்றி - விசிறி. களாசி - காளாஞ்சி. கேதனம் - கொடி. ஒலியல் - ஈயோட்டி.

கக. மகரிகை - மகரதோரணம்.

உ௦. கருந்தலை - இழிந்ததலை.

ஏழாவது.

க. பெட்டு - விரும்பி.

ங. சமழ்ப்பு - நானுதல்.

ச. குறடு - கட்டை. வயிறுகிழி தர.

டு. வாலிய மருப்புப் பொருப்பு - வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய மலை போன்ற யானைகள். கரு புல் வான் - கருப்பம் பொருந்திய மேகம். கால் - வாய்க்கால்.

சு. பொருளை - தாம்பிரபன்னி.

எ. பிணர் - சருச்சுரை. கவரி - எருமை.

அ. திருமாலாகிய மச்சத்தின் விழி பென்பைச் சிவபெருமான் மோதிரமாக அணிந்தனரென்பது சிவபுராணவரலாறு. பரன் திருவுரு - சிவசாரூபம்.

க. நியாயம் - தருக்கநூல். எண் - கணிதநூல்.

கக. கிள்ளி - சோழன். கருமம் - காரியம்.

கஉ. மன்னிய - மன்னும்படி.

எட்டாவது.

உ. கைத்தீட்டு - கையெழுத்து.

ங. பரமயோகி - தியாகராசர். குந்தவல்வினை - ஈட்டிபோன்ற வலிய வினை. குடந்தமுற்று - கைகூப்பிமெய்வனைத்து.

ச. வணர் - வனைவு.

சு. தறி - தூண். கழை - குத்துக் கோல். சுளித்து - கோபித்து. விளரி - ஒரு பண்.

எ. யாளியின் - சிங்கம்போல வெண்மையாக. தடித்து - மின்னல். ஒளி - ஒழுங்கு.

அ. இலாங்கலி - தென்னை.

க௦. புலியடிமைய வாழைக்காய்க்கு உவமைகூறுவது மரபு.

கங. மருள் - உவமவுருபு.

கச. படலம் - கூட்டம்.

கடு. கனம் - மேகம்.

கஅ. வல்லி - விலங்கு.

கக. தன்னம் - அற்பம்.

உக. அரசபலாதிசன் - அரசனா டையவேண்டிய பலனைக்காட்டிலும் அதிகபலனையடைபவன்.

ஒன்பதாவது.

க. வள்ளந் கோமான் - தியாகராசர். மந்திரக்கொத்து - மந்திரிகளின் தொகுதி.

டு. காணம் - பொன்.

பத்தாவது.

உ. இறை - அற்பம்.

சு. கனிவாய் - கனிபோன்றவாய்.

எ. நோன - பொறாத.

அ. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம். மனு - மனுஸ்மிருதி; மந்திரமுமாம்.

பதினேற்றவது.

க. சிறு விதி - தக்கன். கறுவி - கோபித்து.

உ. சேக்கள் - காளைகள்.

டு. இட்டிகைகள் - செங்கற்கள்.

சு. பதிகர் - வழிச்செல்வோர். மயல் - செத்தை. அவல் - ஊள்.

எ. நியாயம் மாறு உணர்ப்போர் - குதர்க்கம்செய்பவர். கேண்மியா - கேள்; மியா - முன்னிலையசை.

பன்னிரண்டாவது.

க. கல்லாரம் - செங்கழுநீர்.

ச. கன்னலம்பட்பை - கருப்பந்
தோட்டம்.

ரு. உதீசித்திக்கு - வடதிசை. துட்
வை - தோட்டம்.

சு. எய்தகோல் - எய்தஅம்பு. குத்
திரம் - மலை. காழ் - வயிரம்.

கூ. கலாய்த்தார் - விரோதித்தார்.

க௦. முடிப்பல் - நிறைவேற்று
வேன். மென்பூவன்றே - நீ முடித்த
ற்கு இது மெல்லியமலரன்று; 'வன்
பூ' என்றபடி. (வன்பூ - பூமி.)

கக. கட்டிக்கொள்ளுவல் - கைப்
பற்றிக் கொள்ளுவேன்; இடையில்
'தரித்துக்கொள்ளவேனென்பது மற்
றொருபொருள். கலிங்கம் - ஒருதே
யம், ஆடை.

கரு. சிறக்கணித்து - கடைக்கண்பா
ர்வை செய்து.

கஎ. குறி - அடையாளம். உத்
தம் - விளி.

உக. பாடாணம் - கல். அரா -
ஆடரவம்; பதஞ்சலி.

பதினேழன்றாவது.

க. கன்று - வீளயல். என்று -
சூரியன்.

ச. இது திருடர்களுடைய இய
ல்பு கூறுகின்றது. புழை - துவாரம்.
அஞ்சு அங்கு அகற்றி - அஞ்சுதலை
அங்கே யொழித்து.

ரு. வீளையார் கருவி - பாணா.

சு. ஈகை அரசன் - ஈதலையுடைய
அரசன். உறல்-பூணல் வேண்டும் -
வருந்துன்பத்தை அனுபவித்தல் வே
ண்டும்.

அ. நாகம் - மலை; இங்கே உதய
கிரி. பாகம் - பங்கு.

கூ. மன்னன் - மேற்கூறிய கோ
சலமன்னன். சிறுகால் எதிரும் - தெ
ன்றற்காற்றுக்கு முன்னும்.

க௦. நம் சார் அடைவார் பொருள்
மன் - இப்பொருள்கள் நம்மிடத்தே

வருபவர்களுக்கு உரிய பொருள்கள்
லவோ; இவை காணப்படாமற்போயி
னவே. நனியாய பொன்மன் - மிகு
தியான பொருள்களல்லவோ; இவை
கள் காணாமற்போயினவே; மன் இர
ண்டும் ஒழியிசைப் பொருளான.

கக. அத்தேயம் - கொங்கனம்.

கஉ. பட்டாங்கு - நடந்தபடியே.

கச. நேரு - நேரந்தா

கரு. வட்டை - வழி.

கசு. ஓராசையும் - ஒருகுற்றமும்.

ஐ - அசைநிலை. எம் பார் ஆசையெ
ன்று - எம்முடைய பூமியிலுள்ள
பொன்னென்று. ஆர் அறியாதவர் -
யாவர் அறியாதவர். இ கூர் ஆசை
யே - இந்த மிக்க திசைவழியே. குழி
யைப்பார்த்தி யென்றானென்க.

கஅ. பிறர்தம் வேங்கை - பிறரு
டைய பொன். அளியார் ஆரார் -
அன்புடையவர்கள் அனுபவியார்; அளி
யாரென்பதற்கு வண்டு என்பது மற்ற
ொருபொருள்; வண்டு அடாதவேங்
கை - வண்டிகள் சேராத வேங்கை
மலரைப்போலும் அப்பொன்; போ
மும் வேங்கை - பிளக்கும் புலியா
கும்; தொடினும்வேம் கை - தொட்
டாலும் கைகள்வேம்.

ககூ. வெறுக்கை - பொன்; பெயர்,
வெறுத்தல், தொழிற்பெயர்.

உ௦. என்பார் மன் ஆசை - எனது
பூமியில் நிலைபெற்ற பொன்.

உக. கலாம் - சண்டை. ந வாரிசத்
தாள் - சிறப்புற்ற தாமரை மலர்போ
ன்ற திருவடி.

உஉ. என்று என்றும் நான் வில்
தளி - சூரியன் எக்காலத்தும் நானு
கின்ற ஒளியையுடைய கோயில்.

உகூ. ஆதிநூல் - வேதம்.

உச. விது மந்தரம் நீள் தறி மத்து
என - சந்திரனையும் மந்தரமலையை
யும் முறையே நீண்ட தூண்கவும்
மத்தாகவும். பதுமம் தவிசோன் -
பிரமன்; மெலித்தல். மந்தி -
வண்டு.

உடு. கதி ஆர் - விளங்குதல் பொருந்திய.

உஎ. கள்ளும் தொழிலோரும் திருடரும். அல்கிறு - தங்கியது.

உ௯. திடர் - வலியையுடையவர்.

பதினான்காவது.

உ. பூழியர் - பாண்டியர், பறம்பு - மலை.

ச. பசுபதி - உயிர்களுக்குத் தலைவர்; சிவபெருமான்; ஆன்களுக்குத் தலைவரென்பது மற்றொருபொருள். பசுக்களின் வலக்கண்ணிற் சூரியனும் இடக்கண்ணிற் சந்திரனும் வாழ்வார்கள்; “தேசடையபரிதிமதி நயனத்தில” என்பது சிவதரு. கோபுர. ௧௨ச.

டு. ‘கொல்’ என்பதை ஆம்பலுக்கும் கூட்டிக. தாமரை - மகாபத்மம். வெள்ளம், ஆம்பல், பதுமம், தாமரையென்பன ஒவ்வொரு பேரெண்களின் பெயர்கள்.

சு. ஆய ஆன் - அந்தப் பசுக்கள். புகூஉ - புகுந்து - அறல் - நீர், உடுமான - நகைத்திரங்களை ஒப்ப; “காயமீனெனக் கலந்து கானினா, மேய” என்பது சிந்தா. கோவீர். ௧௬. இரீஇ - இரிந்து; கெட்டி.

எ. உலா - ஆதியுலா. நம் சேரன் - நம்முடைய சேரமான் பெருமாள் நாயனார். பப்பிப்போய - பரவிப்போகிய.

அ. உதியன் - சேரன்.

க. வஞ்சிபர்கோன் - சேரன்; வஞ்சி - சேரன் இராசதானி.

கக. கோதை - சேரன், மேதை - அறிவு.

கக. குழீஇ - கூடி. நணி - நண்ணி. ஆனைத் தெரித்து - பசுவைத் தெரிவித்து.

கடு. புகூஉ - புகுந்து. வானவன் - சேரன்.

கஎ. தொழுவம் - பசுக்கொட்டில்.

கஅ. வஞ்சியேன் - வஞ்சிநகரத் தையுடையேன், வஞ்சிப்பேனல்லேன். இச்செய்யுளில் வஞ்சியேனென்பது முதலியன, “வஞ்சியேனென்ற வன்ற னூருணத்தான் யானுவன், வஞ்சியா நென்பதனல் வாய்நேர் தேன் - வஞ்சியான், வஞ்சியேன் வஞ்சியே நென்றறுததும் வஞ்சித்தான், வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ” என்னும் பழையவெண்பாவின் கருத்தைத் தழுவியிருத்தல் கரண்க.

தியாகராசலீலையின்

விஷய சூசிகை.

[இதிற் சிலசொற்களும் உள்ளன.]

பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.	
அகத்தியமுனிவர்	௫	அநபாயன்	௪௬	அருவிகள்	௧௪
அகப்பற்று	௨௬	அப்புவின்குறி	௩௮	அல்லியங்கோதை	௪
அங்கநாடு	௭௫	அம்பாசங்கரன்	௭௯	அவந்திராடி	௭௫
அசபாநடனம்	௪	அரசபலாகிகள்	௭௯	அறக்கருணை	௧
அசலேசர்	௨	அரசர்வீதி	௪௫	அறுபத்துமூவர்	௬
அசுத்தமாயை	௨௨	அரண்மனை	௭௨	அன்னசத்திரம்	௪௮
அசோகமரம்	௫௨	அராகமுதலியன	௨௨	அன்னப்பற்றவை	௧௮
அடியுரிக்குமாடை	௬௫	அருச்சுனன்	௩௬	ஆகாசவிநாயகர்	௧

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
ஆடகேசர் ௩	கட்டியத்தொழில் ௭0	குறிஞ்சிவளம் ௧௩
ஆடவர்க்கண்கணி ௩,	கண்ணப்பர் ௧௨	குறும்பூழ்வென்றி ௪௬
௫௭	கண்ணன் ௨0, ௨௧, ௩௮	கோண்டி ௩௧
ஆடாது ஆடுவார் ௪௫	கண்மணியாலே ௬௬	கொழு ௨௧
ஆகிசைவரவீதி ௪௭	கத்தியிரண்டு ௬௭	கொன்றைமரம் ௧௬
ஆகியிலா ௮௬	கத்தூரிப்பூச்சு ௬௬	கோங்கமரம் ௨௮
ஆயுதவகைகள் ௩௬	கபிலையாறு ௬௩	கோசலநாடு ௭௫
ஆழித்தேர் ௩௯, ௪௫	கம்பாந்தி ௧௯	கோதாவிரிநதி ௭௩
ஆன்மார்த்தபூசை ௧௫	கம்பிக்காதழகர் ௩௩,	கோபுரங்கள் ௪௯
ஆனந்தேசர் ௩	௬0, ௬௩	கோபுரவாயில்கள் ௪௯
ஆனாயநாயனார் ௧௬	கமலாம்பிகை ௪, ௫0	கோழிவென்றி ௪௬
இடைநகர்வளம் ௩௬	கரண்டமகுடம் ௪	சங்கப்பலகை ௩0
இந்திரன்செய்யுற்று ௩௫	கருநிறப்பொட்டு ௬௫	சங்கப்பலவர் ௩0
இந்திரன்மள்ளு	கலன்குமிழ்த்தோர் ௬௬	சங்கரசேவகச்சோழன் ௩௮, ௭௬
னமை ௪௮	கலிங்கதேசம் ௮0	சஞ்சிதமுதலியன ௫௩
இந்திரவில் ௪0	கவரி ௭௨	சண்டேசநாயனார், திரு ௩
இந்திரனைவணங்கல் ௨௨	கவலைக்கிழங்கு ௬௩	விழாவிற்குத்திருமுக ௬
இராமன்பூசுத்தது ௩௬	களைகள் ௭௫த்தல் ௨௩	மெழுதுதல் ௬
இருந்தாடழகர் ௩௧	காஞ்சிநகரம் ௫௮, ௭௩	சந்திரஹாரம் ௬௬
இலக்கணக்குற்றம் ௮	காட்டுக்கோழி ௧௭	சபாபதி ௪
இலக்கணபாடம் ௪௭	காந்தாரநாடு ௭௫	சரக்குமுட்டை ௪௪
இலக்கணம் ௨௧	காப்பியப்பாடம் ௪௭	சரபம் ௬௧
இலக்கியம் ௨௧	காம்போசநாடு ௭௫, ௮0	சிஞ்சுமாரமென்னுந் ௩
இளமை ௪௪	காயாமரம் ௬௬	தெய்வம் ௬௬
இளையனார் ௩0	காவிரி ௧௯, ௭௨	சித்தீசர் ௩
இடைவாள் ௬௭	காளான் ௧௭	சிவகாமசுந்தரியம் ௩
உப்பு ௨௬	கிண்கணிக்கால், ௬௨, ௭௬	மை ௫
உலோகங்களைப்பற்றி ௩	கிண்கணித்தாட்சிங்கா ௧௮	சிவஞானபோதம் ௬௬
திட்டு ஒற்றுமைப் ௨0	தனசிந்தாமணி ௬௩	சிவதத்தன் ௭௩, ௭௬
படுத்தல் ௨0	கிளி ௬௩	சிவபுராணம் ௫௪
உலோகாயதன் ௪௭	கீற்றுச்சந்தனம் ௬௫	சிவபெருமான்வலைவீசி ௩
எயினச்சாதி ௨௭	குட்டிகாசனம் ௪	யது ௨௭
எருமை ௧௮, ௨0	குடகநாடு ௭௪	சிவல்வென்றி ௪௬
எழுத்தாணி ௬௭	குண்டசண்டர் ௬௭, ௭௧	சிவாகமபாடம் ௪௭
ஏகபாதஉருத்திரர் ௪௫	குண்டர் ௬௮	சின்னப்பூ ௨௪
ஏரண்டபுரம் ௨௩	குண்டையூர்க்கிழவர், ௨௫, ௪௪	கீதை ௨௭
ஏழிலம்பாலேமரம் ௫௨	௨௫, ௪௪	சுக்கிரனைவைவரவரவிழு ௩
ஏறுதழுவுல் ௧௬	குண்டோதரன் ௧௯	ங்கியது ௩௮, ௬௭
ஐந்துமலம் ௨௩	குதிரைகள் ௩௪, ௭௧	சுத்தத்தத்துவங்கள் ௫௧
ஐயனார்சந்திதி ௧௪	குதிரைவென்றி ௬௬	சுத்தத்தன்முதலிய ௩
ஒட்டகங்கள் ௭௧	குயில் ௫௩	ஐந்து ௫௧
கங்கணம் ௬௭	குராமரம் ௨௮, ௫௨	சுத்தமாயை ௨௨
கங்காகுலம் ௪௪	குருட்டரிப்பான் ௪௫	சுதன்மை ௩௬
கங்காநதி ௭௩	குருந்தமரம் ௧௬	

தியாகராசலீலையின் விஷய குசிகை.

ககத

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
சுந்தரமூர்த்திநாயனார், ௬௬	தியாகராசருடைய அரண்மனையினிடம் ௬௩	தினை கக
சு, ௨௬, ௩௪, ௩௮	தியாகராசரின் நந்தி ௧௦	நீகைச்செய்வித்தல் ௪௭
சுருக்கொம்பின்பூசை, ௨௬	தியாகராசருடையவலத்திருவடி ௩௩	துர்க்கை ௨௮
சூதமுனிவர் ௧௪	திரிபுண்டரம் ௬௧	துரும்பைக்கொண்டு ௨௮
செங்கழுநீர்ப்பூ ௩, ௬௬	திரியம்பகமந்திரம் ௬௬	வலியை யளந்தது ௮
செங்கோல் ௬௭	திரியம்பகயாகம் ௬௬	துருவநாடு ௧௭
செந்தாமனாநாறியதிருவீதி ௩௧	திருக்கழுக்குன்றம் ௨௮	துன்னாசி ௨௧
செவ்வந்தித்தோடு ௩	திருக்கோயில் ௪௬	துவாயர் ௪௧
செவிப்பூ ௬௬	திருக்கோயில்முதலிய னஜைவந்துவேலியென்பது ௨௧	தேர்கள் ௩௧, ௭௦
சேரமான்பெருமானையனார் ௩௪, ௮௬	திருக்கோயிலிலுள்ளபற்பலஆலயங்கள் ௧௦	தேர்வென்றி ௪௬
சேவென்றி ௪௬	திருநாவுக்கரசர், ௬, ௧௪	தேவதீர்த்தம் ௩௨, ௧௬
சைவசாஸ்திரம் ௪௭	திருப்பனந்தாட்சிவலிங்கப் பெருமான் ௨௨	தேவாசிரயம், ௪௬, ௧௬
சைவம் ௨௧	திருப்புகழார் ௧௪	தேவாரஇனிமை ௨௬
சோபாவதி ௬௦, ௬௮	திருப்பெருந்துறை ௬௬	தோண்டைநாடு ௧௮
சோமாக்கந்தர் ௩, ௬௬	திருமணிமுத்தாறு ௩௨	நக்கீரர் ௩௨
சோழநாடு ௬	திருவாதவூரடிகள் ௩௬	நகரமண்டனம் ௬௮
சோழவிநாயகர் ௨	திருவாரூர் ௩௦, ௩௬	நடுக்கந்தீர்த்தவிநாயகர் ௨
சூகர்வென்றி ௪௬	திருவாரூர் பிரணவஸ்தலம் ௩௦	நந்தவனங்கள் ௩௩
தண்டியடிசுனையனார்விழிபெற்றது ௧௬	திருவாரூர் பூமிதேவியின் இதயகமலம் ௬௬	நரசிங்கச்சோழன் ௬௦
தண்ணீர்ப்பந்தர்கள் ௪௬	திருவாரூர் விராட்டிருஷண்மூலதாரம், ௩௦	நரசிங்கம் ௬௧
தயிர் ௬௬	திருவாரூர் வீதி ௭௨	நவந்தருபேதம் ௨௦
தலைச்சாத்து ௬௩	திருவாரூர் தெய்வம் ௩௬	நவரத்நஹாரம் ௬௬
தவக்குறை ௬௬	திருவாவடுதுறை அம்பலவாணமுனிவர் ௭	நளன்பூசித்தது ௩௧
தஷ்டிணமூர்த்தி ௧௦	திருவாவடுதுறைப்பஞ்சாக்கரதேசிகர் ௭	நாகபிலத்தை இந்திரன் அடைத்தது ௩௪
தூம்பிரபன்னிகு, ௭௩	திருவிரிஞ்சைச் சிவலிங்கப்பெருமான் ௨௪	நாவாய்கள் ௨௬
தாலிபெருகிற்தென்பது ௮	திருவிழிமிழலை ௨௬	நீட்களசத்தி ௪
தினைமயக்கம் ௨௮		நீட்களசிவம் ௨
தியாகராசர்கோயிலிற் சாளரங்கள் ௧௦		நிடதநாடு ௭௧
தியாகராசர்திருவிளை யாடல் முந்துற்றது ௧௭		நிலைத்தேர் ௪௧
பதென்பது ௧௭		நிறைசெல்வத்திருவாரூர் ௨, ௭, ௧௬
தியாகராசர்துதி, ௩, ௬௨		நீதிருதாசலன், ௬௬, ௭௬
தியாகராசர்வசந்தமண்டபம் ௪௪		நுணலை ௨௪
தியாகராசர்விமானம், ௧௦		நெய்தல்நிலம் சண் டைக்குறித்து ௨௬
தியாகராசருடையஅரசுக்கோலம் ௬௧		நெல்லி ௨௮
		நைமிசமுனிவர்கள் ௧௩
		பங்குனித்திருநாள் ௬
		பசுலைக்கொடி ௬௮
		பசுக்கள் ௬௭, ௮௬
		பஞ்சபூதத்தினிறம் ௬௧

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
பஞ்சாக்ஷராஜபம் ௫௪	பூங்கோயில் ௪௬, ௫௬	முத்துமாலை ௬௬
படைச்சால் ௨௧	பூணூல் ௬௬	மும்மலம் ௨௩
பந்தும்பாவையும் ௪௨	பூமிபொன்னிறம் ௭௫	முயலின் தன்மை ௧௬
பரத்தையர்வீதி ௪௨	பூவைவென்றி ௪௬	முருகக்கடவுள் ௫
பரதர் ௨௬	போரி ௧௬	மேகலை ௬௭
பரவையுண்மண்டளி, ௪௧	பொற்கவசம் ௬௬	மேழி ௨௧
பராசத்திதவம் ௬	மகரதோரணம் ௪௦	மேவுதராசி ௩௮
பராபராமந்திரம் ௬௬	மங்கலமென்னுமார் ௧௬	மோதிரம் ௬௭
பராபராயந்திரம் ௬௬	மடைப்புலவர் ௪௩	யானைகள் ௩௪, ௭௦
பல்லவநாடு ௭௫	மதக்கொள்கைகள் ௨௧	யானைவென்றி ௪௬
பலராமர் ௧௮	மதில் ௪௨	யோகபீடம் ௪
பலாச்சுளை ௧௪	மதின்மேல்திடபம் ௪௬	வசந்தம் ௩௬
பழவகைகள் ௩௬	மதுரை ௮௬	வஞ்சிகரம் ௮௮
பற்றாசு ௨௦	மந்திகள் ௩௨	வயிர்க்கச்சை ௬௭
பனைகள் ௨௬	மருதவளம் ௧௭	வன்மீகநாதர் ௨
பாஞ்சாலநாடு ௭௫	மலைநாடு ௭௪	வாக்குவலயம் ௬௬
பாண்டியன் ௩௪	மலைநெல் ௧௪	வாகை ௨௮
பாண்டிநாடு ௭௪, ௮௬	மழைவளம் ௧௦	வானாசுரன் ௨௦
பாணபத்திரர் ௪௪	மறக்கருணை ௧	வாத்தியங்கள் ௭௦
பாதிரி ௨௮	மறையவர்வீதி ௪௬	வாத்தாவிராயகர், ௧, ௫, ௫௬
பார்வைமிருகம் ௧௪	மணந்திகண்டசோழர், ௬	வாய்க்கால்கள் ௨௨
பாலாறு ௭௩	மனுவரசன் ௪௧	விசிறி ௭௨
பாலவளம் ௨௭	மனைக்கிணறு ௧௮	விட்டவாயில்விநாயகர், ௧
பிரகிருதிமாயை ௨௨	மாணாக்கர் ௨௨	விடைக்கொடி ௩௮
பிரணவப்பொருள் ௧	மாணிக்கமருடம் ௬௬	விளாக்கோலுதல் ௨௧
பினாயிடுதல் ௨௧	மாணிக்கவாசகர் ஊமை ௬	விளாமரம் ௫௨
பிள்ளையில்லாமை ௫௬	யைப் பேசுவீத்தது ௨௪	வீதிவிடங்கர் ௩
புத்தியென்றல் ௬௩	முதலியன ௨௪	வீதிவிடங்கர் பவனி, ௩௬
புத்திரன் ௫௭	மாதுளைமரம் ௫௨	வீரகிண்கிணிக்கால், ௭௨, ௭௪, ௭௬
புராணங்கள் ௫௭	மாம்பழம் ௫௨	வீரர்கள் ௩௬, ௭௧
புலி ௬௬	மாலேக்குரிய ஐங்குற் ௮	வேண்ணெய் ௧௬
புலிகக்கொன்றை ௧௩	றங்கள் ௮	வேட்டை ௬௦
புற்றிடங்கொண்ட ௩௬, ௪௨	மாற்றுதாத் விநாய ௨	வேம்பு ௨௮
புற்றிடங்கொண்டவர் ௫௦	கர் ௨	வேயங்குழல் ௧௬
விமானம் ௫௦	மான் ௧௬	வேளாளர்வீதி ௪௩
புற்றிலெழுந்தசோதி, ௪௨, ௫௨	மிளகுகொடி ௧௬	வைகரிமுதலியன ௨௨
புறப்பற்று ௨௩	மிசை ௧௪	வைசயந்தம் ௩௬
புறவிடை ௮௧	மின்கள் ௧௬	வைசியர்வீதி ௪௪
பூங்குடை ௩௩	முசுருத்தசக்கரவர்த்தி ௬	வையைநதி ௧௬
	முத்துக்குண்டலம் ௬௬	வைரவக்கடவுள் ௫

